

NAŠE ŽIVLJENJE

2022/23

Kazalo vsebine

Nagovor urednice	1
Nagovor ravnateljice OŠ CIRIUS Kamnik.....	2
Najprej so bile počitnice, ko smo šli	3
Doživetja v Bosni	3
Moj enodnevni izlet v Portorož.....	6
Imamo novo učiteljico slovenščine	8
Alvin odhaja, Cini ostaja	16
Terapevtski kužki	16
Alvinova zgodba	16
Naša Cini	21
Dogajalo se je	21
26. 9. 2022 – Dan jezikov.....	21
22. 10. 2022 – 26. ljubljanski maraton – promocijski tek učencev in učenk OPP	23
16. 11. 2022 – Didgeridoo	24
9. 12. 2022 – Sejem medsebojne delitve	39
12. 12. 2022 – Obisk Muzeja novejše zgodovine in Predsedniške palače.....	41
23. 12. 2022 – Božično-novoletna prireditev	52
2. 2. 2023 – Repki	52
6. 3. 2023 – Obisk Mestnega muzeja Ljubljana	55
13. 3. 2023 – Udeležba na 18. regijskih igrah MATP	55
14. 3. 2023 – Varno in spodbudno učno okolje.....	56
17. 3. 2023 – Astronomija	57
12. 4. 2023 – Športne igre s terapevtskimi psi (PPVIZ).....	57
8., 9., 10. in 12. 5. 2023 – PPVIZ v Hiši kranjske čebele Višnja Gora	58
11. 5. 2023 – Prostovoljci podjetja KRKA in čarodej Jani	59
23. 5. 2023 – Dan ljubezni	59
29. 5. 2023 – 17. mednarodni festival »Igraj se z mano«.....	62
5. 6. 2023 – Obisk članov motorističnega društva H.O.G. Lipa Chapter Slovenija	64
16. 6. 2023 – Z vlakom v Domžale (nagradni izlet za 2. EIS).....	64
19. 6. 2023 – Gasilci v PPVIZ.....	65
22. 6. 2023 – Zaključna prireditev OŠ CIRIUS Kamnik	66
Ustvarjali smo	67
Gledališče	67
Gledališka predstava Mojca Pokrajculja.....	67

Letni časi	68
Obisk za medveda.....	68
Glasba	70
Literatura	70
15. literarni natečaj Term Snovik	70
Palček Snoviček in oblak Groznik	71
Palček Snoviček in škrati.....	73
8. nagradni literarni natečaj »Ali govoriš emojščino?«	74
Nagrajeni spisi na Literarnem natečaju SŠ CIRIUS Kamnik ob Prešernovem dnevu	79
In vendar upam	79
Sovražni govor v družbi	80
Ko sem nekomu dragocen	81
Likovna umetnost	84
15. likovno srečanje šol s prilagojenim programom	84
26. mednarodni likovni natečaj OŠ Danila Lokarja Ajdovščina	84
Ex Tempore.....	85
Športne aktivnosti	86
27. 2. 2023 – Zimski športni dan razredne stopnje	86
30. 3. 2023 – Zimski športni dan	86
25. 4. 2023 – Športni dan – sedeča odbojka	87
5. 5. 2023 – Športni dan Gradiško jezero (4.–8. NIS in 6.–9. EIS)	88
8. 6. 2023 – Športni dan Kamnik z okolico (4.–8. NIS in 6.–9. EIS)	88
20. 5. 2023 – Specialna olimpijada gorenjske regije na Jesenicah	89
Šestošolci so se odpravili v šolo v naravi v Pacug.....	90
Jadranje 2023	92
Brali smo	93
Kritično smo gledali	94
Komentar predstave <i>Tajno društvo PGC</i>	94
Film <i>Nika</i>	94
Film <i>Fant s kolesom</i> in jaz – primerjava.....	95
Film <i>Košarkar naj bo</i>	95
Film <i>Družina</i>	96
Film <i>Tom Boy</i>	96
Moj sanjski poklic	96
Pogledi na streljanje v beograjski šoli	99
Ljubezen je bila, je in bo	100

Spoznavanje partnerja v preteklosti.....	101
Predstavim se	101
Bonton – pravila lepega vedenja.....	102
Čisti zobje	103
Misli četrtošolcev	103
Iz zakladnice petošolcev	104
Ko se konča neko obdobje	106
9. 6. 2023 – Predaja ključa.....	106
13. 6. 2023 – Podelitev priznanj za najboljše učence v občini Kamnik	107
14. 6. 2023 – Zaključni izlet devetošolcev	108
15. 6. 2023 – Valeta.....	108
Zahvala	109
Naše zgodbe	110
Brina Markež	110
Janez Rogelj Boštar.....	111
Klara Senica	112
Matic Novak.....	113
Melani Pyvovar	114
Žan Hočevnar.....	115
Vita Potočnik	116
Urban Miklič (PPVIZ).....	117
Nagrajena likovna dela 2022/2023	118
Nagrajeni fotografiji na mednarodnem fotografskem natečaju OŠ Frana Albrehta Kamnik na temo Zaklad	120

Nagovor urednice

Dragi učenci in spoštovani sodelavci,

po lanskih besedah slovesa in zahvale dolgoletne urednice šolskega glasila *Moje življenje*, učiteljice Ksenije Jesenik Lužovec, ki se je vsi spomnite kot Senke, je tokrat vrsta prvič na meni.

Verjamem in želim, da bo glasilo tudi pod mojim uredništvom uspešno in tradicionalno, čeprav sem vstopila v velike čevlje. A ker sem optimistka, sem tudi za to našla rešitev. Boljši so (pre)veliki čevlji, saj če bi bili manjši, bi imela sedaj že kar precej ožuljene noge, tako pa puščam prostor za rast.

V tokratni številki bodo po dolgem času, če ne celo prvič, objavljeni tudi rokopisi prispevkov naših otrok. Za to potezo sem se odločila zaradi pomanjkanja lastnih rokopisov – pisava je namreč kot prstni odtis. Zame je razvoj lepopisa še kako pomemben, pa vendar so se skoraj vsi spomini na razvoj mojega pisanja z roko, izgubili. Nemalokrat sem se selila in povsod za seboj pustila delček svojih spominov – puščala sem jih predvsem zaradi pomanjkanja prostora v svojem novem domovanju. Največ jih je ostalo v mojem rojstnem kraju na Koroškem, kjer pa so bili v napoto, in ker jih nisem odpeljala, so romali med star papir. Nekaj pa jih je vendarle ostalo in ti so zbrani v šolskih časopisih moje generacije – to je bilo vredno ohraniti tudi novim stanovalcem. In zato je pomembno izdajati glasila. Da ohranimo vsaj delčke nas za čase, ko bodo ti za nas predstavljali neprecenljivo vrednost.

Ali si lahko predstavljate, kaj bi se zgodilo, če nekdo ne bi ohranil *Brižinskih spomenikov* ali pa Trubarjevih in drugih, za slovenščino in Slovence, zgodovinsko pomembnih del? Verjetno bi bila slovenščina pozabljena oz. neobstoječa. Ne bi bilo naroda, države, jezika in knjig. Zato, vztrajajmo pri lepi besedi in negujmo naš jezik za nas in bodoče rodove.

Vaša učiteljica slovenščine, sodelavka in urednica šolskega glasila »*Naše življenje*« Ditka Kobol

Nagovor ravnateljice OŠ CIRIUS Kamnik

CIRIUS Kamnik je posebna ustanova. Njena posebnost se kaže na več ravneh. Najprej opazimo njeno velikost in svetle, razvejane hodnike z raznolikimi umetniškimi izdelki, zaradi katerih na novo vključeni otroci in mladostniki in delavci včasih potrebujejo tudi leto dni, da se po njih uspejo znajti in samozavestno poiskati prostore, ki jih iščejo. Nato so tukaj posebne organizacijske enote, znotraj katerih delujejo posebni (strokovni) delavci – ne običajni. Daleč od tega, da bi imeli v mislih le pedagoški ali zdravstveni kader, marveč k obstoju in lepoti tega edinstvenega kamniškega mozaika prispevajo tudi vsi drugi delavci, ki so veliko število ur na dan prisotni v učilnicah, na hodnikih, v toaletnih prostorih, v kuhinji, ambulanti, na recepciji ter pred računalniki in papirji v zidani stavbi nasproti nje.

Posebni, ker so drugačni od tistih, ki so zaposleni v drugih ustanovah, saj imajo posebna znanja, posebne vrednote in posebno poslanstvo.

Najbolj poseben del te ustanove pa so otroci in mladostniki, ki jih najdemo na njenih hodnikih in v njenih učilnicah. Ti otroci in mladostniki niso posebni le zaradi svojih zdravstvenih diagnoz ali opredelitve z naslova kriterijev devetih različnih posebnih potreb, ampak predvsem zaradi svojih specifičnih lastnosti, s katerimi vstopajo v odnose z drugimi. Naši otroci in mladostniki so po eni strani povsem običajni ljudje, ki imajo radi druženje, računalniške igrice, risanke, filme, glasbo in zabavo. Večina izmed njih ne mara matematike in pospravljanja. Po drugi strani pa so drugačni, posebni. Njihove življenjske zgodbe so prepletene z drugačnimi, posebnimi nitkami, pri čemer so nekatere izmed njih močne in vzdržljive, druge pa krhke in pozlačene ter potrebujejo izrazito skrbno rokovanje. Včasih je potrebna kopica ljudi, ki vztrajno pletejo nitke, jih navijajo na statve in skrbijo za to, da se kakšna izmed njih ne strga. Življenjske izkušnje teh otrok so drugačne, kot bi bile, če ne bi bili vključeni v našo ustanovo, saj obstajajo posebni razlogi, zakaj so vključeni ravno k nam. Ti otroci so posebni, ker nas ogromno naučijo in od nas terjajo, da venomer iščemo nove pristope in načine dela z njimi, da se vedno znova sprašujemo o kvaliteti življenja in psihološkem blagostanju. Brez njih ne bi bili tako poučeni o številnih zdravstvenih stanjih, specifičnih rehabilitacijskih pristopih in prilagoditvah. Brez njih bi bili drugačni.

Kar pa jih dela najbolj posebne je to, kako se tisti, ki delamo z njimi, zaradi njih in ob njih spreminjamo. Učimo se potrpežljivosti in vztrajnosti, ustvarjalnosti in radovednosti, preprostosti in nezahtevnosti. Učimo se opažanja majhnih korakov in napredkov, ki so vredni veliko več kot bi bili, če teh otrok ne bi poznali. Odnosi, ki se tkejo v tej ustanovi, so nekaj posebnega ne le za nas odrasle, ampak tudi za njih same. Ti odnosi nas učijo, da v življenju obstajajo redke polarnosti, da težko ločimo le črno ali belo, dobro ali slabo, ampak je z vsake perspektive moč videti na tisoče različnih odtenkov, če smo le pripravljeni gledati dovolj dolgo in podrobno.

Drug ob drugem in drug z drugim neizbežno odraščajo, dozorevajo in se spreminjajo, mi pa z njimi.

Najprej so bile počitnice, ko smo šli ...

Doživetja v Bosni

Komaj sem čakal poletne počitnice 2022. Zadnji petek v juliju smo krenili proti Bosni. Na pot smo se odpravili z našim avtodomom, ki smo ga poimenovali Julka.

Do Bosne smo se vozili 4 ure. Na meji mi je bilo dolgčas, ker smo tako dolgo čakali. Naš prvi postanek je bil v Bihaću. Videli smo muzej Unsko-sanskog kantona. Ravno takrat je potekala Una regata. Videli smo tudi topove, ki so mi bili zelo zanimivi in hkrati tudi všeč.

Pot nas je vodila proti Japodskim otokom in nato proti Štrbačkemu buku. To je najvišji in najlepši slap v Nacionalnem parku Una. Ti slapovi so mi bili res všeč. Po adrenalinski vožnji smo se ustavili v kampu, kjer smo prenočili. Naslednji dan smo se sprehodili do Mlinčičev. Videl sem zelo veliko mlinov.

Naslednji kraj, ki smo si ga šli ogledat, je bilo mesto Jajce. Tam smo tudi prvič jedli prave bosanske čevapčiče. Bili so zelo okusni. Boljši kot v Sloveniji, če sem lahko odkrit, seveda. Nato smo šli tudi v bližnjo slaščičarno, kjer smo poskusili hurmašico. Sladica mi je bila zelo všeč, ker je bila zelo sladka. Ko smo se posladkali, smo si šli ogledat še slap.

Po ogledu slapa v Jajcu smo se odpravili proti Visokem, kjer smo ostali 3 noči. Lastnik kampa je bil zelo prijazen. Če sem iskren, do sedaj še nisem spoznal tako prijaznega človeka. Seveda ne morem pozabiti, da nam je prinesel čevapčiče za dobrodošlico, pogostil pa nas je tudi z veliko lubenico. Tudi naš kuža je dobil nekaj, in sicer jagnjetino.

Naslednje jutro smo se odpravili proti bosanski piramidi Sonca. Pot na piramido je bila zelo zahtevna, zanimiva in zelo strma. Navzdol je bila bolj prijetna.

Naslednji kraj, ki smo si ga šli ogledat, je bilo glavno mesto Bosne in Hercegovine, to je Sarajevo. Bilo je zelo zanimivo, saj sem videl, kako so iz nabojev naredili letala, tanke, svinčnike ... Nato smo šli še v Trebević.

Naslednji postanek je bil na Boračkem jezeru, kjer mi je bilo tudi zelo všeč, saj je bila voda zelo osvežilna. S sestro Niko sva skakala s pomola. Uživala sva! Super je bilo! Tam mi je celo uspelo zelo prestrašiti mami. Ko sem skočil v vodo, sem se hitro skril pod pomol, da me ni videla.

Naslednji cilj je bil Mostar, kjer pa mi ni bilo všeč. Bilo je vroče (40 °C) in ravno tukaj se nam je pokvarila klima. Vsem nam je bilo zelo vroče. Še posebej našemu Brutu. Seveda pa so bili spet zelo gostoljubni in prijazni lastniki kampa. Za dobrodošlico smo dobili krožnik sadja, dve rundi pijače in vsak kos torte. Ati in mami sta dobila tudi liter njihovega domačega vina.

Zadnji postanek je bil na Hrvaškem v Paklenici. Tam mi je bilo bistveno boljše od Mostarja, če sem iskren. Z mami sva tekmovala, kdo bo hitreje priplaval do čolna. Seveda sem zmagal jaz. Čaka me ponovni dvoboj. Komaj čakam! 😊

Ta dopust mi je bil zelo zanimiv. Komaj čakam na naslednjega.

Matic Novak, 9. razred

Moj enodnevni izlet v Portorož

V nedeljo, 10. 7. 2022, sem dopolnila 14 let, zato smo za ta poseben dan odšli na enodnevni izlet v Portorož.

Pot smo pričeli v Kidričevem ob zgodnji šesti uri zjutraj. Čeprav smo se skoraj celotno pot peljali po avtocesti, nam podobe naših pokrajin nikakor niso ušle. Prvi večji kraj, mimo katerega nas je vodila pot, je bilo Celje, kjer smo videli polja hmelja, ki je glavna surovina za pridelavo piva.

Pot je bila kar dolga, zato smo se med vožnjo ustavili na Trojanah in pojedli odlične trojanske krofe, ki so bili zelo slastni.

Cesta nas je vodila mimo Ljubljane, glavnega mesta Slovenije, nato mimo Vrhnike, ki je znana po pisatelju Ivanu Cankarju. Peljali smo se mimo Postojne, znane po zanimivih kraških jamah, ki si jih želim obiskati med naslednjimi počitnicami.

Pot smo nato spet nadaljevali po avtocesti, kjer so se čez nekaj časa prikazali čudoviti razgledi na Jadransko morje. Vse do Pirana sem občudovala slovensko obalo ter naravo, ki se je nisem in nisem mogla nagledati.

Po dolgem iskanju smo končno našli parkirišče. Ko smo parkirali, smo se odpravili na naporno pot do Tartinijevega trga, ki je poimenovan po glasbeniku Giuseppeju Tartiniju ter velja za glavni trg v Piranu.

Pot je bila zelo ozka, ampak nam je kljub temu uspelo priti do trga, kjer je bila velika množica ljudi. Z mami sva si ogledali stojnice in kupila sem si lepo zapestnico. Nato smo šli vsi skupaj do bližnje kavarne in si privoščili ledeno pijačo.

Po postanku v Piranu in ogledu Tartinijevega trga smo se odpravili na parkirišče, kjer smo pustili avtomobil, nato pa smo se odpeljali do naše končne (željene) točke – v Portorož. Tudi tu smo imeli težave z iskanjem parkirnega mesta, a smo ga nazadnje vendarle našli. Šli smo na sprehod ob obali. Bilo je zelo lepo, čeprav je bil vroč poletni dan.

Minilo je že precej časa, odkar smo nazadnje jedli, zato smo poiskali najbližjo restavracijo, kjer so nam postregli zelo okusno pripravljeno hrano, za povrh pa sem si privoščila še slasten sladoled.

Na žalost je čas zelo hitro minil in smo se morali odpraviti nazaj domov. Na ta dan so mi ostali zelo lepi spomini, ki jih ne bom nikoli pozabila. Upam, da si bomo lahko še kdaj privoščili tako lep in zabaven dan.

Melani Pyvovar, 9. razred

Imamo novo učiteljico slovenščine ...

Devetošolka Vita Potočnik je za januarско številko Domskega časopisa opravila intervju z novo učiteljico slovenščine. Transkribiral ga je Sandi Mavrič.

1. Ali se nam lahko na kratko predstavite?

Pozdravljena. Hvala za povabilo na intervju. Sem Ditka Kobil. V Cirusu sem kratek čas, en mesec. Poučujem slovenščino, sicer pa sem tudi učiteljica zgodovine, vzgojiteljica predšolskih otrok in detektivka (zaenkrat še brez licence).

2. Kakšni so prvi občutki, kako se počutite v Cirus Kamnik? Ali ste si vedno želeli postati učiteljica slovenščine?

Za začetek moram povedati, da sem kar navdušena. Vesela sem, da delam v domačem kraju, saj lahko v službo in iz nje hodim peš. Vesela sem, da so ravno mene izbrali za poučevanje slovenščine, čeprav si nisem od nekdaj želela postati učiteljica slovenščine.

Želela sem delati kot medicinsko osebje in flautistka v orkestru, vendar sem se morala zaradi osebnih okoliščin temu odpovedati in sem se odločila za študij slovenščine in zgodovine.

3. Kje ste delali do sedaj?

Uf. Dolga poklicna kariera je že za menoj. Delam že od 15. leta. Sprva sem bila kot dijakinja in študentka zaposlena v različnih glasbenih šolah (javnih in zasebnih) širom Slovenije (Zasebna glasbena šola Melodija Muta, Glasbeni atelje Carl Orff v Kamniku, Glasbena šola Kamnik, Glasbena šola Lartko v Trzinu), nato sem se zaposlila v Waldorfski glasbeni šoli v Ljubljani, kjer sem poučevala kljunasto in prečno flavto ter vodila komorno skupino flavt.

Od tam me je pot zanesla še na Srednjo šolo tehniških strok Šiška na Litostrojsko cesto v Ljubljani, kjer sem poučevala družboslovje, zgodovino, geografijo, slovenščino in slovenščino za tujce. Delala sem večinoma med samimi mladimi fanti, starimi med 15 in 19 let. Izkušnja je bila lepa, vendar me je vsakodnevna pot v Ljubljano nekako pripravila od tega, da službo začnem iskati bliže in sedaj sem v Cirusu, kjer učim slovenščino.

4. Se pravi, kot ste že omenili, imate kariero tudi s področja glasbe ...

Ja. Dolga leta sem poučevala flavto. Bila sem zelo vesela, vendar ker nisem opravila Akademije za glasbo v Ljubljani ali pa nekje v tujini, se žal nisem mogla redno zaposliti v glasbeni šoli, poleg tega je pouk v glasbenih šolah popoldan, jaz pa sem dala prednost družini.

5. Ali vam je bila že od nekdaj všeč prav flavta?

Flavta. Flavta mi ni bila najbolj všeč. Kot majhna deklica sem si želela igrati na citre, vendar sem imela, na mojo smolo, prekratke prste in tako sem se odločila, da bom igrala flavto, ki pa jo sedaj igram samo še v Mestni godbi Kamnik.

6. Zanimivo. Sedaj pa bi se vrnili k slovenščini. Slovenščina je sestavljena iz številnih narečij (dolenjsko, gorenjsko ...) Ali vzpodbujate uporabo narečij pri vsakdanjem pogovoru?

Narečja. Ja. Slovenija je res narečno zelo obarvana dežela. Na tako majhnem področju tako zelo veliko število narečij. Pravijo, da ima vsaka vas svoj jezik.

Če spodbujam rabo narečij? Odvisno od vrste pogovora. Doma zagotovo, v šoli pri pouku slovenščine malo manj. Prav tako ne pri uradnih (po)govorih. Če pa bi brali v narečju, jih, seveda, moramo uporabljati.

7. Katera narečja uporabljate pri vas doma?

Glede na to, da sem sama Korošica, največkrat govorim po koroško, mož je malo mešan, Primorec in Kamničan, tako da tudi malo primorskega narečja občasno slišimo. Načeloma pa uporabljamo osrednje slovenske govore. V šoli pa tudi pogovorno knjižno obliko (predavanja, spraševanje) oziroma zborna knjižno obliko slovenščine (branje).

8. Cela mavrica različnih narečij. Kako pa bi vi vzpodbudili zanimanje za slovenščino?

Odvisno od starosti. Pri mlajših otrocih spodbujamo slovenščino skozi slikanice, pri starejših pa seveda skozi učenje jezikovnih pravil, ki ne smejo biti preveč ohlapna, čeprav v slovnici najdemo samo stroga kanonska pravila in zelo malo primerov, tako da se moramo kar znajti. Zanimanje za jezik lahko spodbujamo skozi igro, skozi spraševanje, postavljanje vprašanj, skozi glasbo. Medpredmetna povezava je zelo pomembna. Npr. svojega otroka sem kar na sprehodih naučila poznavanje vseh vrst travniških bitij, in sicer s prepevanjem pesmic.

9. Se pravi, pravite, pomembno je tudi branje. V slovenščini imamo bogato, dolgo literarno zgodovino. Katero literarno obdobje vam je najbližje po slogu ali pa kako drugače?

Res je. Literarna obdobja začnemo že nekako okoli leta 1000, ko so nastali Brižinski spomeniki, ki jih malodane danes ne razumemo, kajti jezik je bil resnično starinski in se je z leti spreminjal. To pomeni, da je jezik živ.

Seveda je prej obstajalo še ljudsko slovstvo, ki se je ustno prenašalo iz roda v rod, a so ga k sreči začeli v obdobju razsvetljenstva tudi zapisovati in se je tako ohranilo do danes.

Osebnost rada berem sodobno literaturo in pa slovensko ljudsko slovstvo (predvsem prozo).

Vmesna obdobja zaznamuje zelo težaven jezik (starinski, narečni in tuji – med njimi mnogi že pozabljeni – izrazi), zato se trudim posodobiti starega jezika, in sicer s t. i. »prevajanjem« oz. prestavljanjem Trubarjevih, Jurčičevih, Cankarjevih in del drugih avtorjev v sodobno slovenščino, to pa predvsem zaradi tega, da bi bil jezik razumljiv tudi mladim, saj sem dobila občutek, da se izogibajo branju prav zaradi nerazumevanja prebranega.

Sodobne književnosti raje ne bi komentirala. Naj omenim le, da je mladim »ful kulka«, zame pa je pogosto »spakedranščina«, vendar pa ni nič narobe, če sicer poznaš slovnična pravila in jih ob branju utrjuješ, namesto da se iz knjig učiš napačne rabe jezikovne norme.

Posebej pa nimam izbranega literarnega obdobja, ki bi mi bilo najbolj všeč. V vsakem obdobju najdemo nekaj, kar nas lahko navdušuje. Predvsem pa najdemo popis življenja ljudi, kar me navdušuje od nekdaj do sedaj in to lahko kombiniram z zgodovino.

10. Kako pa poteka to t. i. »prevajanje« oz. prestavljanje starinske literature v sodobno književnost?

Poiščemo avtorja in njegovo delo, ki bi ga radi posodobili. Nato najprej preverimo, kdo je upravitelj avtorskih pravic za določenega avtorja (ali pa te niso več zaščitne). »Oborožimo« se z različnimi slovarji, da odkrijemo pomen starinskih, narečnih, tujih besed. Nato pa se prične delo.

Ob branju originala ali najbližjega približka originalu delamo t. i. »prevod« oz. prestavitev v sodobni knjižni jezik. Pomembno je, da poiščemo, od kod so določeni izrazi prišli v slovenščino in jih potem poskusimo posodobiti (npr. nazadnje sem brala Vorančeve Solzice, kjer je veliko

koroških besed, ki jih sodoben človek ne razume, če pa si s Koroške, je to tvoja prednost, saj lahko povprašaš (starejše) ljudi, pogledaš v etimološki slovar, kjer najdeš prav zanimive stvari, ki jih neprestano dopolnjujejo). Besedilo sproti vnašamo v računalnik in tako nastane posodobljena knjiga – natančno se moramo držati vsebine, le da namesto starinskega jezika uporabljamo sodobno slovenščino, ki se in se še bo spreminjala. Dokler bo tako, bo naš jezik živ!

11. Se pravi vzpodbujate, da tudi mlajši beremo starejša dela?

Seveda, prav je, da tudi mladi berejo starejša dela, tako se naučijo tudi poiskati izraze. Danes imamo k sreči na razpolago internet, kjer so brezplačno dostopni tudi vsi slovarji, ki jih včasih ni bilo.

Včasih si je bilo zelo težko razložiti nerazumljive besede, ne da bi pri tem moral zaobiti svojega učitelja slovenščine. Seveda, mladi bojijo »pocukati« učitelja in vprašati: »Joj, oprostite, te besede pa ne razumem.«

Pri branju je dobrodošlo, da si podčrtamo ali izpišemo besede, ki jih ne razumemo in se jih ob pomoči učitelja in slovarjev, naučimo. Slovenščina je, lahko rečem, prvi tuji jezik. Zakaj tuji jezik? Ker lahko črpamo iz narečij, ki jih ne razumemo. Npr. prekmurščina je za nas, ki živimo v osrednji Sloveniji, popolnoma tuj jezik.

12. Razlaga besed ...

Res je, nekatere knjige imajo razlago sproti, v sprotnih opombah, nekatere na koncu knjige. Nekateri knjige tega nimajo. Prav bi bilo, da bi imele vse knjige obrazložene vsaj nekatere besede, da bi se bralec lažje orientiral in da bi bilo manj tega, kar bi morali spraševati.

13. Vsako literarno obdobje je posebno in tako ima tudi vsak ustvarjalec znotraj obdobja svoje posebnosti. Ali vam je kateri najbolj blizu?

Teme posameznega obdobja. Na primer, vseč mi je Cankar, ki opisuje življenje vsakdanjega človeka. Všeč mi je Tavčar, ki opisuje razliko med življenjem na kmetih in v mestu, kajti te razlike so bile včasih resnične. Meščani so malokdaj zahajali k kmetom. Kmeti so se jim zdeli, recimo pod narekovaji malo »zarukani«, zaostali, neizobraženi. Kmetje pa so imeli o meščanih tudi slabo mnenje. To lahko vidimo tudi pri Lovru Kuharju, Prežihovem Vorancu. Nekako so se kmečki ljudje bali tovarn, bali so se delavcev. Pa vendarle smo se v sodobnem času združili vsi,

– od tistih t. i. hribovcev do meščanov – saj se selimo po celi domovini in tudi izven meja naše države.

14. Raje imate starejše avtorje. Katero literarno delo pa je bilo vam najbolj všeč, ko ste bili mladi? Kateri avtorji so vam bili najbolj simpatični?

Najraje sem črpala iz koroških ljudskih pripovedk in pravljic, ki so mi jih najprej začeli pripovedovati moji stari starši. Moja prva knjiga, za katero sem si najbolj zapomnila, da sem si jo izposodila v knjižnici, so bile »strašljivke«. Najraje sem imela Pripovedko o povodnem možu in pa o Psoglavce. Dedek mi je pripovedoval o povodnem možu, babica pa o psoglavcih. In toliko časa sem iskala te zgodbe, da sem jih našla v neki zbirki Koroških ljudskih pravljic in pripovedk, za katere mislim da jih je v knjižni zbirki popisal Vinko Möderndorfer.

15. Zanimivo, se pravi, da ste ljubiteljica ljudskih pripovedk?

Ja, to mi je najbolj všeč, kajti ljudje si včasih določenih pojavov niso znali razložiti in so našli v naravi nekaj, kar je bilo strašnega, nato so o tem pripovedovali. Morda so na ta način želeli zaščititi tudi otroke, da ne bi sami odhajali v gozd, da ne bi zašli. In potem se je našel nekdo, ki je to zapisal in je to še danes zelo zanimiva zgodba. Vendar je današnjim otrokom ne pripovedujemo več s tega strašljivega vidika, ampak na drugačen način, pri čemer spodbujamo domišljijo, kakšna bitja bi še lahko bila. Ne pripovedujemo več na grozljiv način, saj bi se otroci tega (lahko) bali. Danes razlagamo s pomočjo znanosti in na tak način, da povodni mož ni strašen niti ne izgleda strašno.

16. Kako bi vi najstnike spodbudili k branju?

Najstnike je potrebno spodbujati k branju tudi skozi vsakdanje novice in trače, ki jih lahko preberemo danes tudi na internetu, da mladi vejo, kakšno je življenje danes in morda primerjajo z življenjem nekoč. Tako branje je koristno tudi z jezikovnega vidika, saj so besedila večinoma nelektorirana in zato vsebujejo veliko napak.

Osebno naredim takole, da preberem knjigo, in če se mi zdi dovolj zanimiva, okoli sebe nabere nekaj mladostnikov in jim povem del zgodbe – do tja, kjer postane najbolj zanimivo. Potem pa ... KONEC. Ker mlade zanima, kaj se je zgodilo nato, večina med njimi dejansko vzame tudi knjigo v roke in jo preberejo. Ko jo preberejo, se ponovno dobimo in pa debatiramo o

tem. Seveda vsak iz svojega zornega kota, kajti književnost ima toliko različnih razlag, kot je bralcev.

Ker dopuščam možnost lastnega razmišljanja o književnosti, znam mlade prepričati, da berejo.

17. Povedali ste še, da ste tudi pisateljica, zato me zanima, kje ste dobili navdih za pisanje vaših knjig?

Ja, Vita prav imaš. Tudi sama sem pisateljica. Navdih za knjige vedno črpam iz narave, iz resničnih dogodkov. Ker sem, še in bom tudi še naprej veliko (kolikor mi pač čas dopušča) brala, imam dobro razvit besedni zaklad in domišljijo.

Tako se mi včasih utrne kakšna misel, ki jo kar zapišem.

Pišem v bistvu od mladih nog. Iz osnovne šole se spomnim, da smo za šolska glasila pisali razne prispevke, pesmice in nekako je talent prepoznala tudi moja učiteljica za slovenščino in me spodbujala k nadaljnjemu pisanju.

Prva zgodba, ki je leta 2018 izšla v knjižni izdaji, je zgodba o osi Nadlogici. Nastala je že leta 2009, ko sem na morju študirala za izpit na fakulteti. Okoli mene so letale ose, in ker sem alergična na osji pik, sem jih nekaj tudi potolkla, potem pa sem imela slabo vest in tako je nastala ta zgodbica. Nekako sem si morala oprati vest in sem jo zapisala. Da pa je izšla v knjižni izdaji, sem se povezala še z ljudsko slikarko Nejko Selišnik. Zgodbo in slike sem prvič javno pokazala v Gimnaziji in srednji šoli Rudolfa Maistra v Kamniku, ko sem delala NPK za vzgojiteljico predšolskih otrok. Tam so me prepričali, da je to tako dobra zgodba s prekrasnimi ilustracijami, da bi bilo škoda, da bi ležala pozabljena v predalu. Tako je leta 2018 izšla moja prva slikanica in potem vsako leto ena, skupno do danes pet, a imam v pripravi že novo.

18. Koliko dela je potrebno, da nastane takšna knjiga?

Ja, to pa je zelo zanimivo vprašanje. Od ideje do izvedbe, se pravi do izdaje slikanice ali kakršne koli druge knjige, je kar trnova pot. Najbolj se zatakne pri denarju, saj je veliko materialnih stroškov.

Napisati zgodbo še ni tako težko. Za nekoga, ki je učitelj slovenščine, tudi jezikovni pregled ni prav velik strošek. Začne se s plačilom ilustracij. Ne samo, da so precej drage, ampak če avtor

besedila želi, da ga dopolnijo res lepe ilustracije, mora veliko časa preživeti skupaj z ilustratorjem, da se oba umetniška pogleda uskladita.

Jaz običajno, ko napišem knjigo, naredim tudi notranjo vizualizacijo ilustracij in ilustratorki za posamezen odstavek zgodbe v oklepaju napišem, kaj približno naj bo na ilustraciji. Ona nato naredi osnutek s svinčnikom, potem pa se skupaj odločava za barvne odtenke. Na koncu se dogovoriva še za kakšne manjše popravke, nakar gre vse skupaj še do založnika, ki vse to digitalizira, namreč moja ilustratorka slika ilustracije ročno, ker se obe strinjava, da nama računalniška ilustracija ni pri srcu. Potem, ko je zadeva pri založniku (zgodba in ilustracije) in že digitalizirana, sledijo še manjši popravki v zvezi z obrezovanjem in prilagajanjem ilustracij tekstu, na koncu pa še obarvamo črke v skladu z ilustracijami in se odločimo za VELIKE ali male tiskane črke. Izbira je odvisna od tega, katere bralce želimo še posebej nagovoriti.

Nato se postopek nadaljuje tako, da knjigo prijavimo pri NUK-u, Narodni in univerzitetni knjižnici, ki zbira vse, kar v Sloveniji izide, ki dodeli številko ISBN.

Sledita izdelava platnic – jaz običajno izdam knjigo s trdimi in plastificiranimi platnicami – in tisk. Nato lepo zadiši po knjigi.

Čisto ob koncu sledi še promocija in prodaja knjig knjižnicam in posameznim kupcem.

Proces izdaje knjige je dolg in naporen, zaslužiti se od tega ne da veliko, ampak jaz običajno ne gledam na zaslužek, temveč na to, da razveselim ljudi, še posebej male bralce, ki na pot branja šele stopajo. Nekatere zgodbe bom verjetno obdržala le zase, spravljene v predalu, in najbrž nikoli ne bodo izšle v knjižni izdaji. Ali pač. Nikoli ne reci nikoli.

19. Dragi bralci, kot vidimo je pot do izdaje knjige zelo dolga ... Kakšen nasvet bi dali mladim ljudem, ki bi si želeli napisati in izdati knjigo?

Res je, Vita. Veliko je mladih, ki bi si želeli izdati svojo knjigo pa ne vejo, kako začeti. Tudi sama sem bila na začetku precej skeptična in, kot sem prej omenila, me je k izdaji slikanice spodbudila Gimnazija in srednja šola Rudolfa Maistra.

Tudi sama sem bila na začetku bila strahopetna, saj nisem vedela, ali je moja zgodba dovolj dobra, da ugleda svet v knjižni izdaji. Gladila sem zgodbo in jo dolgo popravljala, dokler si nisem končno rekla, da je dovolj, saj so številni ljudje rekli, da je zgodba zanimiva in ilustracije lepe. Čas je za akcijo in bo kar bo.

Tako tudi mislim, da današnji mladi morajo zbrati pogum in pokazati svoja dela nekomu, ki mu zaupajo. Seveda je lahko to tudi učitelj za slovenščino, ki poda malenkostne popravke, s katerimi se mora, jasno, strinjati avtor. Potem pa ... Skok v vodo in plavat! 😊 Zadnje sodbo bodo podali bralci.

20. Najin intervju se počasi bliža koncu. Zanima me, ali imate še kakšno sporočilo za bralce domskega časopisa?

Ja, Vita, res se nama čas izteka. Počasi morava obe k pouku. Najprej hvala za povabilo. Z domskim časopisom sem se srečala že pred leti v kamniški knjižnici. Moram povedati, da je zelo zanimiv in vam želim še veliko uspeha in veliko izdaj. Upam, da bodo v bodoče podobni intervjuji zaživele tudi na šolskem radiu. Le pogumno naprej!

21. Želim vam veliko uspeha kot pisateljici, prav tako pa seveda tudi kot učiteljici.

Hvala za povabilo k intervjuju tudi tebi, Vita. Med vami se že zdaj odlično počutim in upam, da tako tudi ostane, da vas bom lahko dolgo razveseljevala in vam pomagala pri slovenističnih zagonetkah.

Učenci 7. in 8. razreda

Alvin odhaja, Cini ostaja

Terapevtski kužki

V CIRIUS Kamnik redno prihaja šest delovnih, t. i. terapevtskih kužkov društva Ambasadorji nasmeha. Nosijo oranžne delovne oprsnice ali rutke. Štirje izmed njih ter njihovi vodniki se redno vključujejo v oddelke posebnega programa, ena psička pa se vključuje v popoldanske aktivnosti pri vzgoji. Psička Arya in njena vodnica sodelujeta s fizioterapevtko Katjo Logar. Pri urah fizioterapije Arya motivira učence, saj se zanjo potrudijo vse naloge izpeljati čim bolje. Učne ure so sproščene in zabavne. Arya je psička, ki zelo rada dela. Hitra je kot blisk in tudi zelo potrpežljiva. Njena vodnica Ana jo vodi, Arya pa ji z veseljem sledi.

Alvinova zgodba

V petek, 2. junija 2023, je Alvin, šolski pes, zadnjič prestopil prag šolske knjižnice. V enajstih letih svojega dela v oddelkih PPVIZ je pogosto obiskoval knjižnico ter skupaj z učenci in knjižničarko Matejo Perko spoznal veliko »pasjih« zgodb. Na policah so se vrstile tudi njegove »šolske« zgodbe.

Tokrat je svojo življenjsko zgodbo predstavil dijakom iz našega centra ter iz Zavoda za gluhe in naglušne Ljubljana. Ob Alvinovih zgodbah so tudi dijaki spletali svoje zgodbe. Ob Alvinu, igri z njim in božanju, je bilo vsem zelo prijetno.

Hvala Mateji Perko, naši knjižničarki, ter Anki Gerbec, delovni terapevtki, ki sta skupaj z Alvinom in učenci PPVIZ spletali nepozabne zgodbe.

Nastala je tudi knjižica, s katero so se Alvinu poklonili:

ŠOLSKI PES ALVIN SE JE PO ENAJSTIH LETIH DELA
V ŠOLI POSLOVIL OD SVOJIH UČENCEV.

PROJEKT TERAPEVTSKI PES V RAZEDU 2022/2023

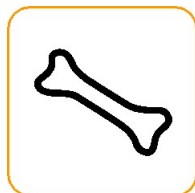
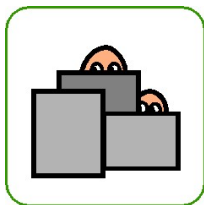
VŠEČ MI JE BILO, KO SI SKRBEL ZAME.

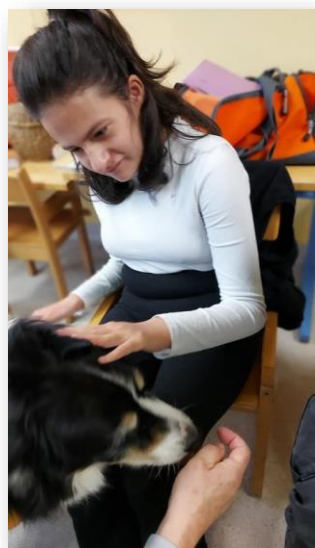
VŠEČ MI JE BILO, KO SMO SE ŽOGALI.

VŠEČ MI JE BILO, KO STE MI SKRILI PIŠKOTKE.

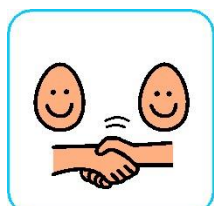
VŠEČ MI JE BILO,
KO STE ME NEŽNO BOŽALI.

VŠEČ MI JE BILA IGRA S KRONO. ŠTELI SMO: 1, 2, 3 ... IN LOVIL SEM
ZLATO KRONO.

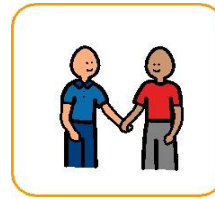
VESEL SEM BIL POHVALE!

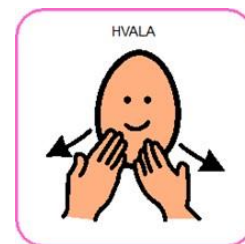
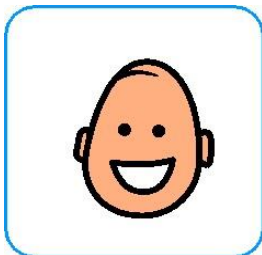
ALVIN, TO SI PA DOBRO NAREDIL!

VESEL SEM, DA SMO PRIJATELJI.

DRAGI UČENCI, LEPO MI JE BILO Z VAMI.

PROJEKT TERAPEVTSKI PES V RAZEDU 2022/2023

Toda Alvin ni naš edini terapevtski kužek. K nam je prišla še Cini. Spodnji prispevek je zapisan po nareku učencev Neže Peršin, Jerneje Tolar, Marka Radmanovića, Gal Lekana in Žive Logar.

Naša Cini

Cini in Jasna sta članici društva Ambasadorji nasmeha. Cini je terapevtska psička, ki nas že nekaj let dvakrat mesečno obiskuje in razveseljuje. Te ure nestrpno pričakujemo, saj se imamo zares lepo. Cini je lepa in prijazna. Je ubogljiva, pa tudi za hece. Najbolj se zabavamo, ko se odloči, da bo naredila nekaj čisto po

svoje, Jasna pa se pretvarja, da se nanjo jezi. Radi se družimo z njo, saj jo imamo zelo radi. »Fajn« je, ko ji skrivamo priboljške, ona jih pa poišče. Najboljši so poligoni. Radi bi ji sporočili, da je bilo na zadnjem sprehodu lepo. Podarili smo ji igračo, da ji ne bi bilo poleti preveč dolgčas.

Cini in Jasna, želimo vama čudovite počitnice, jeseni pa se obvezno spet vidimo.

Dogajalo se je ...

26. 9. 2022 – Dan jezikov

V ponedeljek, 26. 9. 2022, smo imeli kulturni dan na temo dan jezikov. Najprej smo imeli predstavitev o nastanku jezikov ter med katere skupine jih uvrščamo. Te so slovanski, germanski in romanski. Omenili smo še Babilonski stolp.

Po predstavitvi smo žrebali listke, ki so odločili, v katero skupino jezikov smo šli. Jaz in Klara sva bili v isti skupini, in sicer v skupini germanskih jezikov, Brina je bila v skupini slovanskih jezikov, Vita pa je delala posebej.

Midve s Klaro sva se naučili predstaviti v nemščini, Brina žal ni imela časa, da bi se kaj naučila v srbščini, Vita pa si je za svoj jezik izbrala retoromanščino.

Kasneje smo imeli malico, po kateri smo se zbrali v mali telovadnici, kjer nam je učiteljica iz PPVIZ-ja razložila in pokazala znakovni jezik.

Pogledali smo si še posnetek pesmi »Ne bodi kot drugi« v znakovnem jeziku.

Vita, ki je bila z nami na daljavo, je lahko izkusila, kako je biti gluhi in poslušati to pesem, saj so ji pozabili deliti zvok.

Na tem dnevu smo se marsikaj naučili. Vsi bi v en glas rekli: »Bilo je kar kul.«

Melani Pyvovar, 9. razred

V ponedeljek, 26. 9. 2023, smo imeli kulturni dan jezikov. Začelo se je ob 8. uri. Predstavili smo različne države in jezike in si ogledali ljudi, ki govorijo različne jezike. Potem smo spoznali zgodovino razvoja jezikov in govorili nastanku latinice.

Potem smo imeli delavnice, za katere smo bili razdeljeni v tri skupine: germanska, slovanska in romanska. Jaz sem bil v skupini za slovanske jezike. Izbrali smo srbsščino, v kateri smo prebrali Rdečo kapico, obravnavali številke in črke ter brali roman.

Potem je bila malica, po kateri smo šli v malo telovadnico, kjer smo spoznali znakovni jezik in način sporazumevanja s človekom, ki ne sliši ali ne more govoriti. Izvedeli smo, da poleg znakovnega jezika uporabljajo posebne računalnike ali liste z znaki. Na koncu smo imeli kviz.

Janez Rogelj Boštar, 9. razred

22. 10 2022 – 26. Ljubljanski maraton – promocijski tek učencev in učenk OPP

V soboto, 22. 10. 2022, so se učenci osnovne šole CIRIUS Kamnik prvič udeležili Promocijskega teka učencev in učenk OPP v okviru 26. Ljubljanskega maratona. Dolžina proge je bila 600 metrov. Pridno so trenirali in se veselili teka. Niso se ustrašili niti dežja. Vseh trinajst učencev je uspešno priteklo do cilja. Ponosni so prejeli medalje in prav gotovo ne bodo pozabili tega dne, ko je cela Ljubljana navijala zanje.

Tekli so:

- Tim ŠTEMPIHAR, Žiga PERVINŠEK in Marja SAJOVIC iz oddelka 2A/3A
- David PEROVIĆ iz oddelka 3V/4V
- Kristjan ŠTIFTAR iz oddelka 5. EIS
- Stin FORTUNA in Nik SARKIČ iz oddelka 3M/4M
- Neža PERŠIN iz oddelka 3Š/4Š/5Š
- Luka POPIT iz oddelka 4P/5P/6P
- Lara NAROBÉ PANČUR iz oddelka 6. EIS
- Žiga MESERKO FLAJS, Snežana MAKSIMOVIĆ in Slađana MAKSIMOVIĆ iz oddelka 4., 5., 6. NIS

Čestitamo! Vsak, ki pride do cilja, je zmagovalec! Naslednje leto pridemo v še večjem številu!

Irma Golob

16. 11. 2022 – Didgeridoo

V sredo, 16. 11. 2022, smo imeli v CIRIUSU kulturni dan. V prvem delu nam je učitelj glasbene umetnosti, Miran Antonin, predstavil ZVOK – kaj je in katere so njegove lastnosti (višina, trajanje, jakost (moč) in barva) – in GLASBO. Ponovili smo imena glasbenih družin (pihala, trobila, tolkala, brenkala (instrumenti s strunami), godala, instrumenti s tipkami), pri čemer smo se osredotočili na pihala. To so glasbila, v katera pihamo (npr. flavta, klarinet, saksofon, oboa, pikolo, francoski rog ...).

Skupina otrok iz 9. EIS je iz plastične slamice izdelala preprosto oboo, ki je, če si pihnil vanjo, proizvedla zvok. Seveda je učitelj pripravil še vrsto zanimivih kratkih delavnic in nam prikazal zanimive studijske posnetke.

V nadaljevanju pa nam je g. Boris Oblišar, učitelj likovne umetnosti iz Velenja, predstavil glasbilo Aboriginov (avtohtonih avstralskih prebivalcev), ki se imenuje didgeridoo. Ime je dobilo glede na to, kako je zvenelo, poimenovali pa so ga prvi prišleki v Avstralijo.

Legenda o nastanku didgeridooja:

»Na začetku je bilo vse hladno in temno. Bur Buk Boon je šel pripravljat les za kurjenje ognja, da bi na ta način pred mrazom zaščitil svojo družino in ji obenem dal luči. Na ogenj je hotel naložiti poleno, ko je opazil, da je to votlo in v notranjosti prebiva družina termitov. Ker jim ni hotel žalega, je poleno ponesel k ustom in začel pihati, pri čemer je termite odneslo visoko na nočno nebo. Postali so zvezde, ustvarili Mlečno (Rimsko) cesto in osvetlili pokrajino. Zvok Yidakija (še eno od številnih poimenovanj didgeridooja) je prvič blagoslovil mater Zemljo in s svojim vibrirajočim zvokom večnosti zaščitil njo in duhove Dreamtime-a (izraz zgodnjih antropologov za označitev versko-kulturnega pogleda na svet avstralskih Aboriginov).«

Originalna glasbila so narejena iz votle veje oz. votlega debla evkalipta, ki so ga izdoblili termiti. V EU in ZDA so jih vnesli glasbeniki sredi 60-ih let prejšnjega stoletja. Ker v EU in ZDA evkalipti ne uspevajo, so se glasbeniki morali znajti po svoje. Glasbila izdelujejo iz različnih naravnih ali umetnih materialov (npr. steklo, karton, plastika, les oreha, bambus, agava ...)

Avtohtona glasbila so bila poslikana z aboriginskimi vzorci in so merila med 120 in 140 cm, današnja pa lahko presegajo tudi 200 cm.

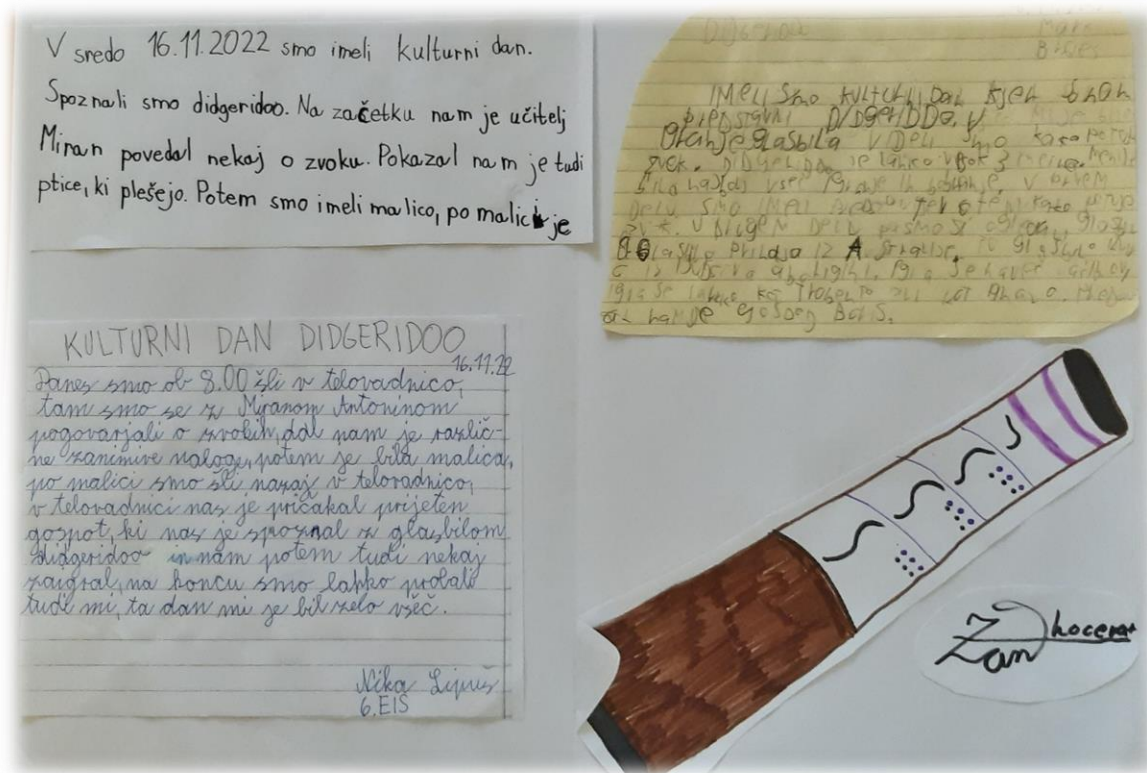
Glasbilo smo imeli možnost tudi preizkusiti, za konec pa so nam Boris Oblišar (didgeridoo), Miran Antonin (boben) in Sandi Belc (boben) pripravili še kratek koncert.

Ditka Kobil

O kulturnem dnevu so otroci zapisali (objavljeni so vsi izdelki otrok, ki so dovolili objavo).

Prispevki niso lektorirani oz. krajšani):

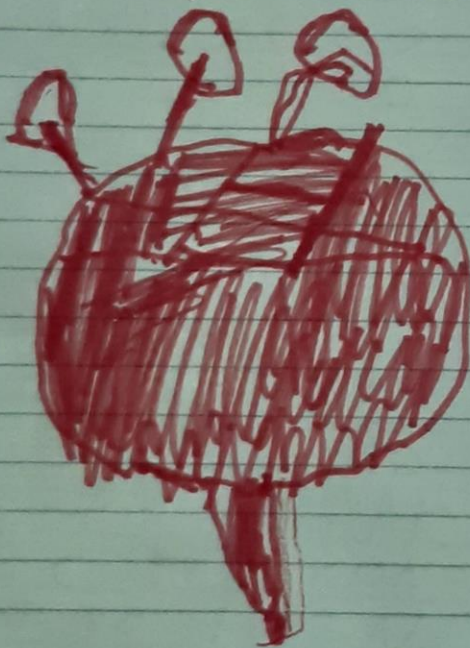

Klara Senica, 9. razred; Mark Brgles, 8. razred; Nika Lipuš, 6. razred, Žan Hočevar, 9. razred

DIDGERIDOO

Meni je lista najdraj NIGAL KORDIČ
ka so Mladi, Sandi in gospodi GARDIČ igali
skupaj. Predstavili so si 7. EIS
tvoja Didgeridoo prikaže in Australia.
Spada med puhala.

Basisti sem didgeridoo.

Deri gramse se mi je ravnice utriž
srca.

GK 7. EIS 2022

KULTURNI DAN DIDGERIDOO

Kjerkoli mi je bilo všeč, ko so igrali na koncertu in ko smo poslušali didgeridoo. Potem smo slišali še nekaj zanimivosti o instrumentu didgeridoo. Jotem je vsak, ki je želel lahko poiskoval na instrument didgeridoo zaigrati. Videli smo in si ogledali, kako narediti instrument didgeridoo. Všeč mi je bilo tudi to, da smo najprej slišali nekaj o drugih vrstah instrumentov. Izvedeli smo tudi, da aborigini vsak večer ob ognju poslušajo zgodbe, igrajo na didgeridoo in plešejo. Poleg didgeridooja imajo tudi bumerange.

Zelo sem uživala.

Sara Mihelič, 6.r

Sara Mihelič, 6. razred

16.11.22

DIDGERIDOO

Meni je bilo všeč, kaj je moja šošolka Lana uresila kaj je v binder jajčkah. Všeč mi je bilo, ko so 7.ⁱⁿ 8. razred igrali na instrumente, ki so jih izdelali. Kasneje je učitelj Boris predstavil didgeridoo. Bilo mi je zanimivo. Posebej, ko so učenci poskusili igrati. Všeč mi je bilo tudi, ko je učitelj predstavil, kako se na instrument igra in konec, ko so učitelj Boris, Miran in Gandi skupaj zaigrali na instrumente.

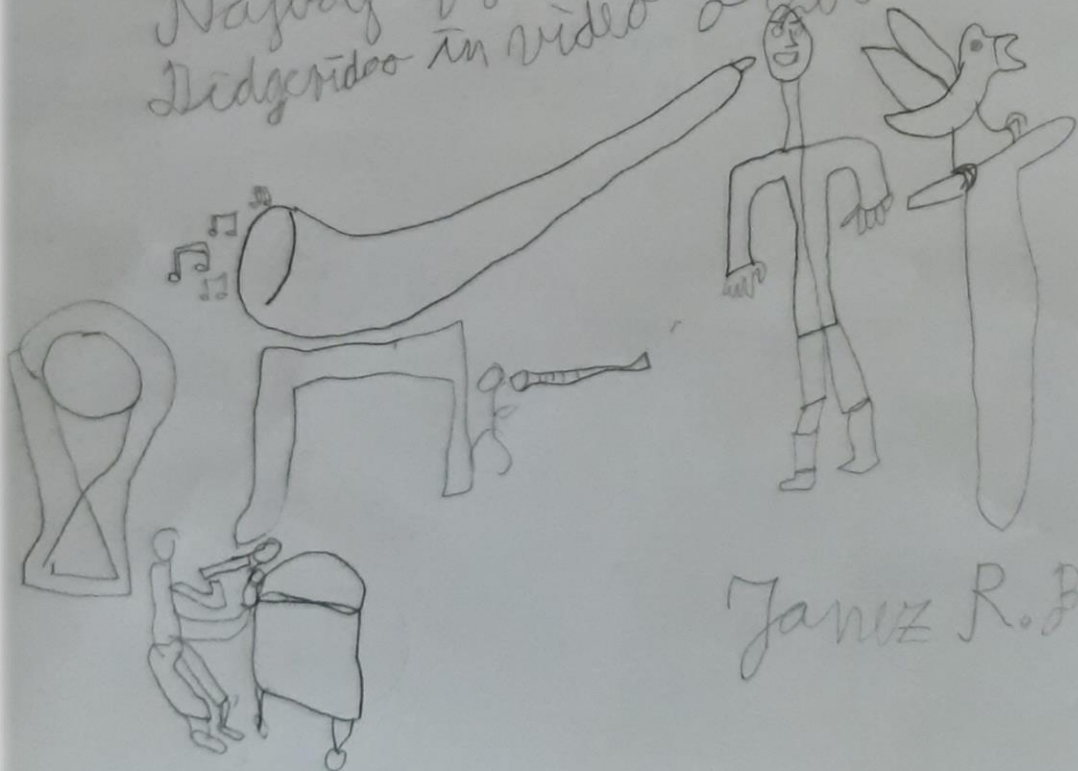
Lana Bt.

6. R.

Kulturni dan 16.11.2022

Najprej smo odšli v malo telovadnico, v telovadnici smo se pogovarjali o zvoku. Potem smo gledali dva videa o zvoku. Potem je bila matca, po matca smo videli

Didgeridoo, in se pogovarjali o tem glasbila, izvedel da je ta instrument star več kot 15.000 let, in da ta instrument izvaja iz Avstralije. Ljudstvo se je imenovalo aborigeni. Najbolj všeč mi je bilo Didgeridoo in video o zvoku.

Janez R. B.

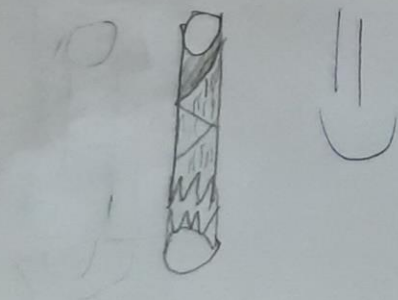
Janez Rogelj Boštar, 9. razred

Kulturni dan

Danes 16. 11. smo imeli kulturni dan.

Ta kulturni dan Tema kulturnega dneva je bila v zrobu. Od 8.00 do 9.35 smo poslušali predavanje v zrobu in si hkrati ogledali video posnetke. Kasneje mi je bil všeč posnetek, ki so bile narisane slike. Od 9.35 do 10.05 smo imeli malico. Po malici smo šli poslušati v teloradnici. ~~V teloradnici~~ Po malici nam je še sledilo eno predavanje v glasbi o Didgeridoo. Profesor iz Kolonije nam je predstavil Didgeridoo. Po predstavitvi smo imeli možnost igrati nanj. ~~Jaz & jaz~~ sem probal igrati nanj in mi je šlo zelo dobro.

Ta kulturni dan mi je bil zelo všeč.
In se še veselim naslednjega.

Matic Novak
9. razred

Nail Perviz

DIDGERIDOO

To glasbilo je zelo veliko.
 Malo ~~je~~ teko se igra, ampak je šlo.
 Ušet so mi takšno glasbilo.
 Glasbilo prihaja iz Avstralije.
 Lahko ga igraš mo, kadar koli po dežju, soncu,
 ta pokenju...

Malto so nam ~~z~~ zaigrali uč. Miran,
 sp. Sandija Boris.

Zelo dober igrajo ušet mi je ta glasba.
 Glasbilo je zelo podobno rogu.

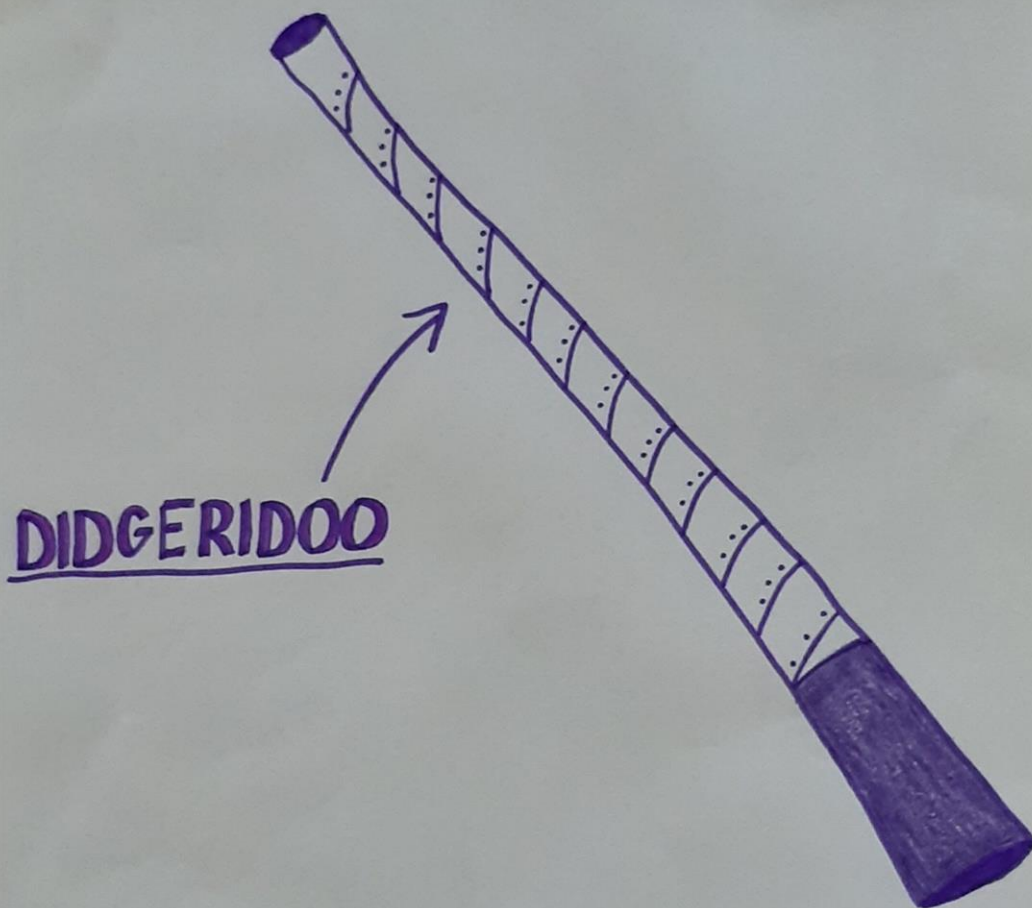
Samo da je rog mal ~~je~~ gla na gor.

Rog in Didgeridoo sta zelo glasna
 glasbila.

Bori je z svoj ~~st~~ učenci naredil
 Didgeridoo iz kartona.

Tudi prevega je imel z saba

V sredo 16. 11. 2022 smo imeli kulturni dan na temo zvoka tega zanimivega glasbila didgeridoo.

DIDGERIDOO

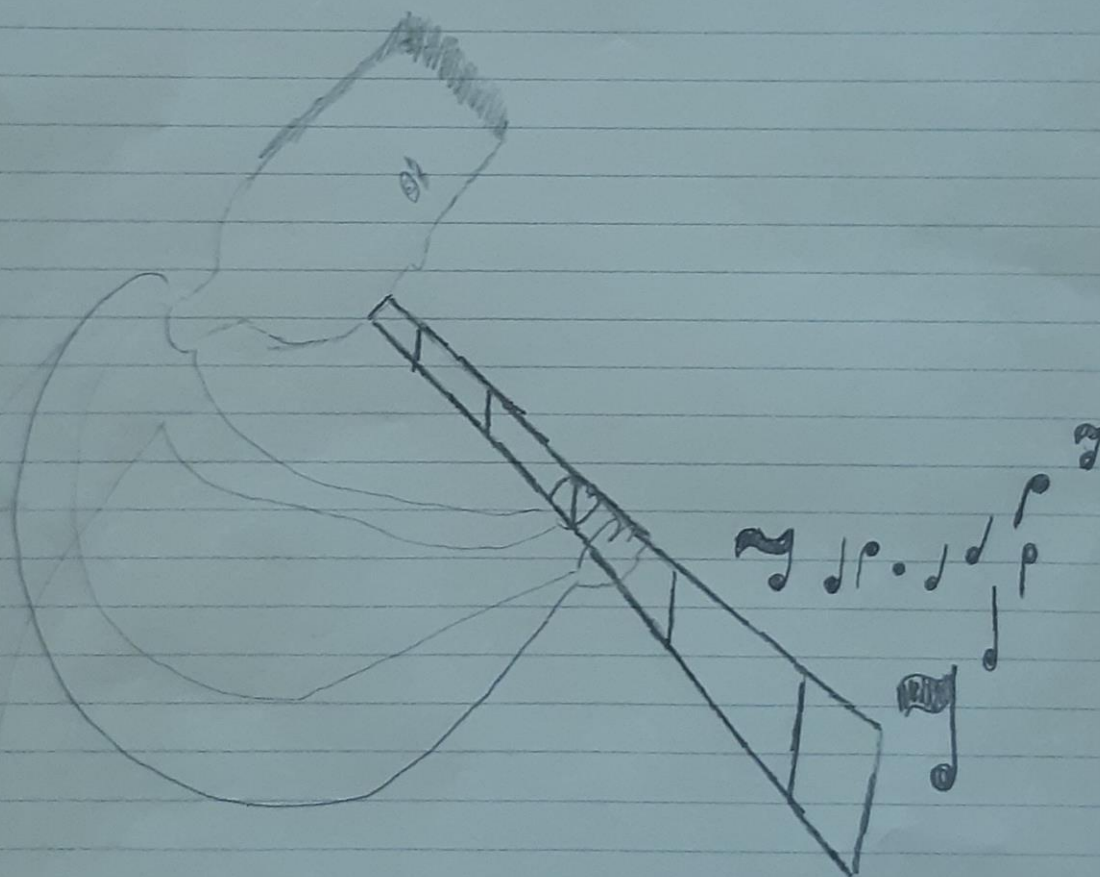
Melani

Melani Pyvovar, 9. razred

Didgeridoo

Maj Cr.
8. r.

Na boji se mi bo vtisnilo v spomin opomene nje živali
z didgeridoojem in igranje nanj s učiteljevo in spremljevalski
spremljavo, ~~ki~~ in ko nam je bil prikazan ples.

Crkvenjaš

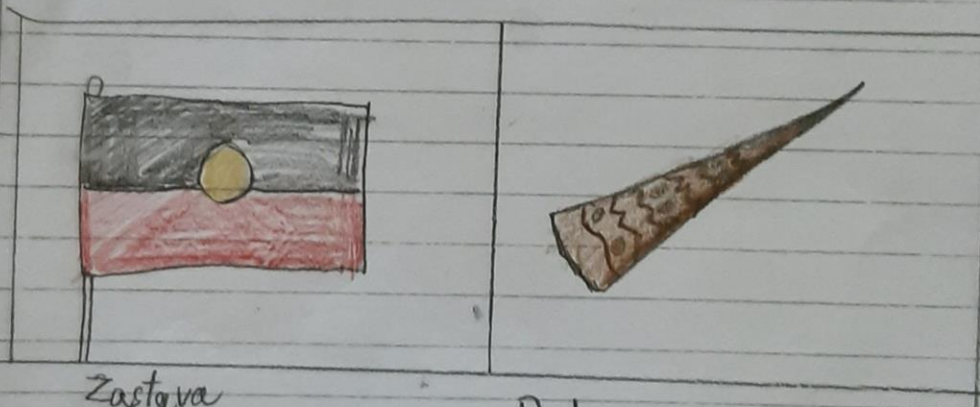
Maj Crkvenjaš, 8. razred

DIDGERIDOO

16.11.22

Danes smo imeli dan dejavnosti o instrumentu po imenu didgeridoo. Danes je bilo zanimljivo ampak tudi malo dolgočasno; mi smo igrali na instrumenteht, odgovarjali na vprašanja o svojih, gledali video, in poslušali koncert. In danes smo bili ujeti 3 ure, nato so nas spustili. Svedec mi šli na malico. ~~in~~ in zadnja stvar ki smo jo počeli smo pisali to spis. Lahko rečemo da je ta dan bil na po dolgočasen. Meni je najbolj všeč bil koncert pa tudi power point.

Adnana Kovačević 6. EIS

Zastava
Avstralinov

Didgeridoo

Adnana Kovačević 6.EIS

Adnana Kovačević, 6. razred

DIDGERIDOO

BILO MI JE ZELO ZANIMIVO KO SEM VIDEL TA INSTRUMENT.

TO PIŠČAL NAM JE PREDSTAVIL BORIS. PIŠČAL JE ZELO VELIKA KAR DO TREH METROV.

PIŠČAL JE IZ LESA AMPAK MI SMO JO IMELI IZ KARTONA.

BILO JE TUDI ZELO SMEŠNO.

PIŠČAL IMA NA SEBI TUDI UZORCE KOT NA: KAČIN DRUGE UZORCE.

GLAZ BILO PRIHAJA IZ AVSTRALIJE.

NANJO IGAJO LUDJE V AVSTRALIJI

KI NIMAJO TELEFONOV, RAČUNALNIKOV, TELEVIZORJEV IN DRUGIH MOBILNIH STVARI.

GLAZ BILO JE PODOBNO ROGU.

SPADA V DRUŽINO PIHAL.

NANJO IGAŠTAKO DA GA PRISLONIS OBTLA IN PIHAŠ.

ZA IGRANJE TEŠKA GLAZBILA JE POTREBNO KROŠNO DIHATI.

NAREJENA JE IZ HRASTOVEGA LESA.

TUDI SAM SEM PROBAL PIHATI BILO JE KAR TEŽKO.

Tim Podbevšek, 8. razred

16.11.2022

KULTURNI DAN DIDGERIDOO

Hana Hribar

8E15

Najbolj mi je bila všeč, ko smo

osmi in sedmi razred nastopal.

Didgeridoo prihaja iz Avstralije predstavil

ga je Boris. Igrali so Sandi, Boris in

Miran. Boris nam je pokazal kako se

igra na didgeridoo. Potem je rogu.

Videl smo pet različnih didgeridooov.

Probala sem pihniti. Bolek so me istnice.

Po malici smo šli spet v telovadnico.

Poskušali smo drugi del. Tam je narodni dan

Aboragini. Nakonec mi je bilo zanimivo.

Hana Hribar, 8. razred

SPOZNAVANJE DIDGERIDOO-JA

Danes (10.11.2022) smo imeli kulturni dan
kjer smo se učili kako potuje zvok in
spoznali glasbilo Didgeridoo. Na začetku
nam je učitelj miran razložil kaj je
zvok, kako potuje in pa lastnosti zvoka.
Potem smo ošli na majico, ko smo se
vrnili nam je gospod Boris predstavil
glasbilo, ki se mu reče Didgeridoo
in nam povedal da tudi na slavi šolj
kjer so učitelji glasbe učijo igrati
to glasbilo. Povedal nam je tudi
nekaj zanimivosti npr, da glasbilo
izhaja iz Kanade, da je hlodni
trubi in da tudi pihajo ter, da
ga ljudstvo Aborigini uporabljajo
med pesem in pripovedovanjem zgodb.
Za tem nam je pokazal tudi pes,
ki ga Aborigini zaplešejo
tupistom. Pes se mi je
zdel zelo zanimiv in nenavaden.
Najbolj mi je bil všeč, ko
so učitelj Miran, spremljevalec
Sandi in gospod Boris skupaj
zaigrali.

Elina

Elina Hasanbegović, 8. razred

DIDGERIDOO

Iza Bleiweis

Danes smo spoznali 7. razred glasbilo didgeridoo in kasneje smo poslušali gigendv. band najbolj vše na kulturnem dnevu. mi je bilo, ko smo gledali avstralski pes. Veseli me da je prišel na našo šolo.

nekdo sem tudi bila da sem lahko govorila. na gigendv. a kar mi ni bilo všeč je da sem morala iti gor na oder a sem ušla.

Iza Bleiweis Trsteniška, 7. razred

Kulturni dan žičepi to 16.11.2022

Pogovarjali smo se o zvokih in kajso me poklicali da pridem gor v Miranu in da neki sestavin z lego kocki. Po nalici smo poslušali starejšemu gospodu ki nam je pokazal DIDGERIDOO ZELO JE BIL OHRUPNO IN MALO ZANIMIVO JATO SMO LAHKO TUDI MI PROBALI DIDGERIDOO SPOŠČAC JE ZANIMIVE ZVOGE IN POGLEPALI SMO SI VIDEJ POSNETEK KAKŠEN PES IMAJO V AVSTRALIJI PESEM IN PES JE PLO ZELO SREZEN AMPAK MINI BLO USEC PO KONCU TEGA VIDEJA POSNETKA SO NAM POUČALI KAKO SE NAREDI DIDGERIDOO IZ ZELO ZANIMIVA MATERJALOV KO SMO SE POROVIDILI IZ KATEREGA MATERJALA JE SMO SE SE MALO POGOVARJALI.

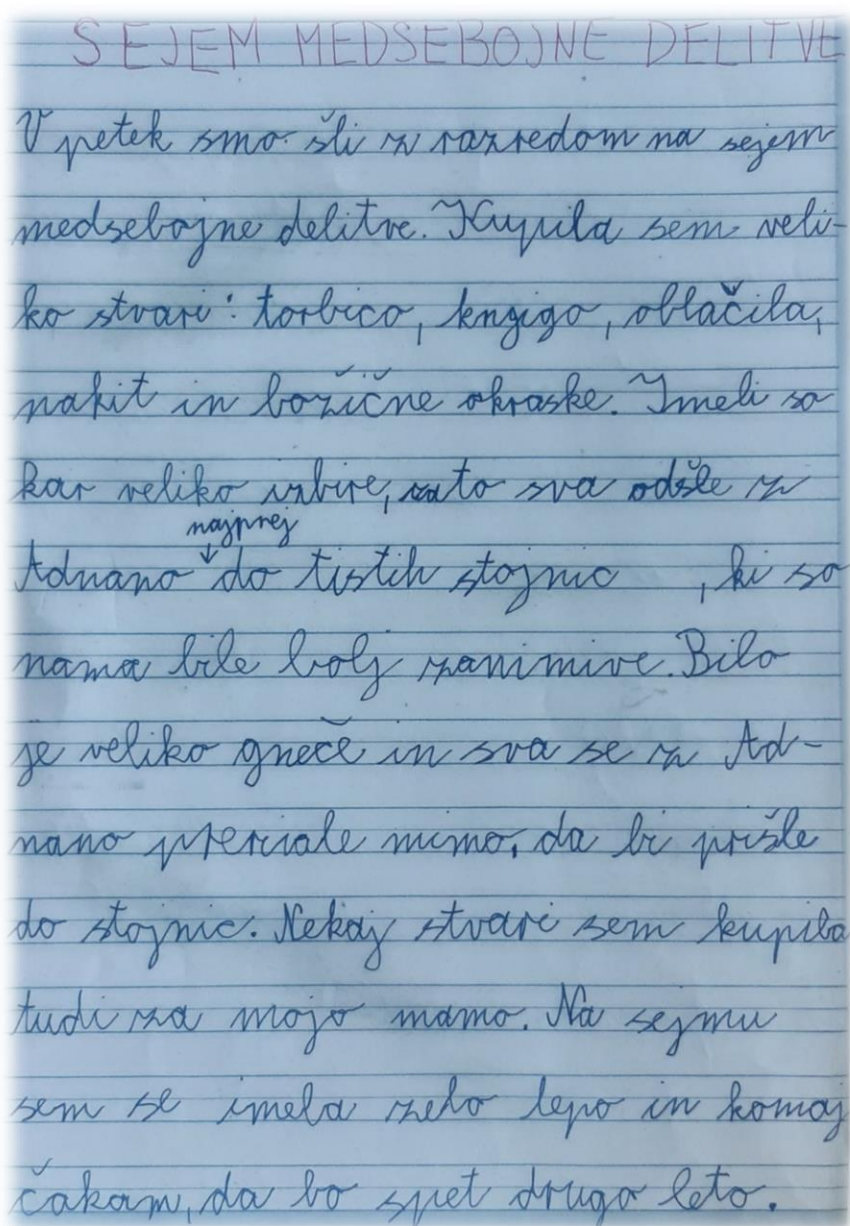
Lara Narobe Pančur, 6. razred

9. 12. 2022 – Sejem medsebojne delitve

V petek, 9. 12. 2022, smo imeli v Veliki telovadnici sejem medsebojne delitve. Potekal je po principu prinesi (še) uporabne stvari (igrače, oblačila, knjige, CD-je ...), ki jih ne potrebuješ več, jih najprej zamenjaj za kupon (za vsako prineseno stvar dobiš en kupon) – to je plačilno sredstvo, nato pa »kupi«, kar ti je všeč.

Ditka Kobol

O sejmu medsebojne delitve so šestošolci zapisali (objavljeni so vsi izdelki otrok, ki so dovolili objavo. Prispevki niso lektorirani oz. krajšani):

SEJEM MEDSEBOJNE DELITVE

V petek smo šli v razredom na sejem medsebojne delitve. Kupila sem veliko stvari: torbico, knjigo, oblačila, nakit in božične okraske. Imeli so kar veliko izbire, zato sva odšle najprej Adnana do tistih stojnic, ki so nama bile bolj zanimive. Bilo je veliko gneče in sva se na Adnana premicale mimo, da bi prišle do stojnic. Nekaj stvari sem kupila tudi za mojo mamo. Na sejmu sem se imela zelo lepo in komaj čakam, da bo spet drugo leto.

Nika Lipuš, 6. razred

V peletu smo bili na sejmu z učiteljico. Videli smo veliko stvari. Oblačila, igrače, knjige in nakit. Sejam je trajal od 8.50 do 9.43, na sejmu so prodajali sredno šoli. ~~je bil na seju~~ Kupila sem nakit, majico za pravo, vilo za učiteljico in obleko za Nika. Bila je udeleženka in delavica.

Adnana Kovačević, 6. razred

Ujeme: medsebojni delitev 9.12.
Na sejmu sem videl veliko stvari. Na blazinah so bile knjige, igrače, oblačila in druge stvari. Najbolj so me zanimale igrače. Bili so tudi predmeti za punce. Med plišastimi igračami sem videl ješka in se spomnil na svojo sestrico. Kupil sem ga in ga ji podaril. Ker pa sem izbral dva avtomobilčka, enega plastičnega pajka, dupla človeka, helikopt in 4 pravljične varice 2. Tak način izmenjevanja ~~(to je imen)~~ se mi zdi zanimiv in koristno saj nekaj, kar nekdo ne potrebuje več, ~~(to je imen)~~ razvedli nekoga drugega.

Filip Potočnik, 6. razred

12. 12. 2022 – Obisk Muzeja novejšje zgodovine in Predsedniške palače

V ponedeljek, 12. 12. 2022, smo se z učenci 4.–9. r NIS ter 6.–9. r EIS odpravili v Ljubljano, kjer smo si v Muzeju novejšje zgodovine ogledali stalno razstavo »Slovenci v XX. stoletju«. Po razstavnih sobah nas je vodil prijazen kustos in nam na razumljiv način predstavil obdobje od razpada Avstro-Ogrske do danes. Vodenje ni bilo suhoparno naštevanje podatkov, ampak zanimiva zgodba ob ogledu muzejske zbirke (zemljevidi, interaktivne zbirke, vojaške uniforme, orožje, značke, taboriščniška obleka, šah iz kruha, fotografije, moped, pralni stroj, embalaža za šampone, mleko ...).

Čas je kar prehitro minil, ko smo že morali na malico, ki smo jo pojedli kar v avli muzeja, nato pa smo se odpravili – nekateri s kombiji, drugi peš – še na obisk k predsedniku države in na ogled Predsedniške palače.

Kljub zamudi nas je prijazno sprejelo osebje protokola in nas odpeljalo v dvorano, kjer nas je predsednik Borut Pahor (v odhajanju) na humoren način pozdravil in nas pogostil s sladoledi Ljubljanskih mlekarn. Z g. predsednikom smo se tudi fotografirali in zagotovo nas bo fotografija za vedno spominjala na ta dan. Učenec Nail je predsedniku izročil darilo, – sliko našega dijaka – česar se je g. Pahor zelo razveselil.

Foto: Daniel Novakovič, STA

Nenadoma je predsedniku zazvonil telefon in moral je oditi. Čas pa je preganjal tudi nas, saj smo morali nazaj v Kamnik. Skupina, ki je potovala z avtobusom, je v CIRIUS prispela okoli 13. ure, ostali pa debelo uro kasneje, saj so se v predsedniški palači nepredvideno srečali še z gasilci, ker se je pokvarila ploščad za invalidske vozičke. Prijazni gasilci so otroke z vozički vred prenesli po stopnicah, nato pa so se skupaj s spremljevalci odpravili v Kamnik.

Vse to pa nam ni pokvarilo navdušenja in z veseljem se bomo še kdaj podali na pustolovščino v Ljubljano, kjer bomo obiskali še katerega od muzejev in predsedniško palačo, sploh zdaj, ko ima Slovenija prvo predsednico, ki ima za povrhu vsega še korenine v Kamniku.

Ditka Kobil

O obisku Muzeja novejšje zgodovine in Predsedniške palače so otroci zapisali (objavljeni so vsi izdelki otrok, ki so dovolili objavo. Prispevki niso lektorirani oz. krajšani):

Obisk Muzeja novejšje zgodovine in predsedniške palače

12. 12. 2022, smo učenci višje stopnje obiskali Muzej novejšje zgodovine in predsedniško palačo. Prišli smo se odpeljali v Ljubljano. Najprej smo odšli v Turin, kjer smo videli vojaške uniforme, orožje, rove iz 1. svetovne vojne in stare zemljevide. Tam si nismo mogli vsega ogledati, saj so nas ob 11. že pričakovali v predsedniški palači. Tam smo se odpeljali v višje nadstropje do dvorane, kjer nas je sprejel predsednik Borut Pahor. Malo smo se pogovarjali, nato pa dobili sladice. Predsednik se je mudilo, nato smo k mami odšli. Pri odhodu se je pokvarilo dvigalo in publicisti gasilce, ki so nas odnesli skupaj s vozniških po stopnicah. V kamnib smo se nekateri umili šle ob 14. 25. Meni je bilo zelo lepo in bi si želela to še kdaj ponoviti.

Obisk muzeja novejšje zgodovine in predsedniške palače

Šli smo 4-8 mis in 6-9 ev. Šli smo ~~do~~ ^{na} spet dvorani 12. 12. ob pol ~~dvajsetih~~ ^{osmih} smo šli v Muzej novejšje zgodovine in na smo po mami šli do predsedniške palače. Predsednik je bil predsednik, mal smo se s njim pogovarjali, nato ~~pred~~ so nam dali sladice. Najprej v šolo, nato ~~in~~ ⁱⁿ tam in tam sem prepevala ob poti v avtobusu. Tam smo prišli v šolo, smo vedeli da se je dvigalo pokvarilo, čakali so pol ure da so prišli gasilci, mi hi smo se peljali s to busom smo šli na kopilo. Sočutila sem se utrujeno drugoče pa je bilo zanimljivo. Priporočam muzej če nečete po spati.

Adnana Kovačević

Lana Božič Aragović in Adnana Kovačević, 6. razred

Obisk Muzeja novejšje zgodovine in predsedniške palače

V ponedeljek 12. 12. 2022 smo obiskali
muzej novejšje zgodovine in predsedniško
palačo. Z mano so šli sošolci.

Imeli smo tehniški dan.

Šli smo v Ljubljano z 2 kombija
zylebala

V muzeju smo videli kako je ~~prej~~
prej Slovenija. Videl sem uniformo.

Spoznal sem prejšnja oročja.

V predsedniško palačo smo spet šli
z kombijom G. Borutom Pahorjem, sem
se pogovarjamine dal sem mu dati lo.

Ko smo šli domov so me nesli gdsilci
ker ni delal duigal

Počutil sem se veselo, zabavno in
straino

Obisk Muzeja novejših zgodovine in predsedniške palače

V ponedeljek 12.12.2022 smo se odpravili v Muzej dolgačasnih zgodovine v Ljubljano. Od Ciriusa kamnika smo se odpravili ob 8.00. Tja smo se pripeljali z dvema kombijema in enim avtobusom. Ogled Muzeja mi je bil zelo všeč in zanimiv.

Malu za tem smo obiskali še predsedniško palačo tudi tam je bilo zelo zanimivo in najbolj mi je bilo da smo notri jedli sladolede.

Gal Kordič, 7. razred

Obisk Muzeja novejših zgodovine in predsedniške palače

V ponedeljek 12.12.2022 smo šli na 4-8. NIS in 6-9. EIS v Muzej novejših zgodovine tam ob 9.00. v Muzej novejših zgodovine, tam smo si ogledali veliko zanimivih stvari, imeli smo tudi voden ogled. Po ogledu Muzeja smo odšli v predsedniško palačo, tam nam je gospod predsednik podelil lučke, ko smo lučke pojedli pa smo se šli siliti na ~~muzej~~ njim, nato smo se odpravili v Cirius, prisli smo ob 13.45. ur. Imela sem se zelo lepo upam, da še kdaj ponovimo.

Nika Lipuš

Nika Lipuš, 6. razred

OBISKI MUZEJA NOVEJŠE ZGODOVINE IN PREDSEDNIŠE PALAČE

V ponedeljek 12.2.2022 smo
odšli z avtobusom v muzej
najnovejše zgodovine, kasneje
pa smo inell malico kasneje
pa malico smo pa odšli, v
predsedniško palačo kjer nas je
pričakal predsednik Borut Pahor
nalo smo se pogovarjali z
myim, potem so nam podeli
sladoleda.

PREDSEDNIK

Iza Bleiweis Trsteniška, 7. razred

Utrinka Muzeja novejšje zgodovine in predsedniške palače

Včeraj 7. 8. in 9. razreda smo imeli večeraj tehniški dan, odšli smo ob 8.00 v Muzej novejšje zgodovine, tam nam je vodilica pripovedovala o življenju pred našim stetjem, prišli smo ob 9.00 in odšli ob 10.30. Potem so nas, ki smo bili na rozičkih prišli iskat kombiji in so nas odpeljali v predsedniško palačo. Tam nas je sprejel gospod predsednik Borut Pahor, ki nas je na zanimiv način pozdravil in nas pogostil s sladkoblom. Potem smo se odpravili nazaj v šolo ob 13.45 uri.

Utrinka Muzeja novejšje Zgodovine in predsedniške palače

Bročilo:

Odšli smo v Ljubljano, kjer smo si ogledali Muzej novejšje zgodovine. Ko smo prišli, smo se razdelili v dve skupini. V muzeju mi je bilo najbolj všeč zgodovinski predstavnik. Potem je bila malica, to malica smo šli v predsedniško palačo, ko smo prišli v predsedniško palačo nas je zelo lepo sprejel predsednik države in vsem stisnil roke in nas na humorističen način spraševal koliko je težek lešerec? Potem smo ostali do 13.45 ure in pojedli sladkobl, ko smo prišli iz palače nas je čakal že prevoz in smo se odpeljali nazaj v rivijski kampnik.

Janez. R. B.
9. in 9. razred
13.1.2022

Obisk Muzeja novejše zgodovine in pracedniške palače

Poročilo:

Odšli smo ob 8.00 in nazaj prišli ob 13.13.

Bili so razredi. S.S.76.Eis, 6.Fnis.

Stožej novejše zgodovine je bil zelo zanimiv saj smo videli kako so ljudje v 1. svetovni vojni spali in bili v ne ugodnih razmerah. Videli smo tudi kako so se razvijale stvari skozi leta naprimer: mobilni telefon, televizije, pralni stroj. Videli smo kakšen kamelj so potrebovali da so se lahko pogovarjali preko stacionarnega telefona. Obisk Muzeja mi je bil zelo zanimivo.

Potem sma se odpravili v pracedniško palačo. Do tja sma potrebovali 15minut. Videli smo pracednika ki nam je vsem segel v roke in poto je imel neke vrste nagovor, ko je bilo konec nagovora sma še šli slikat z pracednikom ko sma se slitali sma dobili sladolek, ko sma pojedli sladolek sma odšli nazaj v avtobus in se vračali nazaj v šolo vrnili sma se 13.13. Ta izkušnja je bila nepozabna.

Žan

Obisk Muzeja novejšje zgodovine in predsedniške palače

S ŠOLO SMO SE ODPRAVILI V MUZEJ NOVEŠJE ZGODOVINE. TAKOJ NA VHODU NAS JE SPREJEL ŽELO PRUŽEN VODNIK.

RAZLAGAL NAM JE VTKAŠNIA RAZMERAH SO ŽIVE LI VOJAKI. VOJAKI SO SE SKRIVALI V ROVIH POD ZEMLJO ZARADI VOJNE.

OGLEDAWI SMO SI TUDI: STARE HLADILNIKE, PRALNE STROJE, RADIO IN TELEVIZORJE.

OBISK PREDSEDNIŠKE PALAČE

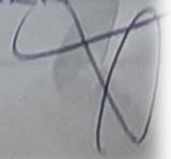
15. MIN SMO SE SPREHAJALI DO PREDSEDNIŠKE PALAČE.

BORUT PAHOR NAS JE NAJPREJ VSR POSEBAJ POZDRAVIL NATO JE I MEL DOLH PREDSEDNIŠKI GOVOR.

ISKRENO SEM PAHORA MALO IGNORIRAL. NAKONCU NAM JE DAL SLADOLED.

POHODNIKI SMO SE ~~ZARAJEN~~ ^{AVTODRŽALI} ODPRAVILI V ŠOLO. DRUGIM PASE JE DVIGALO PORVANLO IN SO BILI TH. ~~ZA~~ ZA NAMI. DRUGAČE PA SEM SE I MEL LEPO.

TIM PODBEVŠEK

Ubitka Muzeja novejšje zgodovine in predsedniške palače

Geis je odšel 12.12.2012 v Muzej
novejšje zgodovine ob 8.00 je bil odhod od
cirjusa šli smo najprej v Muzej novejšje
zgodovine ko smo si vse ogledali
smo odšli peš do predsedniške
palače tam smo se pogovarjali in
nato nam je dal sladolec in
pomo se lahko delali re njima
ko smo pojedli sladolec smo se
malo pogovarjali nato smo šli do
avto busa ker nos je raztejal do
cirjusa med potjo do cirjusa
smo šli in pogovarjali tisti ki
so presli z avto busom so
odšli na kosila nekateri
so čakali gasilce.

Lara Narobe Pančur

Muzeja
Obisk / novejša zgodovina
in predsedniške palače

V ponedeljek 12.12. smo 4.-8. NIS
in 6.-9. EIS šli ob 8. uri
v muzeja Novejša Zgodovina. Potem
smo šli v predsedniško palačo.
V predsedniški palači se je
zgodila . . . nesreča. Dvigalo se
je pokvarilo. Varnostniki niso
mogli priti ven iz predsedniške
palače. Ko smo se vrnili v šolo
smo se vse ostale dolgo čakali. Ko
izdetu mi je bilo všeč, ko sem
veliko izvedel o 1. in 2. svetovni voj

23. 12. 2022 – Božično-novoletna prireditev

V petek, 23. 12. 2022, so učenci in zaposleni v CIRIUSU Kamnik pripravili božično-novoletno prireditev.

Za ogled posnetkov skenirajte QR kode

2. 2. 2023 – Repki

V četrtek, 2. 2. 2023, sta nas obiskala raper Rok Terkaj in literarni zgodovinar dr. Igor Saksida. Učenci so uživali v njuni glasbeni predstavi otroške poezije z naslovom Repki.

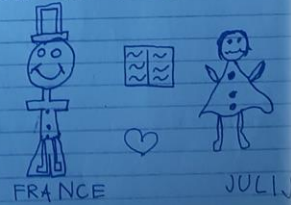

Po koncertu smo se razdelili v skupine in ustvarjali – pod mentorstvom učiteljic Maje Poljanšek in Lote Kahne smo izdelovali nakit ali pa smo pod mentorstvom Nataše Trojer in Ditke Kobil literarno ustvarjali ter spoznavali življenje in delo Franceta Prešerna.

KAJ MORAM VEDETI O FRANČETU PREŠERU

France Prešeren je bil zelo znan slovenski pesnik. Napisal je: Zdravljica, Urška zalba, Vrba, Strunam, Pevcu, Turjaška Rozamunda, Povodni mož, Krst ob Savici, Sonetni venec, Sonetje nesreče, Apel in čevljar, Kam, Od lepe Vilde, Slovo od mladosti, Mornar, Soldaška, Oltar, Neiztrohjeno srce. Zdravljica je himna Republike Slovenije. Pesnik France Prešeren se je rodil 3. decembra 1800 v Vrbi na Gorenjskem. Njegova rojstna hiša je spremenjena v muzej.

Umrl je v Kranju, 8. februarja 1849. 8. februar je razglašen za kulturni praznik in dela post dan. Starši so želeli, da bi postal duhovnik, ampak postal doktor prava. Njegov literarni svetovalec je bil Matija Čop. K pisanju narodno zavednih pesmi ga je spodbujal Janez Bleiweis. Je zelo slaven.

Iza Bleiweis Trsteniška, 7. razred

Povodni Mož F. P.

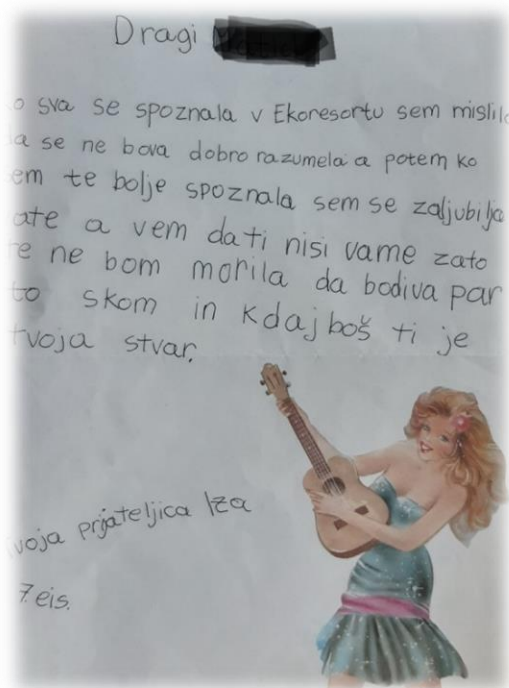
Urška je bila najlepša ljubljanka. Njena zalba na okrog. Zene so bile potrebne. Saj se Urška zavedala in opazovala njihove Moške. Ampak Urški ni kaj ni bilo dovolj in ni hotela odnehati. Bila je prijetna za mladeniče in stareše. S svojimi znanjci, je moške vodila zanes, na koga pa je le naša praveca. V nedeljo Popoldni se bodo po igrala glasba in vse letni ljubljankarice so ostle na pes. Mal nima je bila tudi Urška, ki ni imela volje plesati. Veliko mladeničev so prosili za ples a ona jih zavrne, ko ona odbiše sedem se Urška koperno odloži, da bo zaplesala. Pri nameni mizi zagleda Juratka, ki želela bi si na Vesta. Urška se z njo spopleduje in si ga pravilno osleduje. Mladenič ki niso pristopi in jo povabi na ples. Urška sprejme močno padalito in mu kaže, da se nič ni plesala, ker se ne misela zdelati. Plesati sta začela in plesala sta kot, da bi ju nosil vinar. Ko sta plesala so vsi ostanci. Še sadi niso več peli. Pripravila je močno nevilnica. Povodni mož Urška parira in so povabi v neznanje. Urška se že zloba a povodni mož jo še hitreje zavrtel in slekna sta izginila v Valovih ljubljankarice.

Obnova pesmi Franceta Prešerna - Povodni mož

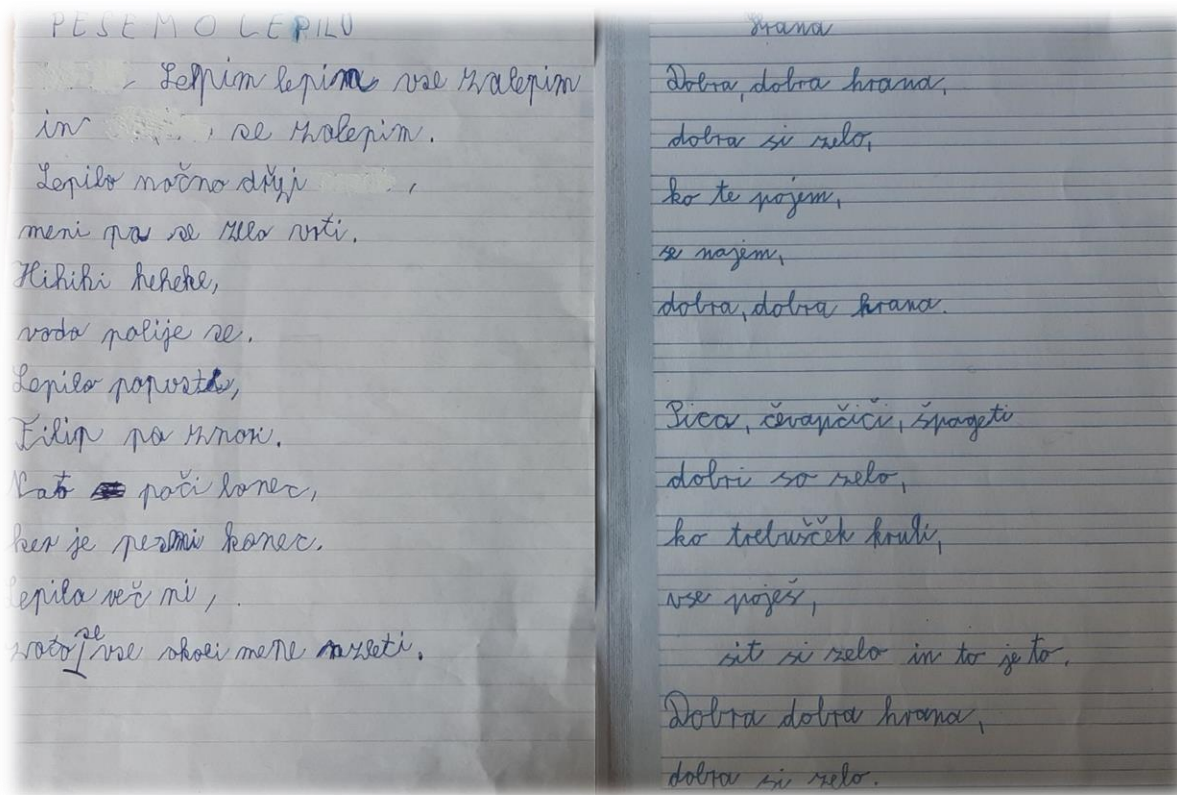
Pesem oziroma zgodba govori o Urški ki je le slovele po svoji lepoti, po temu, da je znala očarati moške, bila je polna zvičaj in bila je prijetna. Nekega dne je na starem trgu pod lipo potekal ples. Vse mladeniči, ki so je hoteli prositi za ples je zavrnela. Nalob pri mizi zagleda mladeniča s katerim si želi plesati. Mladenič je opazil, da ga Urška gleda, prišel do nje in jo zaprosil za ples. Čečeka sta plesati. Kljub gredemu vremenu sta vse hitreje plesala, dokler se nista zavrtela do brega in izginila v devci ljubljankarici. Mladenič je predstavljav Povodnega moža.

Elina Hasanbegović in Maj Crkvenjaš, 8. razred

Nastala pa so tudi ljubezenska pisma ter pesmi z različno tematiko (objavljen je le izbor, saj je večina otrok svoja pisma in pesmi izročila naslovnikom):

Iza Bleiweis Trsteniška, 7. razred

Filip Potočnik – Pesem o lepilu in Nika Lipuš – Hrana

6. 3. 2023 – Obisk Mestnega muzeja Ljubljana

Učenci 1. triletja so bili na obisku v Mestnem muzeju Ljubljana. Obiskali so izkustveno delavnico „Dom nekoč“. Spoznali so, kako so gospodinje opravljale domača opravila, ko še ni bilo električnih pripomočkov. Otroci so odgovore dobili med praktičnim preizkušanjem različnih opravil.

13. 3. 2023 – Udeležba na 18. regijskih igrah MATP

V četrtek, 13. 3. 2023, so se štirje učenci posebnega programa OŠ, in sicer Nik Sarkić, Bine Kristić Benedik, Marko Radmanović ter Lev Camplin, v spremstvu Sare Juretič in Sonje Kavčič, udeležili 18. regijskih iger MATP (Motor Activities Training Program), ki jih je organizirala OŠ Antona Janše Radovljica.

Program MATP je najmlajši športni program specialne olimpijade, ki so se ga naši učenci udeležili že tretjič.

Dogodek se je začel z uvodnim pozdravom pomočnika ravnatelja OŠ Antona Janše Radovljica, mag. Gregorja Skumavca in podžupana občine Radovljica, Mirana Remsa, glasbenim programom, himno in prisego specialne olimpijade, ki se glasi: »Pustite mi zmagati, če pa ne morem zmagati, naj bom pogumen v svojem poskusu.«

Po uradnem začetku je sledil glavni, športni del, kjer so se učenci pomerili v elementih nogometa, košarke, badmintona, hokeja in drugih športnih disciplinah. Prav vsi so se zelo trudili in bili izvrstni. Njihov trud je bil poplačan, saj so si prislužili zlate medalje, ki jim jih je podelil slovenski biatlonec Jakov Fak. Tako uspešno dopoldne so nato zaključili ob petju in plesu, čisto na koncu pa so dobili še kosilo.

Učenci so preživeli nepozaben dan, o katerem so govorili še nekaj tednov. Nik je naslednji dan pristopil do učiteljice z besedami: »Imam eno pomembno vprašanje. A bi lahko jaz naslednje leto spet šel na specialno olimpijado?«

Sara Juretič

14. 3. 2023 – Varno in spodbudno učno okolje

Učenci 3. triletja smo imeli v torek, 14. 3. 2023, dan dejavnosti na temo Varno in spodbudno učno okolje. Pogovarjali smo se o naših mislih, čustvih in občutkih. Hkrati smo ta dan obeležili tudi mednarodni dan matematike in števila pi.

17. 3. 2023 – Astronomija

Učenci 3. triletja so imeli v petek, 17. 3. 2023, dan dejavnosti na temo astronomije. V prenosnem planetariju so si ogledali različna ozvezdja in planete našega osončja. Imeli so tudi krajše predavanje o našem osončju in si ogledali posnetke o življenju na vesoljski postaji. Na koncu so učenci iz plastenk izdelovali rakete na vodni pogon, ki so jih zunaj tudi preizkusili.

12. 4. 2023 – Športne igre s terapevtskimi psi (PPVIZ)

Učenci vseh oddelkov posebnega programa vzgoje in izobraževanja so se zbrali v mali telovadnici. Prisluhnilo smo kratki predstavitvi 11-letnega dela šolskega psa Alvina, ki nas je razveseljeval in nam pomagal med letoma 2012 in 2023.

Alvinovi zadnji športni uri v telovadnici so se pridružili štiri pari društva „Ambasadorji nasmeha“, in sicer: Vili in Nika, Liza in Darinka, Denny in Nina ter Spirit in Lidija.

Učenci so preizkusili svoje znanje o psih v zanimivem kvizu. »Najbolj všeč mi je bil kviz. Vodila ga je učiteljica Albina. Spoznala sem, da kužka vodimo s povodcem. Kužki ne smejo jesti lizik, čokolade. Lahko pijejo vodo.

Hiši, kjer živijo kužki, rečemo pasja uta.« je povedala ena izmed učenk.

Ravnateljica Isabelle Morel Bera se je zahvalila Alvinu in se s čudovitim šopkom slovesno poslovila od njega.

8., 9., 10. in 12. 5. 2023 – PPVIZ v Hiši kranjske čebele Višnja Gora

7 oddelkov PPVIZ CIRIUS Kamnik je v tednu od 8. do 12. 5. 2023 obiskalo doživljajsko razstavo, kjer so spoznavali čebelji svet preko multimedijskih vsebin. Ogledali so si čisto prave steklene panje, v katerih so naseljene žive kranjske čebele. Opazovali so jih pri vsakdanjem delu. Čebele, njihovo družino in red v družini ter njihov vsakdanjik so opazovali tudi preko velikega ekrana.

Učenci so okušali različne vrste medu in cvetnega prahu. Veliko so izvedeli o zdravilnih učinkih uživanja medu, cvetnega prahu, matičnega mlečka. Ob koncu so ustvarjali svoje panjske končnice.

Matejka Zagožen

11. 5. 2023 – Prostovoljci podjetja KRKA in čarodej Jani

V četrtek, 11. 5. 2023, so nas obiskali prostovoljci iz podjetja Krka, d. d., Novo mesto.

Za nas so pripravili »Zabavni kviz«, katerega tema je bila čarovnija, s seboj pa so pripeljali tudi čisto pravega čarodeja Janija. Zelo nas je nasmejal in nas očaral s svojimi čarovniškimi triki. Pri čaranju so mu na pomoč z veseljem priskočili tudi nekateri naši otroci in se tako tudi praktično preizkusili v vlogi prostovoljcev.

Poleg čarovnije smo se naučili o pomembnosti prostovoljstva in pomenu dobrotelnosti.

23. 5. 2023 – Dan ljubezni

VABILO – DAN LJUBEZNI

Dogodek, poln prijaznih namenov in pozitivnih misli, se bo zgodil **v torek, 23. 5. 2023, ob 12.00, pred glavnim vhodom v CIRIUS Kamnik**. Ob dnevu ljubezni bo ta dan vsa Slovenija prepevala in mi bomo peli z njo.

Učenci in zaposleni v enoti OŠ CIRIUS Kamnik se bomo ob skladbi »*Dan ljubezni*« skupine Pepel in kri, združili v eno. Verjamemo, da z ljubeznijo zmoremo prav vse in zmoremo vsi skupaj.

Srečanje bomo zaključili ob ritmični glasbi, ki nam je všeč in z risanjem po asfaltnih površinah našega Centra.

Pridi in se nam pridruži še ti!

Albina Mljač

Učenci OŠ in zaposleni v CIRIUS Kamnik smo se v torek, 23. 5. 2023, prvič pridružili vseslovenski pobudi, ki je že 11. leto zapored namenjena praznovanju dneva ljubezni. V ta namen smo na ves glas prepevali in igrali vsem znano pesem Tadeja Hrušovarja in Dušana Velkaverha Dan ljubezni, ki jo je leta 1975 na izboru za Evrovizijo v Stokholmu na Švedskem izvedla vsem znana slovenska skupina Pepel in kri.

Srečali smo se tudi zato, da se ustavimo, se pogledamo, morda primemo za roke in objamemo. Želeli smo skleniti in utrditi prijateljske vezi in se spomniti na ljudi, ki jih imamo radi. Vsi želimo slišati, da nas ima nekdo rad in želi biti v naši družbi, zato smo zajeli vso ljubezen in jo s pesmijo poslali v nebo.

Dogodek se je nadaljeval ustvarjalno. Po asfaltu smo risali s kredami. Pred vhodom v Center je nastalo veliko različnih srčkov, rož, modrih misli in verzov.

Vsi smo mnenja, da mora praznovanje dneva ljubezni na tak način postati tradicija – vsaj enkrat na leto, čeprav si v resnici želimo, da bi se nam nekaj tako lepega zgodilo vsak dan.

Matejka Zagožen

V torek, 23. 5. 2023, smo imeli manjši dogodek na temo dneva ljubezni.

Do četrte učne ure smo imeli pouk po urniku, nato pa smo se pred dogodkom, napovedanim za 12. uro, z našo razredničarko pogovarjali o tem, kar se bo zgodilo, ko se bomo odpravili pred glavni vhod zavoda. Ko je bila ura končno 12.00, smo se vsi zbrali pred vhodom -dogodka so se udeležili tudi učenci iz nižjega programa in PPVIZ-ja ter nekateri terapevti in učitelji. Vsi, ki smo bili prisotni, smo skupaj zapeli pesem Dan ljubezni, skupine Pepel in kri.

Nismo pa bili edini, ki smo to počeli, saj je Osnovna šola CIRIUS Kamnik le ena od številnih šol, ki se je vključila v projekt, ki se izvaja že 11. leto. CIRIUS Kamnik je letos prvič izvajal ta dogodek, ker se je šele letos priključil temu projektu. Ta projekt naj bi nastal z namenom, da bi se skozi to pesem bolj povezali, prav zaradi tega tej pesmi pravijo »himna ljubezni, ki povezuje in ne razdružuje«.

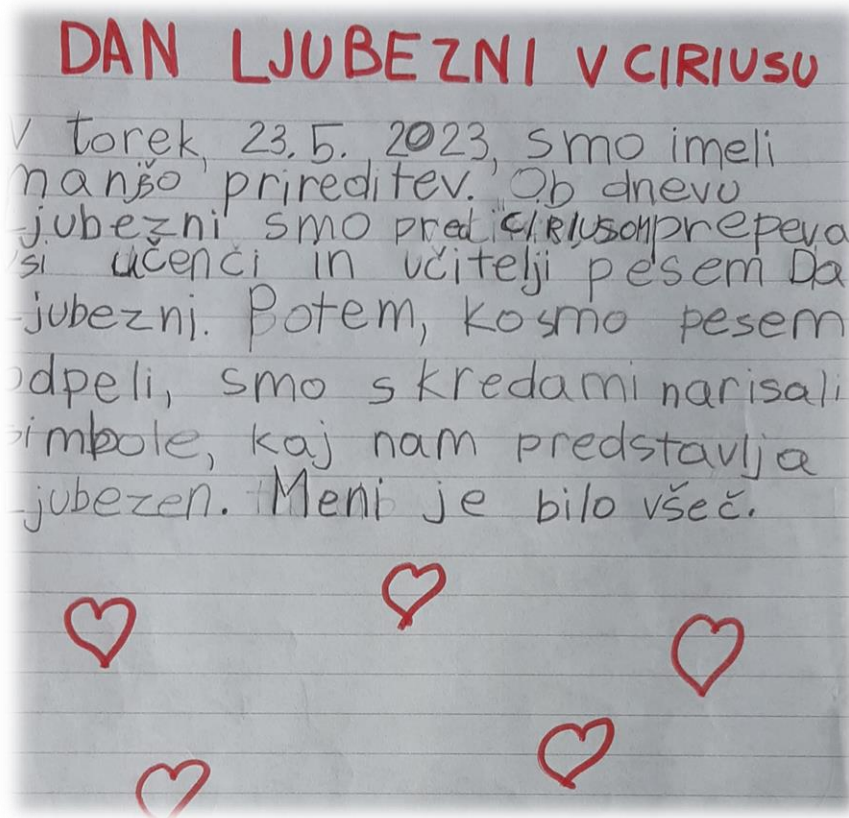

Kaira Kukulj Česnik, 7. razred

Potem, ko smo odpeli ob glasbeni spremljavi učiteljev in spremljevalcev, smo otroci in mladostniki dobili nalogo, da s kredami porišemo parkirišče z motivi na to temo. Med risanjem po asfaltnih tleh smo se tudi hecali in s kredami risali drug po drugem. Bilo je precej zabavno, a se je moralo končati in začeli smo pospravljati, nato pa smo se vrnili k pouku.

Med prepevanjem in kasneje tudi med risanjem motivov po tleh ter risanjem drug po drugem sem ugotovila, kako je pravzaprav pomembno imeti prijatelje ter imeti rad drug drugega, saj smo se medtem kar dobro povezali, vsaj za tisti čas. Upam, da bomo še kdaj imeli kak podoben dan, kjer se bomo lahko spet imeli tako dobro.

Melani Pyvovar, 9. razred

V torek, 23. 5. 2023, ob 12.00, smo se učenci PPVIZ in OŠ CIRIUS Kamnik ter naši učitelji in spremljevalcu zbrali pred vhodom v Center, da bi počastili dan ljubezni.

Organizatorji tega dogodka so bili učitelji v PPVIZ. V ta namen smo ob glasbeni spremljavi na glas zapeli pesem Dan ljubezni. Ko smo končali s petjem, smo po tleh risali srčke (toliko, kolikor smo jih lahko) in zapisovali misli. Nekaterim je ravnateljica osnovne šole na hrbtno stran majice

narisala srček – tudi meni. To se mi je zdelo zelo lepo, ker menim, da je večini ljubezen zelo pomembna v življenju in nekateri bi naredili vse zanjo.

Dejavnost je trajala do 12.35. To, da smo današnji dan posvetili ljubezni, se mi zdi posebej pomembno, ker je ljubezen edina stvar, ki nam da krila.

Matic Novak, 9. razred

Učenci 3. razreda

29. 5. 2023 – 17. mednarodni festival »Igraj se z mano«

Učenci nižjih razredov ter učitelji in spremljevalci, smo se v ponedeljek, 29. 5. 2023, udeležili 17. mednarodnega festivala »Igraj se z mano«, ki je potekal na Kongresnem trgu v Ljubljani.

Bil je čudovit, že prav poletno sončen dan, vzdušje otrok pa je bilo veselo ter razigrano. In prav je tako, saj smo se na festival prišli igrati! 😊 No, pa tudi nastopat. Z učenci smo pripravili glasbeno točko »Rumena podmornica«, pri kateri nastopa otroški zborček, trije glasbeniki na tolkalih in glavni pevec. Seveda pa tudi mornar, ki vabi vse otroke k sebi na podmornico. Pesem smo ponosno predstavili na velikem festivalskem odru, kamor so nas prišli spodbujati starši naših otrok, ravnateljica OŠ CIRIUS Kamnik, Isabelle Morel Bera in pomočnica ravnateljice OŠ CIRIUS Kamnik, Maja Poljanšek. Pod vodstvom Mirana Antonina je nastal tudi krasen video posnetek, ki se je virtualno predvajal na festivalu in si ga bo mogoče ogledati na spletni strani prireditelja in tudi na zaključni prireditvi CIRIUSA Kamnik, ki bo v petek, 23. 6. 2023.

Otroci so nastopali, imeli pa so tudi na priložnost, da se igrajo, ustvarjajo, premagujejo ovire in se posladkajo. Namen festivala je pokazati, da je prav vsak izmed nas unikatna in pomembna, ter da se osebe s posebnimi potrebami prav tako želijo igrati, biti sprejete in imeti

prijatelje. Zato prostovoljci in zaposleni na festivalu želijo pričarati prostor za igro in veselje, pri čemer jim pomaga lastno pozitivno vzdušje, ki ga ustvarijo s svojo energijo.

Na koncu lahko samo pritrdimo, da je prirediteljem festivala to tudi uspelo, zato smo se enoglasno strinjali, da se prihodnje leto zopet vidimo.

Tamara Gale Bešinsky

Za ogled posnetka skenirajte QR kodo

5. 6. 2023 – Obisk članov motorističnega društva H.O.G. Lipa Chapter Slovenija

Tudi v letošnjem šolskem letu smo izvedli tradicionalno srečanje z motoristi. V torek, 30. 5. 2023, so otroke in mladostnike CIRIUSA Kamnik obiskali člani motorističnega Društva Lipa Chapter – Harley Davidson. Letošnjemu obisku se je na svojem jeklenem konjičku pridružil tudi legendarni smučar Bojan Križaj. Člani društva so otroke in mladostnike s svojimi motorji zapeljali po Kamniku in s tem ustvarili nepozabne spomine.

Špela Šimenc

16. 6. 2023 – Z vlakom v Domžale (nagradni izlet za 2. EIS)

V petek, 16. 6. 2023, smo se z učenci 2. EIS razreda odpravili na izlet z vlakom iz Kamnika do Domžal, kjer smo si najprej ogledali Slamnikarski muzej. Slišali smo 300 let staro zgodbo o izdelavi slamnikov, spletali kitke iz slame, spoznali tri različice slamnikov, opazovali šivanje in stiskanje slamnikov na več kot 150 let starih napravah ter na koncu preizkušali različne slamnike. Po zaključenem ogledu muzeja smo si v hladni senci privoščili obilen sladoled in se zaigrali na igralih, nato pa zopet sedli na vlak in se z lepimi vtisi našega dopoldneva, pripeljali nazaj v Kamnik.

Zakaj nagradni izlet? Učenci so s prodajo novoletnih izdelkov, ki so jih izdelali ob pomoči učiteljice Tamare Gale Bešinsky in spremljevalke Mojce Marinko, na šolskem bazarju zaslužili dovolj denarja, da so si lahko privoščili ta poučno-zabavni dogodek!

Tamara Gale Bešinsky

19. 6. 2023 – Gasilci v PPVIZ

V Sloveniji je 1300 prostovoljnih gasilskih društev. V ponedeljek, 19. 6. 2023, so učence PPVIZ obiskali gasilci iz Kamnika. Pripeljali so se z gasilsko cisterno. Pokazali so nam opremo in razložili, zakaj se uporablja. Na koncu smo lahko preizkusili hitro napadalno cev. Po malici smo se pogovarjali o klicu na številko 112 in si pogledali nekaj videoposnetkov na temo prostovoljstva in gasilstva. Hvala gasilcem PGD Kamnik za obisk. Naj bo vaše plemenito delo čim bolj varno in uspešno. NA POMOČ!

Maruša Hribar

22. 6. 2023 – Zaključna prireditev OŠ CIRIUS Kamnik

V četrtek, 22. 6. 2023, so učenci OŠ CIRIUS Kamnik pripravili prireditev ob zaključku šolskega leta ter ob dnevu državnosti. Najprej smo prisluhnili slovenski himni, Zdravljici, nato pa so nas Maj Crkvenjaš, Nail Perviz in Nika Flisar, učenci 8. razreda na sproščen način popeljali skozi prireditev, ki smo jo poimenovali »Pozdrav poletju«.

Najprej nas je pozdravila ravnateljica OŠ CIRIUS Kamnik, Isabelle Morel Bera, ki je podelila tudi priznanja in pohvale, nato so učenci PPVIZ za nas pripravili gledališko predstavo »Letni časi«, s katero so nas z vlakom popeljali na letoletno popotovanje vse do počitnic. Učenci 5. in 6. EIS so s pesmijo »Meni je najbolj všeč« sporočili, kaj radi počno Peter, Filip, Sara, Lara, Adnana in drugi. Nail Perviz je v »Zvočnem avtoportretu« predstavil svojo zgodbo o selitvi v Slovenijo, nato so se učenci PD-trakta predstavili s plesno-pevsko točko Nine Pušlar »Svet je tvoj«, učenci 6. EIS pa so nam izdali nekaj utrinkov iz šole v naravi v Pacugu. Učenci 4. – 8. NIS so nas s pesmijo Čukov »Mi gremo pa na morje« povabili na »Rumeno podmornico«, ki so jo pripravili učenci CIRIUSA za festival »Igraj se z mano«. Prireditev je bila kar prehitro končana, ampak mi se ne damo. Jutri nas čaka še en dan in še večja in daljša prireditev. Ju-hu!

Ditka Kobil

Ustvarjali smo ...

Gledališče

Gledališka predstava Mojca Pokrajculja

Le kdo ne pozna deklice, ki ima srečo in najde cekinček, si kupi lonček in gre nabirat jagode? Zajame jo huda nevihta, a deklica najde rešitev in se zateče v svoj piskrček. To pa ne ostane neopaženo. Kdo vse jo obišče, kako Mojca ravna, in kaj se zgodi na koncu, gotovo že veste, pa vendar so učenci

7. in 8. razreda Osnovne šole CIRIUS Kamnik za svoje starše pripravili gledališko predstavo Mojca Pokrajculja po predlogi slovenske ljudske pripovedke, ki jo je za gledališče priredila Ditka Kobil. Dobro tri mesece so se učenci pripravljali, preden so v četrtek, 18. 5. 2023, stopili na oder in se preizkusili v igranju, ki je vse prej kot lahko. Da predstava ne bi bila monotona, je Miran Antonin poskrbel za glasbene točke, za sceno in kostume pa Maja Poljanšek.

Nastopili so: Elina Hasanbegović v vlogi Mojca Pokrajculje, Iza Bleiweis Trsteniška kot muha Pobreščulja, Nail Perviz je bil žaba Poskakulja, Gal Kordič navihani veвериček Košatorepek, Maj Crkvenjaš se je predstavil z vlogo zajčka Trepetajčka, Hana Hribar je bila lisica Zvitatica, Mark Brgles najstrašnejši volk Ostrozobec in Tim Podbevšek medved Godrnjač. Program je povezovala Nika Flisar.

Ob koncu predstave so učenci dobili stoječe ovacije s strani staršev in ravnateljice OŠ CIRIUS Kamnik, Irena Trunk pa je s torto poskrbela za piko na i, kajti počil je lonec in predstava je bilo konec. Skupina je v torek, 30. 5. 2023, izvedla še dve ponovitvi za učence in zaposlene v OŠ CIRIUS Kamnik.

Za ogled posnetka skenirajte QR kodo

Ditka Kobil

Letni časi

Z učenci 3. in 4. stopnje posebnega programa smo naredili animacijo na temo letni časi. Vsak letni čas smo oživili glede na njegove značilnosti. Uporabili smo papir v 2D tehniki. Najprej smo izrezali in pripravili ozadje, nato smo za vsak letni čas na internetu

poiskali sličice, ki predstavljajo glavne značilnosti. Vsako sličico smo fotografirali in nato prestavili malo naprej in spet fotografirali ter tako nadaljevali, dokler nismo sestavili zgodbe. Na koncu smo slike prenesli na računalnik in jih uredili v programu za izdelovanje video posnetkov.

Odzivi ustvarjalcev:

Jerneja Tolar: »Proces izdelave se mi je zdel super. Še bi naredila kakšno animacijo.«

Gal Lekan: »Vse mi je bilo všeč, najbolj pa striženje sličic.«

Neža Peršin: »Zdi se mi, da nam je uspela umetnina.«

Marko Radmanović: »Všeč mi je bilo iskanje glasbe.«

Za ogled posnetka skenirajte QR kodo

Obisk za medveda

V drugi polovici šolskega leta 2022/23 se je v oddelek PPVIZ 3G redno vključevala logopedinja z namenom podpore otrokom, ki pri delu v skupini uporabljajo nadomestno in dopolnilno komunikacijo (v nadaljevanju NDK).

Končni izdelek našega skupnega sodelovanja je krajša predstava z naslovom *Obisk za medveda*, ki jo je logopedinja priredila za uporabnike NDK.

Učiteljica in spremljevalka sta pripravili slike za kamišibaj in lutke, ki nastopajo v predstavi.

Vsak otrok je na svoj način aktivno sodeloval pri predstavi, bodisi kot pomoč pri pripovedovanju ali pri upravljanju lutk. Alex Geršak, ki se v skupino PPVIZ 3G vključuje dvakrat na teden, je s komunikatorjem, ki ga upravlja z usmerjanjem pogleda, zgodbo obogatil s posebnimi zvočnimi učinki.

Naše skupno sodelovanje se je izkazalo za zelo učinkovito, tako za otroke kot tudi za prenos znanja in izkušenj med strokovnimi delavci.

In kaj pravijo otroci? Na vprašanji, kako se jim je zdelo in kaj jim je bilo všeč pri kamišibaju, kjer so nastopali, so odgovorili:

Tim: »Igral sem miš. Ni me bilo strah. Bilo je dobro. Všeč mi je bilo, da sem nastopal.«

Jakob Vid: »Všeč mi je bilo, da je bil z nami Alex.«

Žiga: »Všeč so mi bile vragolije od miši. Nisem imel treme.«

Alex: »Vesel. Dobro.«

Marja: »Da sem jaz trkala. Da je bila miška siva. Da sta bila z nami Alex in Tinkara.«

Tinkara Komel in Ana Jelovčan

Za ogled posnetka skenirajte QR kodo

Glasba

V okviru CIRIUSA Kamnik deluje tudi glasbena skupina. Na spodnjih QR kodah si lahko ogledate nekaj utrinkov.

Za ogled posnetkov skenirajte QR kode

Literatura

Učenci od 6. do 9. razreda EIS so sodelovali pri dveh literarnih natečajih, in sicer v februarju na 15. natečaju Term Snovik v kategoriji pravljica ter v maju na 8. nagradnem natečaju v okviru 26. Slovenskih dni knjige v Mariboru. Izbrana dela so objavljena v nadaljevanju.

15. literarni natečaj Term Snovik

8. 2. 2023 so Prešernov dan – slovenski kulturni praznik obeležili tudi v Termah Snovik s tradicionalnim literarnim večerom, ki so ga tudi tokrat posvetili poeziji in razglasitvi naj pesmi na že 15. literarnem natečaju, ki je potekal od 4. 1. do 4. 2. 2023 z novo izbrano temo pesnjenja na temo palček Snoviček. Potekal je v dveh ustaljenih kategorijah, in sicer v otroški (do 15. leta) in odrasli, dodali pa so tudi tretjo, in sicer kategorijo za naj pravljico, tudi na temo palčka.

Strokovna komisija je izmed skoraj stotih prispelih pesmi izbrala najboljše zapisane rime. Zmagovalna pesem v otroški kategoriji je nastala na Osnovni šoli Dobje, njeni avtorji pa so učenci 5. razreda, zmagovalno pesem v odrasli kategoriji pa je zapisala Andreja Kladnik.

Na natečaj je prispelo kar 42 novih pravljic o palčku, komisijo pa je najbolj prepričala zgodba Marinke Golob Pirc. Prijeten večer je popestril obisk palčka Snovička, za glasbeno vzdušje pa je skrbela skupina deklet Citrin band. Večer se je zaključil z branjem umetniške besede in prijetnim druženjem literarnih ustvarjalcev.

Kot mentorica učencem CIRIUSA Kamnik sem se udeležila literarnega večera in javno predstavila obe prispeli deli, ki sta poželi bučen aplavz in javno pohvalo.

Ditka Kobil

Palček Snoviček in oblak Groznik

Nekoč predavnimi časi so bile Terme Snovik drugačne, kot so danes. Za gretje niso uporabljali sonca, ampak velike smrdljive črne kamne.

V Snoviku je živel palček, ki so ga vsi klicali palček Snoviček. Bil je zelo priljubljen, sploh med otroki. Snoviček ni maral smrdljivih črnih kamnov. O njih je govoril takole: »Smrdljivi črni kamni niso dobri za nas. Črni so in še smrdijo, fuj fejl!«

Odrasli ga niso želeli poslušati. Majhen deček po imenu Enej je stopil do palčka in ga ogovoril: »Povejte mi, palček Snoviček, zakaj smrdljivi črni kamni niso dobri za nas?«

Palček Snoviček se je malce zamislil in dejal: »Z gretjem na črne kamne nastaja črni dim, in če boste to pogosto počeli, se bo dim spremenil v črn oblak. Črni oblaki pa niso prav nič prijazni in škodujejo zdravju.«

Enej je nato dejal: »Moj očka je lastnik Term Snovik, lahko ga prosim, da nehamo uporabljati črne kamne.«

Palček Snoviček se je zelo razveselil: »Super ideja! Sporoči mi, kaj bo rekel.« In sta se poslovila.

Naslednji dan je Enej razočaran prišel do Snovička: »Včeraj sem govoril z očetom. Noče nehati uporabljati črnih kamnov. Všeč mu je njihova črna barva. To ni nič čudnega, saj se oblači le v črna oblačila.«

Ta novica je razžalostila tudi palčka Snovička. Ker mu ni bilo všeč, da je Enej žalosten, ga je peljal na kepico sladoleda, saj ta spravi v dobro voljo še tako žalostnega človeka. Res je pomagalo, saj je bil Enej kmalu spet vesel.

V termah so še naprej uporabljali smrdljive črne kamne in iz velikega dimnika je vsak dan prihajalo vedno več črnega dima. Nekega dne ga je bilo na nebu toliko, da se je oblikoval velik črn oblak, ki je izgledal zelo grozljivo. Bil je črne barve in imel velika usta, iz katerih je prišel tako globok in strašljiv glas, da so vsi obstali in utihnili.

Vita Potočnik, 9. razred

»Dragi obiskovalci Term Snovik. Jaz sem oblak Groznik. Ta kraj mi je tako všeč, da bom zapečatil vhod in bomo tukaj ostali vsi za vedno. Ha-ha-ha.«

Zatem je odjadral do vhoda in se postavil predenj. Za seboj pa je puščal veliko črnega dima, zaradi katerega so ljudje začeli kašljati. Zavladata je panika, saj so ljudje videli, da ne bodo mogli domov.

Ko je vse to videl palček Snoviček, je začel razmišljati, kako bi lahko ljudem pomagal. Uporabil je vso svojo škratjo pamet in prišel do rešitve.

Spomnil se je, da imajo na recepciji dve povečevalni stekli. Šel je tja in vzel enega. Bilo je zelo veliko. Stekel je pred oblak in povečevalno steklo usmeril tako, da so sončni žarki svetili naravnost v oblak.

Oblak Groznik se je začel spakovati:
»Kaj je zdaj to, kaj me tako slepi?«

Palček Snoviček mu je odgovoril: »To je moč sonca. Oprosti oblček, ampak nekateri ljudje morajo danes oditi domov. Ne bom ti dovolil, da jih tukaj zadržuješ, a potrebujem še več sončnih žarkov, da te premagam. Ali mi lahko kdo pomaga?«

Maša Kern, 4. razred

Tedaj je pritekel Enej, ki je imel v roki drugo povečevalno steklo. Šel je k palčku in mu pomagal. Ker sta Snoviček in Enej združila moči, je oblak Groznik postajal vse manjši in manjši. Preden je dokončno izginil, je še zadnjič zarjovel: »Očitno je sonce močnejše od mene! Adijo, Terme Snovik.«

Ljudje so v trenutku nehali kašljati in se razveselili, da bodo lahko zapustili terme in se vrnili domov.

Palček Snoviček se je sklonil k Eneju, ga objel in mu zašepetal: »Hvala Enej, brez tebe mi ne bi uspelo pregnati oblaka Groznika.«

Nenadoma je Snoviček zaslišal korake, ki so se jima približevali. Ozrl se je in zagledal Enejevega očeta, lastnika Term Snovik.

Ko je prišel do njiju, je dejal: »Hvala ti, palček Snoviček. Že prej bi moral poslušati tvoja opozorila. Enej, žal mi je, ker nisem upošteval tvojega nasveta. A, bolje pozno kot nikoli, pravijo. Od sedaj naprej bomo za gretje uporabljali moč sonca, saj smrdljivi črni kamni res niso dobri za nas.«

Zgodilo se je, kot je rekel Enejev oče. Kmalu so pripeljali sončno elektrarno in jo namestili na streho term. Rešili so se Groznika in postali okolju prijazne terme.

Ali veste, katera je zdaj najljubša barva Enejevega očeta? Rumena!

Vita Potočnik, 9. razred

Palček Snoviček in škrati

Nekoč pred več kot 1500 leti je živel palček Snoviček. Bil je za palec visok in nosil dolgo brado. Najraje je bil oblečen v zelene hlače, moder suknjič in sivo-modre copatke. Na glavo si je poveznil modro kapo.

Živel je v gobici – mušnici blizu Snovika.

Imel je veliko prijateljev, ki niso bili palčki, ampak so jim bili samo podobni. Imenovali so se škrati. Oni so se le pretvarjali, da so prijazni, v resnici pa so bili hudobni.

Ilustracija: Nejka Selišnik (vir: <https://www.term-snovik.si>; ogledano 21. 6. 2023)

Snovičku so kar naprej nagajali. Nekoč so mu nastavili pločevinko, da se je spotaknil. Močno se je udaril in po palčje zavpil, škratje pa so se nesramno krohotali.

Snoviček je pobral pločevinko in iz nje napravil dom za drobne prebivalce gozda. Ugotovil je, da je takih smeti po gozdu še veliko. Prav vse je preuredil v udobne hiške za brezdomne živalice, ki so mu bile za to zelo hvaležne.

Kaj pa se je zgodilo s škrati? Snoviček je sklenil, da bo še on nekaj storil. Vzel je svojo čarobno vejo in jih za vedno pregнал. Nato je srečno živel do konca svojih dni.

Filip Potočnik, 6. razred

8. nagradni literarni natečaj »Ali govoriš emojščino?«

Emo ... ji? ... tikoni?

Z izrazom »emojščina« smo poimenovali jezik ali govorico, sestavljeno iz vizualnih podob, t. i. emotikonov – čustvenčkov ali čustvenih simbolov. Gre za digitalne piktograme, ki predstavljajo vsakdanje predmete ali pojme. Izvirno je beseda emoji japonska skovanka med »e« (絵, slika) in »moji« (文字, simbol). Danes so emotikoni postali pomembni v vsakdanji pisni komunikaciji in jih najdemo v vseh porah našega vsakdanjika. Posamezen simbol izraža določen pomen, ki si ga lahko razlagamo tudi po svoje, z združevanjem različnih simbolov pa lahko izrazimo vse bolj zapletene misli. Kako emotikone vidiš in si jih interpretiraš ti?

Letos je pesem v emojščini napisala najboljša prevajalka iz emojščine v letih 2022 in 2019 Nika Gradišek. Navodilo: Prevedi pesem iz emotikonov v slovenski jezik ...

Na Grajskem trgu so v torek, 30. 5. 2023, razglasili zmagovalke letošnjega natečaja »Ali govoriš emojščino?«.

Na natečaj je prispelo 48 avtorskih prevodov pesmi. Žirija v sestavi vodje festivala Slovenski dnevi knjige v Mariboru, Petre Kolmančič, in vodje knjižnega sejma s spremljevalnim programom, Nine Medved, je izbrala štiri najboljše, in sicer so to prevodi Neže Cerinšek, Patricie Županovič, Doroteje Drevenšek in Mie Lebar. Posebno pohvalo je žirija izrekla tudi prevodoma Tiana Vidica in Toma Crnjakoviča.

Kot mentorica učencev CIRIUSA Kamnik sem se razglasitve v Mariboru tudi sama udeležila.

Ditka Kobol

Neža Peršin, PPVIZ, 5. stopnja

Zmagovalka letošnjega natečaja je bila Doroteja Drevenšek, ki je prepričala s pesmijo »*Drugi jaz*«:

Korak ni več enak;
predružen je.

Morda je za to kriva čuječnost,
ki mi sledi po ulicah
ali pa izgubljene silhuete —
temni obrisi, ki sem jih pustila za sabo.

Še včeraj sem kakor drevo,
stegovala pajčevinaste veje,
da bi dosegla ptice.
Danes pa ...

Danes je po lahkotnosti
prišla sopara —
tudi ta je zdaj del mene.

Alterirana sem.

Kot sestavljanica združujem
včeraj
in
danes.

V tem prostoru nisem več zasidrana,
kakor gugalnica niham
semtertja semtertja

In stopinje ...
Če bi hodila, bi bile živalske.

Učenci CIRIUSA Kamnik pa so pesem prevedli takole:

Hodim,
poslušam in gledam
posekana drevesa. Na njih so pajčevine,
peresa mrtvih ptic. Tam je tudi podrta hiša,
v njej so ugasnjene sveče,
škatle sestavljanek in ladijska sidra. Na tleh
ležijo šahovske figure.
Cel svet se preveša kot tehničar.
Vedno več živali umira.

Tim Podbevšek, 8. razred

Matic Škraba, 1. a

Ko sem bil v gozdu,
sem zagledal človeške korake,
ki so me vodili do gozdne hiše.
V ušesa sem dal slušalke s sproščujočo
glasbo.

Naenkrat sem opazil človeka,
ki je sedel na štoru in čistil pajčevino ter
peresa ptic.

Ko se je stemnilo, je prižgal svečo.

Opazoval sem človeka
in po nekaj urah sem ga prosil,
naj mi pomaga najti pot do doma.
a mu nisem povedal od kod sem.

Pogledal me je tako čudno,
kot bi prišel iz sestavljanke.

Pred njim sta bila sidro in šah.
Tehtal sem, ali naj ostanem ali grem.
Potem sem zagledal živalske stopinje
in takoj pobegnil.

Nail Perviz, 8. razred

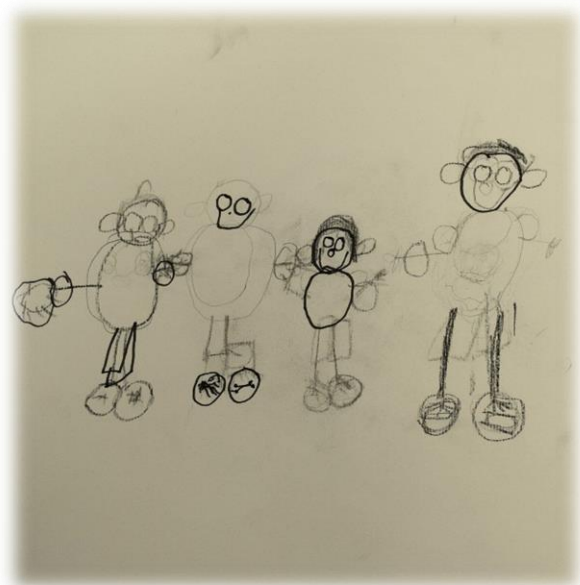
Živa Logar, PPVIZ, 4. stopnja

Noge mi dajo hitrost,
uho mi omogoča, da slišim sebe in druge.
 »Štorjast« sem kakor štor,
 zato puncu napredem težav za pajkovo mrežo.
 Naslednji dan napišem besedilo z nalivnim
peresom.
 Prostor mi razsvetljuje sveča.
 Dan je kakor sestavljanka –
 nikoli ne veš, kaj se zgodi.
 Moj sosed je vrgel sidro v kmeta.
Tehtnica je pokazala ravno pravšnje
 ravnovesje v mojem življenju.
Kuža je veselo pomahal z repom,
 ko me je zagledal.

Matic Novak, 9. razred

Nika Lipuš, 6. razred

Tair Alibašić, 2. razred

Po nogah cap-cap
 zasliši se zvok otroka.
 Na štoru je pajkova mreža, pajek je
 prinesel ptico. Pajek je spustil ptico, pero
 je padlo na prižgano svečo.
 Otrok je sestavljal sestavljanko. Otrok je
 videl ladjo in je dvignil sidro. Videl je
 šahovsko figuro.
 Figuro je dal na tehtnico.
 Videl je stopinje (od) psa.

Hana Hribar, 8. razred

Zaslišal sem KORAKE,
že šumi mi v UŠESIH.
Nenadoma iz grmovja skoči ČLOVEK.
Usede se na ŠTOR, kjer je tudi PAJKOVA
MREŽA. Ko sem se sklonil, sem zagledal PERO
in SVEČO.
Nenadoma sem zagledal izgubljeni KOŠČEK
SESTAVLJANKE in odšel.
Na poti domov sem zagledal še SIDRO in
ŠAHOVSKO FIGURICO.
Prišel sem domov in se STEHTAL.
Ko sem pogledal skozi okno, sem videl
STOPINJE.

Lara Narobe Pančur, 6. razred

Jan Lipanovič, 1. a

Matic Škraba, 1. a

Koraki v daljavi zaslišijo se,
to so človeški koraki,
ki štorasto uničijo vsako pajčevino.

Za klobuk je zataknjeno veliko pero,
svečka na mizi osvetli
košček sestavljanke velikega sidra.

Koraki v daljavi zaslišijo se,
kot šahovska figura tehtajo premike vse,
dokler vse stopinje ne izbrišejo se.

Nika Lipuš, 6. razred

Nagrajeni spisi na Literarnem natečaju SŠ CIRIUS Kamnik ob Prešernovem dnevu In vendar upam

Mogoče sem pa res odveč. Morda sem nesposobna ljubiti sebe in druge. Kaj pa vem, mogoče se mi vse to dogaja, ker sem dobrega srca in drugačna. Ampak bodimo realni. Dandanes je tako ali drugače težko pridobiti zaupanje, toplino in ljubezen. Sploh v svetu sebičnih ljudi.

Morda se dandanes več ne cenijo iskrenost, spoštovanje in ljubezen oziroma se nam vse to zdi samoumevno. Vendar ni tako. V svetu polnem »kač in lisic« moramo biti hvaležni za prave prijatelje in spoštljive partnerje, saj se jih težko najde. Če si dobrega srca, je to ljudem samoumevno in to izkoristijo, vendar se čudijo, če se tvoje srce spremeni v led. Z osemnajstimi leti sem ugotovila, da starejša kot sem, vedno manj ljudem zaupam, saj sem tako najmanjkrat razočarana. Ljudje mislijo, da se bolečine navadiš. Vendar ni tako, je pa res, da tisto, kar te ne ubije, te samo še okrepi. Zdaj vem, kako prepoznati »kače«, kdo je vreden mojega zaupanja in me ne bo izrabil za svojo korist. Res pa je, da moram še delati na tem. Vendar sem ugotovila, da je tako lažje, zato se bom na tak način tudi zaščitila. Pa kaj potem, če vam ni všeč. Iskreno povedano – sami ste si krivi. Vendar upam, da se bom lahko nekomu kdaj odprla, ta oseba pa me bo sprejela takšno, kakršna sem.

Lara Rakić, 2. d

Adnana Kovačević, 6. razred

Sovražni govor v družbi

Sovražni govor v družbi je izražanje, ki spodbuja sovraštvo do nekoga ali neke skupine ljudi. Sovražni govor je neizogibno povezan s predsodki, diskriminacijo in stereotipi. Je stalni spremljevalec človeške družbe, vedno večja prisotnost sovražnega govora v današnji družbi pa je posledica potrošniško in kapitalistično naravnane družbe.

Na porast prisotnosti sovražnega govora vpliva tudi vedno večja uporaba medijev in svetovnega spleta. Na internetu je sovražni govor zelo pogost, ker se velikokrat ne izve, kdo je ta sovražni govorec. Sovražni govor je reguliran na nacionalni ravni posameznih držav in na mednarodni ravni. Pravni akti tako prepovedujejo javno spodbujanje ali razpihovanje sovraštva, spodbujanje k neenakopravnosti, nestrpnosti, nasilju ali vojni.

Pripadnost določenih skupin je določena glede na narodnost, versko, rasno ali etično pripadnost, spol, premoženjsko stanje, izobrazbo, družbeni položaj, politično prepričanje, invalidnost, spolno usmerjenost ali katerokoli drugo osebno okoliščino.

Sovražni govor je zelo pogosto izražanje sovraštva in nasilja. Tudi sam sem kot gibalno ovirana oseba doživel veliko sovražnega govora.

Bor Tit Jerlah, 4. a

Jan Lipanović, 1. a

Ko sem nekomu dragocen

Biti nekomu dragocen pomeni, da te spoštuje in ima rad. Sprejme te takšnega, kot si v resnici. Pred njim se ne pretvarjaš, da si nekaj, kar nisi. Včasih je to zelo težko doseči. Vendarle pa počasi spoznaš, kako lahko dosežeš občutek varnosti in sprejetosti, čeprav se včasih zdi, kot da te nekaj ovira in ti preprečuje, da bi dosegel popolno sproščenost.

Ko sem nekomu dragocen, se moj svet odpre. Kar naenkrat se nasmehnem in pozabim na vse slabe reči, sem sproščen in umirjen. Tudi v govoru se mi takrat ne zatika. Zaželim si, da bi občutek dragocenosti pri tem, ki ta občutek čuti, trajal dlje časa. Včasih se dragocenost začne že s pravim prijateljstvom. Ta se pokaže kakor skrb. Eden od prijateljev lahko lepo skrbi zame, me vpraša: »Kako si?«, ko čuti, da nisem najbolje. Poskuša mi pomagati. To je eden od znakov dragocenosti.

Drugi znak dragocenosti je primer, ko nekoga spoznaš (ga vidiš prvič). Do tebe se obnaša, kot da se poznata že nekaj let in dovoli, da ga tikaš, čeprav ga vidiš prvič.

Tretji primer je, ko te nekdo vpraša: »Ali si žejen?«. Ker v bližini nima pijače, ki bi ti jo lahko ponudil, se ustavi na bencinski črpalki in ti kupi pijačo. V naslednjem koraku se zmoti in prinese mrzlo pijačo. Vpraša te: »Ali si zadovoljen?« Poveš mu, da običajno ne piješ pijače iz hladilnika. Obrne se in ponovno vstopi v bencinsko črpalko in prinese pijačo primerne temperature. Vse to so znaki dragocenosti.

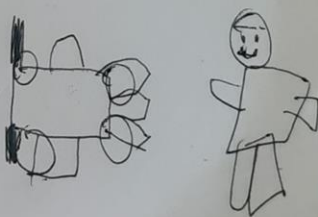
Nik Vaupič, 4. a

Tair Alibašić, 2. razred

MOJ MOTOR

Moj motor je naj boljši. Je znan
BMW in je naj hitrejši.
Moj motor je za vse hitre, jaz
pa se vozim z njim tudi počas
ti.

NAIL, 2. EIS

SPIS O NETOPIRJIH

(NETOPIRJI SO EDINI SESALCI, KI LAHKO LETIJO)

1. Netopirje vim kralom rečemo tudi prhuti.
2. Lahko letijo s hitrostjo 100 kilometrov na uro.
3. Ljudje se pred vsem netopirjev bojimo.
4. V Sloveniji imamo teke netopirje, ki se hranijo z žuželkami.
5. Netopirji tudi zelo dobro vidijo ponoči.
6. Tudi učiteljica Ditka Kobol ima doma dva netopirja.

Gal Kordič

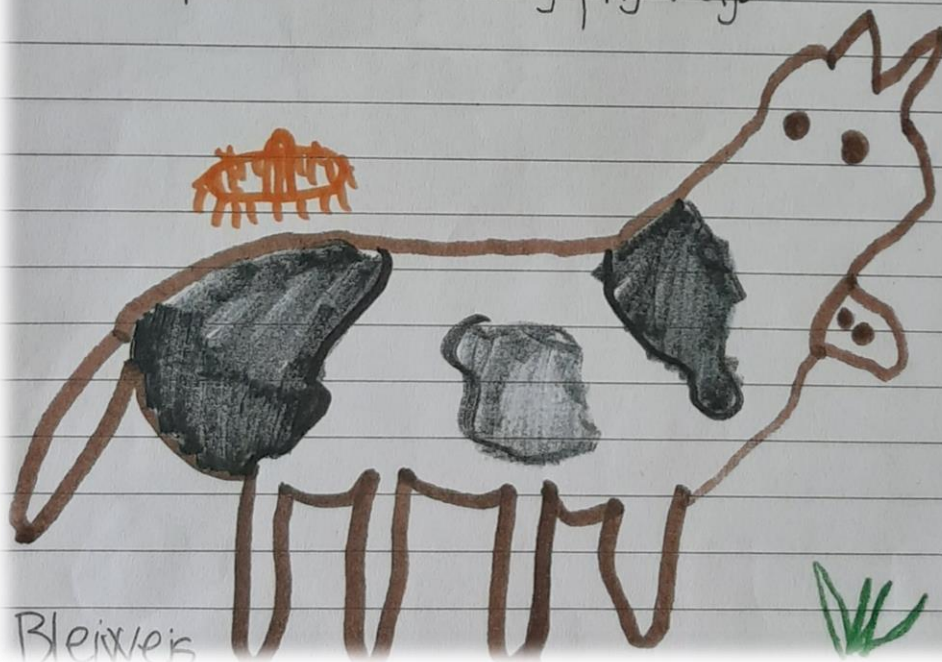
7. EIS

Nail Lelić, 2. razred in Gal Kordič, 7. razred

SPIS O KONJIH

Konji so moja najljubša žival so zelo lepe živali imajo zelo lepo barvo dlake so zelo prijazne in športne živali žinjo v hlevu in na pašnikih pijejo vodo prehranjujejo se z: jabolki, travo, senom... Sama tudi jaham in čistim konje pri jahanju obstaja več vrst jahanja npr. športno rekreativno jahanje, hipoterapija, kas, galop, in navadna hoja, konj v prvi vrsti ni samo žival ki jo jahaš se ukvarjaš z njo temveč je v prvi vrsti tvoj prijatelj.

Iza Bleiweis Trsteniška, 7. razred

Likovna umetnost

15. likovno srečanje šol s prilagojenim programom

V četrtek, 20. 4. 2023, smo se z učenci odpravili na 15. likovno srečanje šol s prilagojenim programom, ki ga organizira OŠ Dragotina Ketteja v Novem mestu. Učenci so ustvarjali slike s kolažem, in sicer na temo »Nasmeh«. Pod mentorstvom učiteljice Andre Goršič so ustvarjali po lastnem navdihu in izdelali svojo sliko, ki govori sama zase.

26. mednarodni likovni natečaj OŠ Danila Lokarja Ajdovščina

Z učenci OŠ CIRIUS Kamnik smo sodelovali na 26. mednarodnem likovnem natečaju OŠ Danila Lokarja Ajdovščina. Ustvarjali smo na temo *Kraj sprememb*. Likovna dela: levo *Moj prijatelj Videk* (Nail Lelić, 2. razred), desno *Babica* (Peter Rus, 5. razred), *V gozdu* (Snežana Maksimović, 6. razred), spodaj *Pogled od zgoraj* (Mila Gončin, 2. razred). Sodelovalo je 1382 likovnih del iz petih držav. Razstava vseh izbranih likovnih del bo do konca junija 2023 na ogled v Osnovni šoli Danila Lokarja Ajdovščina.

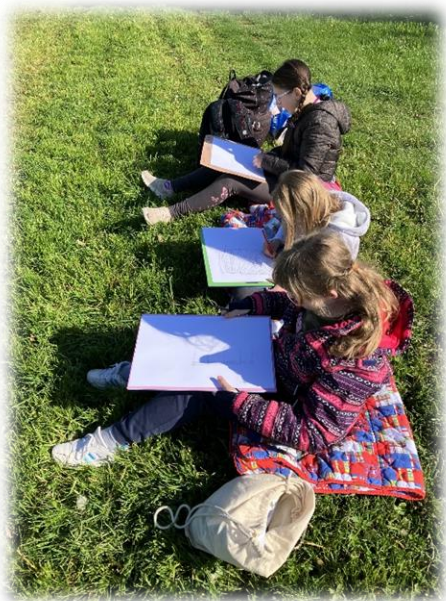

Snežana Maksimović, učenka 6. razreda OŠ CIRIUS Kamnik je za svoje likovno delo z naslovom *V gozdu* prejela srebrno priznanje, za kar ji iskreno čestitamo (fotografija nagrajene slike je v rubriki Nagrajena likovna dela).

Simona Janežič

Ex Tempore

V petek, 5. 5. 2023, smo se opravili na 27. mednarodni likovni Ex Tempore, ki ga organizira Osnovna šola Jurija Vege iz Moravč. Tema za letošnje ustvarjanje je bila »Moj kraj praznuje«. Kulturno in naravno dediščino smo slikali in risali v Dobu, ki letos praznuje 800. obletnico. Naše učenke Tija Pirc, Manca Potočnik in Nika Nestić so si za motiv izbrale kozolec in hrast dob. Njihova mentorica je učiteljica Andra Goršič.

Športne aktivnosti

27. 2. 2023 – Zimski športni dan razredne stopnje

V ponedeljek, 27. 2. 2023, smo se na razredni stopnji osnovne šole pomerili v raznih športnih igrah (kerling, kegljanje, hokej in balinanje).

30. 3. 2023 – Zimski športni dan

V četrtek, 30. 3. 2023, smo se učenci od 4.–8. NIS in 6.–9. EIS podali na nekoliko nenavaden športni dan, saj se tokrat nismo sami športno udeleževali, ampak smo bili v vlogi navijačev. Tega dne smo se ob 8.00 zjutraj s kombiji in avtobusom odpravili v Planico, kjer so se na SP v smučarskih poletih pripravljali tudi naši orli. Bili so zelo uspešni, tudi zaradi našega glasnega spodbujanja. Skokov za kvalifikacije je bilo prekmalu konec, a nas je čakala topla malica, nato pa še glasbena prireditev. Imeli smo tudi nekaj časa za nakup spominkov. Med drugim smo lahko kupili plišasto maskoto Vito, žoge, kape, bidone in druge navijaške rekvizite. Polni pozitivnih vtisov smo v popoldanskih urah prispeli nazaj v CIRIUS in se odpravili domov.

Ditka Kobil

25. 4. 2023 – Športni dan – sedeča odbojka

V torek, 25. 4. 2023, na zadnji dan pred prvomajskimi počitnicami, smo v CIRIUS Kamnik gostili prav posebne gostje. Učenci nižje stopnje OŠ so namreč imeli športni dan, na katerem so jih obiskale tudi tri slovenske reprezentantke – Lena, Klara in Barbara –, ki trenirajo sedečo odbojko. V začetku dneva je paraolimpijka Lena, med drugim ambasadorka za doping in velika motivatorica, predstavila svojo življenjsko zgodbo, o sodelovanju v slovenski ekipi in vseh preprekah, s katerimi se je soočala tako na svoji življenjski kot tudi športni poti. Nadvse zanimivi predstavitvi so prisluhnili poleg učencev nižjih razredov tudi nekateri učenci višje stopnje.

Dekleta so nam v drugem delu prikazala elemente odbojarske igre, nas seznanila s pravili, nato pa se skupaj z učenci tudi pomerila v igranju odbojke. V telovadnici smo imeli tudi spretnostni poligon, kjer smo z različnimi oblikami gibanja premagovali ovire in skrbeli za nenehno aktivnost.

V nadaljevanju smo v razredih izdelali transparente, ki so minuli vikend krasili telovadnico v Šempetru in bodrili naša dekleta, ki so sodelovala na tekmovanju Zlata liga v sedeči odbojki.

Verjamemo, da so tudi naši izdelki pripomogli k odlični uvrstitvi, saj so se dekleta, po bronu iz leta 2021 in srebru iz leta 2022, tokrat ponovno veselila bronaste kolajne, s čimer so postale tudi edina reprezentanca, ki ji je na vseh treh dosedanjih turnirjih Zlate lige narodov uspelo osvojiti odličje.

Celoten športni dan, ki je bil poln aktivnosti, sodelovanja in timskega duha smo končali z nasmeški na obrazih, med drugim tudi zato, ker so bile pred vrati počitnice.

5. 5. 2023 – Športni dan Gradiško jezero (4.–8. NIS in 6.–9. EIS)

V petek, 5. 5. 2023, smo imeli športni dan. Z avtobusom in kombiji smo obiskali Gradiško jezero (pri Lukovici), okoli katerega smo se sprehodili. Približno 4–5 km poti smo prehodili po gozdu. V jezeru so plavale ribe. Opazovali smo drevesa in živali. Videli smo tudi labodji par. Učitelji so nas opozorili, da se labodov ne smemo dotikati, saj nas lahko močno kljunejo.

Na športnem dnevu sem se imela zelo lepo.

Nika Lipuš, 6. razred

8. 6. 2023 – Športni dan Kamnik z okolico (4.–8. NIS in 6.–9. EIS)

V četrtek, 8. 6. 2023, smo imeli športni dan. ob 8.30 smo se izpred CIRIUSA odpravili peš proti mestu. Pot nas je peljala mimo ZD Kamnik do glavne prometnice. Po pločniku smo šli najprej proti Vrhpoljam in zavili v Nevlje, kjer smo si ogledali kraj, kjer so leta 1938 našli okostje mamuta, ki ga sedaj hrani Prirodoslovni muzej v Ljubljani. Pot nas je vodila proti Mekinjam in ustavili smo se v Keršmančevem parku, kjer smo pomalicali in se odpočili, nato pa nadaljevali pot proti mestu, kjer smo si privoščili sladoled. Čas je hitro mineval, zato smo morali nazaj proti CIRIUSU, še prej pa smo se ustavili še na Avtobusni postaji Kamnik, kjer smo si ogledali kip mamuta v naravni velikosti, ki ga je ustvaril kipar Miha Kač.

Ditka Kobil

20. 5. 2023 – Specialna olimpijada gorenjske regije na Jesenicah

V soboto, 20. 5. 2023, so se trije učenci posebnega programa na Jesenicah udeležili regijskih iger Specialne olimpijade gorenjske regije. Igre je organizirala OŠ Poldeta Stražišarja Jesenice. Dogodek se je pričel z uradnim programom, ki je vključeval nagovore in nastope učencev gostujoče šole. Sledili sta še slovenska himna in himna Specialne olimpijade. Po otvoritvi iger je prišlo na vrsto tekmovanje.

Medtem, ko smo čakali na vrsto, smo imeli možnost sodelovanja pri različnih delavnicah. Tako smo se preizkusili v delavnici prve pomoči, ravnotežja in juda. Bilo je zares zabavno in poučno. Učenci so tekmovali v atletski disciplini, in sicer v teku na 100 metrov. Vsi so se potrudili po svojih najboljših močeh in si pritekli medalje. Stin je osvojil prvo mesto, Jerneja in Žiga pa drugega.

Po tekmovanju in podelitvi medalj, ki jih je podelil Denis Polčič – Chorchyp (profesionalni borec, trener in lastnik kluba borilnih veščin, osebni trener in glasbenik), je sledilo zaslužno kosilo, nato pa je sodelujoče zabaval glasbenik Hajni Blagne.

Učenci so medalje naslednji dan prinesli v šolo in jih s ponosom pokazali. Učenec Stin Je napisal tudi zahvalo. Takšen dogodek je za naše učence zares nepozaben in prav gotovo bodo še nekaj časa pripovedovali o njem.

Tekmovali so Jerneja Tolar, Stin Fortuna in Žiga Pervinšek. Učence sta spremljali Sara Juretič in Sonja Kavčič.

Sara Juretič

Šestošolci so se odpravili v šolo v naravi v Pacug

V ponedeljek, 22. 5. 2023, so šli učenci 6. EIS za pet dni v šolo v naravi. Bivali so v Domu paraplegikov v Pacugu. Kako so preživljali dneve?

Ponedeljek, 22. 5. 2023

Na poti proti morju smo se ustavili v Postojnski jami, kjer smo se najprej peljali z vlakcem, potem pa prehodili še dva kilometra ter videli veliko število kapnikov. Nekateri med njimi so tudi poimenovani (npr. Petelin, Kokoš, Dekle in fant pred poroko, Mož in žena, Orgle ...). Videli smo tudi dvorano špagetov. In ne, to niso špageti za jesti, ampak se tako imenujejo kapniki, ki spominjajo na špagete in rastejo s stropa. 😊

Ob prihodu v Pacug nas je že čakalo kosilo. Po njem smo si nekoliko odpočili, nato pa odšli v Izolo na sladoled.

Zvečer smo nekaj časa posvetili šolskemu delu, saj smo bili navsezadnje v šoli v naravi.

Torek, 23. 5. 2023

Drugi dan bivanja v šoli v naravi smo imeli na programu obisk akvarija v Piranu. Videli smo veliko zanimivih rib, meduze, morske konjičke, razne školjke ... V bazenu so imeli na okrevanju želvo, ki se je ujela v ribiško mrežo. V kratkem naj bi jo vrnil v naravno okolje. Videli smo tudi tri morene. Obisk pa zaključili z nakupom spominkov. Sprehodili smo se še po Tartinijevem trgu in si pogasili žejo, saj nam je bilo zelo vroče.

Sreda, 24. 5. 2023

Dopoldne smo si ogledali Strunjanske soline, popoldan pa praznovali Adnanin rojstni dan.

Četrtek, 25. 5. 2023

Predzadnji dan je bil namenjen obisku Pomorskega muzeja v Piranu. Po muzeju nas je vodila kustosinja in nam povedala veliko zanimivosti o tem, kako arheologi iščejo ostanke s potopljenih ladij (amfore za olje in vino, sidra ...).

Videli smo makete ladij in njihovo konstrukcijo, uniforme, top. Ena izmed muzejskih sob je opremljena, kot je bila, ko so v njej še bivali ljudje.

Zelo zanimive so bile tudi slike, saj so jih naročili mornarji, ki so preživeli brodolome – zgodovinarji tako izvedo, katera ladja se je potopila, kdaj se je to zgodilo in kdo so bili preživeli.

Popoldan nas je Adnana povabila na sladoled, potem pa smo kupili še spominke in darila za domače.

Petek, 26. 5. 2023

Vse se enkrat konča in tako je prišel tudi zadnji dan – še zadnja fotografija in odhod domov!

Irena Lamovec

Jadranje 2023

Petnajst učencev in mladostnikov je skupaj z dvema učiteljicama ter vzgojiteljico preživel nepozabne štiri dni na jadraniu. To je potekalo od 14. do 17. 6. 2023. Jadrani smo v okolici Izole, plavali v toplem in čistem morju ter se ob večerih sprehajali po ulicah Izole.

Kot vsako leto doslej, sta tudi

letos jadranje omogočila Jadranski klub Optimist ter H.O.G. Lipa Chapter Slovenija

Hvala donatorjem. Posebna zahvala gre skiperjem Klavdiju, Alešu, Urošu, Ivu, Rudiju, Aljažu in Darji, ki so poskrbeli, da je bila vožnja varna in zabavna.

Eva Benedičič

Brali smo ...

Za prvo domače branje smo si lahko s seznama izbrali katerokoli knjigo, potem pa je prišla nova učiteljica za slovenščino in domače branje zastavila po svoje. Tako smo določili, da šestošolci preberejo Exuperyjevega *Malega princa*, sedmošolci *Avtobus ob treh* slovenske pisateljice Nataše Konc Lorenzutti, osmošolci *Kmetske slike* Janka Kersnika, devetošolci pa knjigo Richarda Bacha *Jonatan Livingston Galeb*.

Lara Narobe Pančur, 6. razred

Lana Božič Aragovič, 6. razred

Po branju smo se v sproščenem vzdušju pogovarjali o prebranem ter odgovarjali na vprašanja in izmenjavali mnenja o prebranem.

Nekateri učenci so se lotili tudi branja za Bralno značko, ki sta jo na višji stopnji letos osvojili dve učenki, in sicer Nika Lipuš iz 6. EIS in Vita Potočnik iz 9. EIS. Verjamem, da se bodo »prostovoljnemu« branju pridružili tudi drugi učenci, saj jih spodbujam z lastnim zgledom. Verjamem pa tudi, da nekateri na tak način že berejo, a knjige ne predstavijo.

Kritično smo gledali ...

Komentar predstave *Tajno društvo PGC*

Na pustni torek smo si ogledali zanimivo predstavo »Tajno društvo PGC«, ki jo je zapisal pisatelj Anton Ingolič. Igralci so zelo dobro odigrali predstavo, bilo je veliko smešnih trenutkov, plesali so in peli.

Zgodba je govorila o skupini fantov, ki so zbirali žebličke. Proti koncu se je pridružila tudi njihova sošolka Špela. Žebličke so začeli nabirati zato, ker je profesor povedal enemu izmed njihovih sošolcev, da je nabiralec cvekov. Ta je pomislil, da če je že nabiralec cvekov, jih bo potem zbiral povsod. Zakaj pa je bilo to tako zelo smešno? Zato ker so "cveki" nekoč bili risalni žeblički.

Zgodba je bila napeta, saj so kradli žebličke z oglasnih desk na šoli, pošti itd. Vsi so se spraševali, kdo to dela, vendar nihče ni vedel, da to delajo fantje in dekleta iz srednje šole. Moramo pa priznati, da so bili otroci tako pogumni, saj so uspeli delati bedarije in jih nihče ni uspel odkriti vse do konca zgodbe.

Odkrili so jih tako, da sta ravnatelj in hišnik Fiks obtožila nedolžnega sošolca Igorja za krajo. V tistem trenutku so fantje in dekleta iz tajnega društva priznali, da so bili oni krivi. Menim, da je bilo to zelo pošteno od njih.

Predstava je bila kratkočasna, zanimiva in nekako bolj detektivska. Predvsem govori o dobrosrčnosti, prijateljstvu in pogumu.

Valentina Pavlović, 2. d

Film *Nika*

Film o puncu Niki, ki sledi svojim sanjam, a zaradi njih zapostavi šolo. Mama je ne podpira pri uresničitvi sanj o vožnji gokarta, saj meni, da je to prenevarno, in ker je njen oče umrl. Zaradi tega se njena mama boji za njo. Po smrti očeta si mama poišče novega partnerja, ki ga Nika ne sprejme. Ne glede na to, da ji je mama prepovedala vožnjo gokarta, Nika še naprej na skrivaj vozi in si želi tekmovati. Podpirata jo in ji pomagata očetov prijatelj in njen fant. Očetov prijatelj v njej

vidi talent in prepriča mamo, da Niki pusti voli tekmovati. Nika zmaga in mami dokaže, da zmore.

In kaj meni pomeni družina?

Moja družina mi res ogromno pomeni, saj vem, da brez moje mame ne bi imela vsega, kar imam, npr. strehe nad glavo, toplega obroka, podpore itd. Vesela sem, da sva tako povezani in da se vedno trudi, da bi bila jaz srečna. Družina je zame varnost, sreča, ljubezen in zaupanje.

Elina Hasanbegović, 8. razred

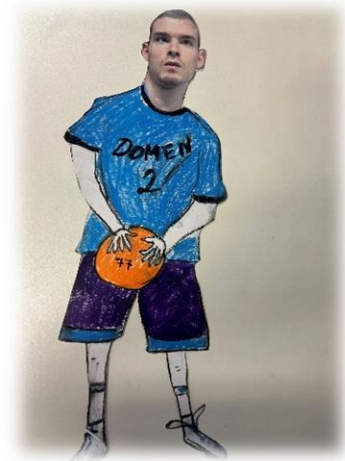
Film *Fant s kolesom in jaz* – primerjava

1. Ciril ni živel v ljubeči družini.
2. Oče svojega sina Cirila ni maral.
3. Bil je zelo svojeglav, nagajiv, vzkipljiv.
4. Jaz živim v urejeni, ljubeči družini, hodim v šolo in nisem nasilen.
5. Težko se primerjam s Cirilom, saj živim v drugačnih okoliščinah.
6. Še najbolj sem mu podoben po tem, da sem bolj vzkipljiv.
7. Film »Fant s kolesom« mi je bil všeč in upam, da ga bom še kdaj gledal.

Gal Kordič, 7. razred

Film *Košarkar naj bo*

Film *Košarkar naj bo* je slovenski mladinski film. Govori o odraščanju, ljubezni, uspehu. Uvrstil se je med najbolj gledane filme v Sloveniji. Film govori o Ranti, ki je visok fant. Je len in vedno izločen osnovnošolec. Rad igra košarko, zato se vključi tudi v košarkarsko ekipo v šoli. Redno začne trenirati, življenje se mu postavi na glavo. Pri vseh dogodivščinah ga spremlja prijatelj Smodlak. Zaljubi se v Metko, šolsko novinarko. Film prikazuje tudi Rantove starše, ki mu pri košarki stojijo ob strani.

Mark Brgles, 8. razred *Domen Šenk, PPVIZ, 6. stopnja*

Film *Družina*

Film mi je bil všeč. Ampak mislim, da bi se oče lahko lepo obnašal. Vsi so živeli v isti hiši. Kraj me je spominjal na Ljubljano. Eden izmed igralcev v filmu me je spominjal na Matica. Malo preveč so vpili. Mislim, da bi otrok moral biti en teden pri mami in en teden pri očiju. Tako se ne bi prepirala in otrok bi bil tega navajen, ne pa, da joka, ko gre k očiju.

Hana Hribar, 8. razred

Film mi je bil na začetku slab, zdaj mi postaja zanimiv. Zdi se mi, da se ta družina ne razume. Veliko jih živi v hiši. V filmu sem prepoznal eno osebo. Živijo v vasi, ki me spominja na Kamnik.

Nail Perviz, 8. razred

Film mi je bil zelo nenavaden. V filmu so igralci zelo nenavadni. Film mi ni bil všeč, dokler nisem videl igralca, ki me je nasmejal. Ta igralec je s pištolo streljal v zrak.

Tim Podbevšek, 8. razred

Film *Tom Boy*

Film se mi zdi zabaven, dobro zrežiran, družina je v dobrih odnosih, otroci so zelo zgovorni, igrajo se itd. V filmu mi je bilo najbolj všeč, ko so se otroci igrali zunaj.

Maj Crkvenjaš, 8. razred

Moj sanjski poklic

Moj sanjski poklic je karkoli, kar je povezano z jeziki. Rada bi počela nekaj, kjer mi prav pride znanje angleščine, španščine, francoščine in italijanščine. To si želim, ker vem, da sem na tem področju dobra in da bi lahko prišla daleč. S takim poklicem bi pomagala drugim in mogoče tudi veliko potovala.

Elina Hasanbegović, 8. razred

Moja sanjska služba je smetar, ker so mi bili smetarji vedno vzorniki. Smetarji nimajo preveč dela, samo prevažajo smeti. Veliko ljudi misli, da je to delo zelo bedno in slabo plačano. Na videz biti smetar ni kaj posebnega, v resnici pa čistijo naš svet.

Tim Podbevšek, 8. razred

Želim si postati veterinarica. Samo vem, da se je za ta poklic potrebno veliko izobraževati. Enak poklic sta si želeli tudi moja teta in mami. Prepričana sem, da bi lahko pomagala živalim na svetu. Zelo imam rada vse vrste živali. Ne maram, da so bolne ali pa, da poginejo.

Vem, da ne bom mogla postati veterinarica. Pogoj za ta poklic so ljubezen do živali in lepe ocene v šoli, štirice in petice.

Hana Hribar, 8. razred

Adnana Kovačević, 6. razred

Želim si postati računalničar. Obiskala nas je punca, ki nam je predstavila tudi druge poklice, vendar si jaz še vedno želim delati z računalniki. Rad bi programiral računalniške programe.

Mark Brgles, 8. razred

Moj sanjski poklic je postati strellec, ker zelo rad streljam, saj me streljanje pomirja. Zelo rad hodim tudi na strelska tekmovanja in želim si, da bi tekmoval tudi v tujini, saj želim videti tudi druge države. Obiskal sem že nekaj tujih držav, a ne v okviru strelskih tekmovanj.

Ko že govorimo o streljanju ...

Ukvarjam se s streljanjem z zračno puško. Z orožjem streljamo v tarčo z razdalje 10 m. Sam streljam z zračno puško, ki strelja s pomočjo zračnega cilindra, v katerem se nahaja stisnjen zrak. Naboje, ki jih uporabljam pri streljanju, imenujemo diablo in so kalibra 4,5 mm. Streljanje je šport, pri katerem potrebuješ res veliko koncentracije in mirno roko. Za uspešno streljanje je pomembno umiriti telo in se posvečati sebi, puški in tarči. Je pa pri streljanju tudi zelo pomembno upoštevati strelske postopke, katerih sam občasno ne izvajam tako, kot bi jih moral. Postopki so namreč bistvo vsake stvari, ki jo počnemo, še posebej, ko streljamo. Če kakšen postopek pri streljanju izpustimo, so streli takoj slabši.

Postopki streljanja so:

1. priprava položaja telesa in puške za strel, potem ko v puško vstavimo metek,
2. pripravimo se za streljanje, kjer moramo 2x v miže počasi vdihniti in izdihniti,
3. odložimo glavo na kopito pred zadnji merek in pogledamo skozenj,
4. nato merimo v tarčo,

5. ko se odločimo za strel, izdihnemo zrak iz pljuč in zadržujemo dih 5 sekund ali več,
6. nato povlečemo prst do 1. kolena na prožilnem mehanizmu,
7. merimo in v ustreznem trenutku povlečemo prst do konca, ko puška ustrelj,
8. po strelu je potrebno zadržati prožilni mehanizem in nadaljevati z merjenjem še 2–3 sekunde in takrat lahko vdihnemo.

To so osnovni postopki streljanja. V kolikor se ne upošteva vseh teh postopkov, strelj ne bodo natančni. Pri streljanju z zračno puško so dobri zadetki od 10,0 do največ 10,9.

Treniram v strelskem društvu Olimpija v Ljubljani, 2x na teden in včasih tudi doma med vikendi, če nimam preveč dela za šolo.

Letos sem že drugo leto zapored tekmoval na mednarodnem tekmovanju, imenovanem Skirca/Walter cup, ki je potekalo v Mengšu. Zelo sem bil vznemirjen v pozitivnem smislu, ko sem videl, koliko je tekmovalcev.

Ko streljam, se res sprostim in prepustim samemu sebi, ker je streljanje šport, v katerem res uživam.

Maj Crkvenjaš, 8. razred

Kristjan Štiftar, 5. razred

Moja sanjska služba je avtomehanik diagnostik. Rad bi delal v podjetju Tehnični pregledi produkt. Moji starši so moja podpora za vse. V srednjo šolo želim hoditi v CIRIUS Kamnik. V Ljubljani je zelo malo šol, ki so prilagojene za invalide. Učitelji so zadovoljni z mojim učenjem. Komaj čakam, da začnem delati. Želim postati najboljši avtomehanik. Moj oči je tudi avtomehanik in mi bo pomagal pri izobraževanju za ta poklic. Moja mami je prodajalka in se spozna na tehniko.

Nail Perviz, 8. razred

Pogledi na streljanje v beograjski šoli

Moje mnenje o streljanju je, da je dogodek žalosten in da se to ne bi smelo zgoditi. Prav tako se ne bi smelo zgoditi, da ima še ne 14-letni fant dostop do orožja. Kaj je bil razlog, da je prišlo do streljanja, ne vem, vendar sem prepričan, da bi se stiska tega fanta lahko rešila drugače. Tako bo moral fant, ki je ubil 8 učencev in varnostnika ter ranil še več drugih, preživeti veliko časa v zaporu, prav tako jih bo za vedno nosil na vesti. Po pogovoru s starši je vse preveč medvrstniškega nasilja in nepravočasno prepoznavanje lahko privede do različnih oblik psihičnega ali fizičnega nasilja. Žal mi je, da se je to zgodilo, in upam, da se nikoli več ne bo.

Maj Crkvenjaš, 8. razred

Novica o napadu se mi je zdela žalostna. Ne razumem, zakaj je bil fant tako nasilen. Prizadelo me je, ker je tako zlahka ubijal. Morda se je tudi fantu zgodilo kaj groznega, vendar to ne more biti opravičilo za njegovo vedenje. S svojim dejanjem bo živel vse življenje. Upam, da se kaj tako strašnega ne bo več zgodilo.

Gal Kordič, 7. razred

Dogodki, ki so se zgodili v Srbiji pred enim mesecem, so me zelo pretresli.

Spraševala sem se, zakaj se je to zgodilo. Hudo mi je bilo za družine, ki so v streljanju izgubile svoje otroke in najbližje. Razmišljala pa sem tudi o učencih te šole, ki so streljanje preživeli.

Janez Rogelj Boštar, 9. razred

Mislím, da je ta dogodek za vedno spremenil življenja vsem tem ljudem. Bolečina, žalost in strah še dolgo ne bodo izginili.

Želim si, da se ta dogodek nikoli ne bi zgodil, in da bi fantu, ki je streljal, nekdo že prej pomagal. Zavedam se, da je bil strelec v stiski in da se je boril s težavami, ki jih sam ni znal rešiti. Kljub temu to ne opraviči groznega dejanja, ki ga je naredil.

Želim si, da bi vsak, ki ima težave, katerih sam ne zmore rešiti, imel nekoga, s katerim jih lahko deli in mu pomaga.

Hana Hribar, 8. razred

Dogodek komentiram z zelo mešanimi občutki, saj nisem vedel, da je komaj štirinajstletni fant zmožen storiti nekaj tako strašnega. To ni pravično do njegovih vrstnikov in njihovih staršev. Vseeno se mu je moralo zgoditi nekaj zelo strašnega v glavi, da je to storil.

Tim Podbevšek, 8. razred

Bila sta dva tragična dogodka v Srbiji. Bil sem žalosten in prestrašen, ko se je to zgodilo. Ko sem izvedel, da se je zgodil strelski napad, sem bil zelo presenečen. Starši ubitih otrok so bili zelo žalostni. O teh dogodkih smo se pogovarjali tudi v šoli. Govorili smo se o tem, kako je treba reševati konflikte.

Mark Brgles, 8. razred

Meni je zelo žal, ker je bilo to v Srbiji. Žal mi je tudi tega fantka. Fant je star enako kot mi. Veliko ljudi je umrlo. Upam, da se to ne bo zgodilo pri nas.

Nail Perviz, 8. razred

Ljubezen je bila, je in bo ...

KAKO DOBITI FANTA ALI PUNCO?

KORAK 1.

**ZAČNEŠ GA/JO LEPO GLEDATI IN MU/JI
POMAGATI PRI DOLOČENIH STVAREH.**

KORAK 2.

**POVEŠ MU/JI KAKŠNO LEPO BESEDO IN GA/JO
POHVALIŠ.**

KORAK 3.

POVEŠ, DA GA/JO IMAŠ RADA.

KORAK 4.

IMAŠ SREČO, ČE ON/ONA ČUTI ENAKO.

Iza Bleiweis Trsteniška, 7. razred

Spoznavanje partnerja v preteklosti

V preteklosti se ljudje niso sporazumevali preko družabnih omrežij in interneta. Spoznavali so se v šolah in na delovnih mestih. Pogosta mesta srečanja so bila tudi veselice in plesne prireditve. Sam bi dekle najverjetneje spoznal v šoli. Če bi jo spoznal na plesu in bi mi bila všeč, bi jo povabil na plesišče. Lahko pa bi dekle spoznal na počitnicah na morju ali pa pri starih starših.

Gal Kordič, 7. razred

Predstavim se ...

Sem Gal Kordič. Rodil sem se 16. 7. 2009 v Ljubljani. Do 7. leta starosti sem živel v Kranju, nato smo se preselili v Preddvor. Obiskujem 7. razred Osnovne šole CIRIUS Kamnik. Imam brata Aljaža in sestro Kajo. Sem najmlajši družinski član. V prostem času se ukvarjam z glasbo, rad predvsem pojem in igram na bobne. Na domačem vrtu se igram s psom Ramosom. Poletne počitnice z družino preživim na morju.

Gal Kordič, 7. razred

Nail Lelić, 2. razred

Moje ime je Iza Bleiweis Trsteniška. Rojena sem 29. 7. 2010. Moj naslov je Avšičeva 9, Kleče, Ljubljana. Sem državljanka Slovenije. Moji mami je ime Nataša Čebokli Bleiweis, mojemu očetu pa Marko Bleiweis Trsteniški. V prostem času rada rišem in s svojo psičko Tivo hodim na sprehode, se igram, lovim ... Ko bom velika, bi rada postala pasja varuška. Zaključujem 7. razred osnovne šole. In še nekaj besed o meni: sem prijazna, rada poslušam, znam pomagati.

Iza Bleiweis Trsteniška, 7. razred

Bonton – pravila lepega vedenja

Bonton – pravila lepega vedenja

1. Osebna higiena

Hkrati je osebna higiena nekaj, kar sodi domov (ali vsaj v toaletne prostore). Trebljenje zob z zobotrebcom; ščipanje in piljenje nohtov; česanje las ipd. – vse to opravite doma.

2. Bodite točni

Točnost = spoštljivost. Spoštljivost do tistega, s katerim se dobite (in njegovega časa) in vas, saj s tem izkazuje resnost in profesionalnost. Zamujanje je nevljudno in izkaz nespoštovanja. Sploh v poslovnem svetu. S tem čakajočemu sporočite: "Moj čas je pomembnejši od tvojega."

3. Pravila vabljenja

Če rečete, da nekoga nekam povabite, to pomeni, da vi plačate. Če rečete: "Pojdiva v restavracijo," plača vsak zase. Če moški ponudi ženski, da ji plača, ta lahko sprejme.

4. Najavljajte obiske

Nikoli se ne pojavite na vratih, ne da bi predhodno najavili svoj prihod, saj nikoli ne veste, kaj kdo počne v prostem času in ne želite obiskati nekoga sredi depilacije ali vroče kopeli, prav tako ne želite, da nekdo takole preseneti vas.

5. V javnosti nikoli ne odlagajte telefona na mizo

S tem pokažete, koliko vam pomeni, kako nadzira vaše življenje in kako dolgočasna vam je trenutna družba oz. dogajanje, saj deluje, da ste pripravljeni kadarkoli prekiniti pogovor z dogajanjem na mobilnem telefonu.

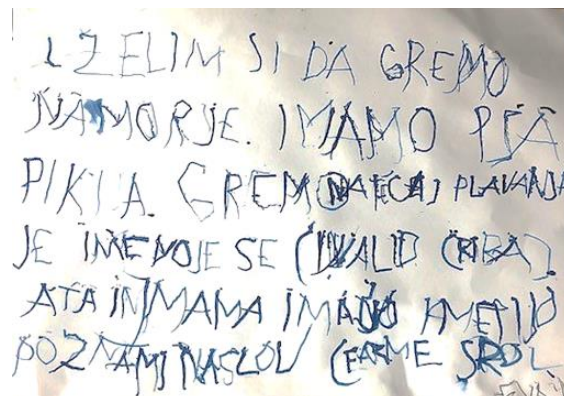
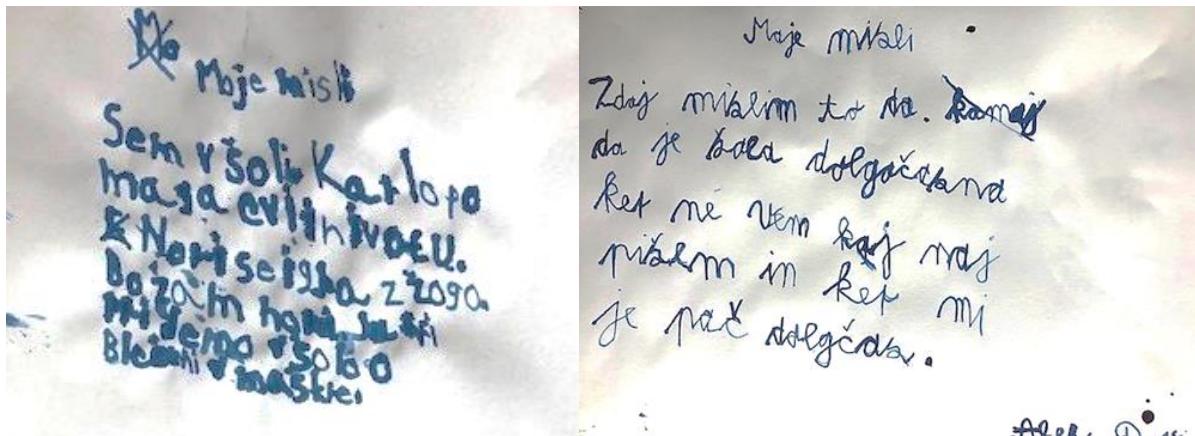
Nail Perviz, 8. razred

Čisti zobje

Zmagovalci Tekmovanja za čiste zobe ob zdravi prehrani CIRIUSA Kamnik so bili 1. in 2. NIS, razredničarke Andre Goršič. V torek, 30. maja 2023, so se odpravili na zaključno prireditev 38. tekmovanja za čiste zobe ob zdravi prehrani. V zabavnem delu programa so si ogledali akrobatsko skupino Dunking Devils in popularno glasbeno skupino Polkaholiki. V objektiv so ujeli tudi nekdanjega predsednika Republike Slovenije, Boruta Pahorja.

Misli četrtošolcev

v
 Moje MISLI
 VČERA SEM
 BIL NA TEKMI
 MARIBOR - OLIMPIJA
 MARIBOR
 MAGAR

MOJE MISLI
 V NEDELJO BOM ŠLA
 NA PIKNIK Z
 MOJO DRUŽINO
 IMELI BOMO ŠEDUKE
 IN ČOKOLADNO TORTO
 IN BOŠLI V PARK POSLAJ
 (LED) IN SE BOMO V PARKU
 IGRALI IN GREMO
 NA PICO. SK

Iz zakladnice petošolcev

OBISK KURENTOV
 ŠPORTNI DAN

Kurenti so v torek, 14.2.2023
 prišli k nam v Limb. Kamnik
 na obisk. Bilo je zanimivo na
 obisku. Kurenti so prišli z več
 in začeli igrati z loke, ropotari.
 Bilo jih je nekaj kurentov, 6 odraslih
 in dva otroka in en konj po imenu
 Meliko z roditelji. Njihov roditelj
 Kurenti so prišli, kam morajo iti
 Kurenti so prišli, da lahko
 modram ni bilo mogoče. Bilo je

veliko in precej toplo. Probal
 sem dvigniti težke ronce. Bil
 sem zelo vesel in razigran.

Kristjan Štiftar 5. ELS

Obisk kurentov

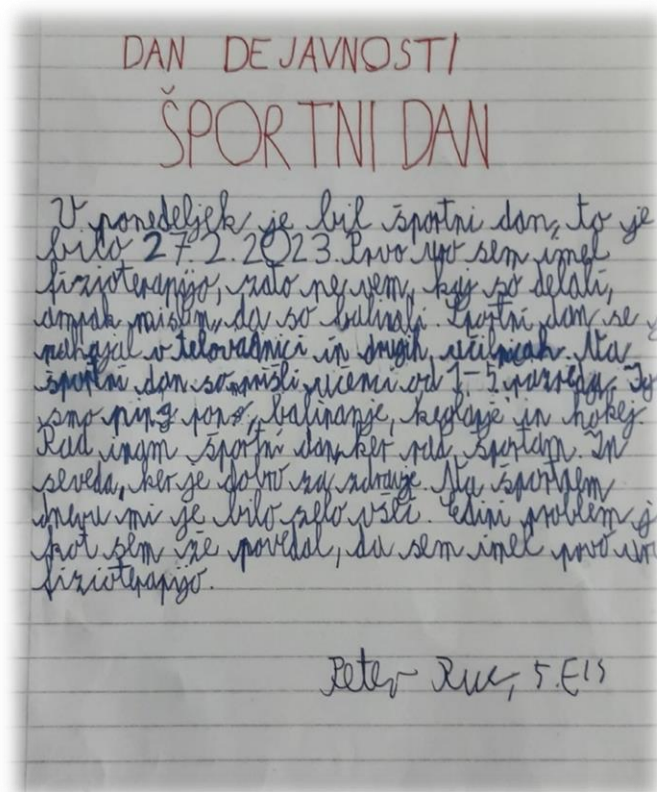
Na obisk so prišli kurenti, ki so prišli iz
 so prišli ob 11.00 uri. Zatekalo je eno uro.
 Kurenti so skakali, plezali in igrali ropotari in
 ronce. Bilo je zelo zanimivo. Prišlo je

Kristjan Štiftar in Manca Potočnik

Učinek Narodne galerije

Najprej smo šli v Narodna galerijo. Potem smo šli na klopcel, jest malica, malce čakali, se igrali. Videli smo vodnjak, ki se bil iz kamna. Pristala je voditeljica v galerije in nas pripeljala do ig. odlobe. Tam smo odlašili tonke in lunde. T Tina smo šli v druga nadstropje in ugotovljali kateri od tix živali vidimo. Sledili smo sledem, ki so pripeljale do slike. Na sliki so bili narisani žena, pes in moš. Pod sliko je bila moša oziroma namig. Tina nam je povedala o treh slikah. V tem namigu so bila različna penera. Ko smo vni videli penera, smo hodili o Tina. Nato smo pogledali slika in videli in videli tudi slika in nam je povedala na to slika. Pod sliko je bil namig. Potem je bil naslednji namig podkev. Na sliki je bil konj in dva kavaca, ki sta držala noga od konja. Pri naslednji sliki je bil narisani divji netel in. Ili smo tudi h gnozi sliki, to je bila huda, tam so se branili lauski psi in medvedi. Za konec, bmo k) pri zadnji sliki nam je Tina povedala legenda o princu Juliju in a rnoaju. Za na konec je imela Tina presenečenje in to je bila ustvarjalnost. Učlč mi je bilo, ko sem narisala svoje kolilico Tina.

Manca Potočnik

Peter Rus

Ko se konča neko obdobje ...

9. 6. 2023 – Predaja ključa

Učenci 9. EIS so v petek, 9. 6. 2023, pripravili predajo ključa za učence 8. EIS in 8. NIS razreda. Učenci obeh 8. razredov so se pomerili v spletnem kvizu. 8. EIS sta zastopala Nika Flisar in Nail Perviz, 8. NIS pa Karin Kraljič in Ajna Dizdarevič. Oba razreda sta bila zelo izenačena do konca tekmovanja, na koncu pa je za las zmagala ekipa 8. EIS. Čestitke 8. EIS razredu za zmago in 8. NIS razredu za pogumno borbo vse do konca.

Anja Jeglič

13. 6. 2023 – Podelitev priznanj za najboljše učence v občini Kamnik

Župan Matej Slapar je popoldan v Domu kulture Kamnik podelil priznanja 37 najboljšim učenkam, učencem, dijakinjam in dijakom kamniških osnovnih in srednjih šol ter Glasbene šole Kamnik v šolskem letu 2022/2023, obenem pa se je zahvalil tudi ravnateljem in direktorjem kamniških osnovnih in srednjih šol ter Glasbene šole Kamnik. Dogodku so prisostvovali direktorica občinske uprave Bogomira Skvarča Jesenšek, predstavnica Oddelka za družbene dejavnosti in višja svetovalka za področje družbenih dejavnosti Pepca Podgoršek, ravnatelji in mentorji nagrajenih učencev in dijakov ter seveda ponosni starši, stari starši in prijatelji.

Najboljšim učenkam in učencem, dijakinjam in dijakom je župan Matej Slapar iskreno čestital za njihov uspeh ter jim namenil naslednje misli: »Dobrodošli vsi in dobrodošli vi, zaradi katerih smo se danes zbrali. Torej najboljše učenke, učenci, dijakinje in dijaki naše občine. Za vami je osnovna šola, srednja šola ali pa glasbeno izobraževanje in odhajate v nov svet. Spoznali boste nekaj

novega, podajate se na novo pot in imate dobro popotnico. Vse, kar ste se do sedaj naučili in pod mentorstvom učiteljic, učiteljev ter v skrbnih očeh vaših staršev, starih staršev in skrbnikov, je dobra osnova, jedro in skala, na kateri boste gradili vaše življenje v prihodnje. Vedite, da vam znanja in tistega, kar se boste naučili, nihče ne more vzeti. Kar se Janezek nauči, to Janez zna in človek, oborožen z znanjem, je nepremagljiv. Kar ste se do sedaj naučili, je dobra osnova za to, da boste na nadaljnji življenjski poti to nadgrajevali. Veliko se od vas pričakuje in to naj ne bo za vas preveliko breme. Uživajte v tem kar delate, učite se in predvsem na poti življenja ustvarjajte tisto, v čemer ste dobro. Tukaj vam bodo zagotovo ob strani stali starš in vaši prijatelji. Iskrene čestitke vsem, prepoznani ste bili za najboljše in srečno.«

Dobitniki županovega priznanja so bili tudi učenka 9. razreda Osnovne šole CIRIUS Kamnik, Vita Potočnik ter dijaka Srednje šole CIRIUS Kamnik, Urška Stanta in Bor Tit Jerlah. (Vir: <https://www.kamnik.si>, ogledano 22. 6. 2023)

14. 6. 2023 – Zaključni izlet devetošolcev

V sredo, 14. 6. 2023, smo se z učenci 9. EIS odpravili na zaslužen zaključni izlet. Obiskali smo Slovenia Eco Resort v Godiču pri Kamniku, kjer so nas lepo sprejeli in nam med enournim obhodom omogočili, da smo sodelovali pri hranjenju živali – gosi, race, srne, kunci, ovce, krave in pav so nas že nestrpno pričakovali. Malicali smo v prelepi naravi, nato smo si privoščili še počitek. Polni prijetnih vtisov smo se vrnil v zavod.

Neva Jelenko

15. 6. 2023 – Valeta

V četrtek, 15. 6. 2023, so se učenci 9. razred Osnovne šole poslovili z valetom. Pridružil se jim je tudi učenec posebnega programa vzgoje in izobraževanja, ki zaključuje svojo pot v zavodu. Po čustvenem in vtisov polnem programu učencev in učenk smo se prijetno posladkali in okrepčali ter zadovoljni odšli novim izzivom na proti.

Neva Jelenko

Zahvala

Zdi se kot nedolgo nazaj, ko smo radovedno prvič z rumenimi rutkami vstopili v osnovno šolo. Polni pričakovanj, radovednosti ter na eni strani igrivosti, na drugi pa zavedanja, da bo vse drugače kot prej.

Ob današnjem zaključku naše osnovnošolske poti bi se radi zahvalili vsem, ki ste se tu zbrali in ste nam na kakršenkoli način pomagali na tej poti.

Naj najprej omenim našo razredničarko Nevo Jelenko. Zavedamo se, da smo bili večkrat kar naporni, ampak vi se niste vdali. Hvala za res veliko pozitivne energije, pomoči in usmerjanja, katerega ste nam nudili ta leta.

S hvaležnostjo se bomo spominjali tudi vseh ostalih razredničark in učiteljev ter vzgojiteljev skozi vsa ta leta. Zavedamo se, da ste nas poskušali naučiti več kot le šolsko snov. Naučili ste nas veliko o življenju, spodbujali in motivirali, da smo lahko vsak na svoj način dosegli več.

Zahvala gre tudi naši ravnateljici, ki povezuje vse dele osnovne šole v celoto. Hvaležni smo za spoznanja ob naših skupnih torkovih urah.

Posebna hvaležnost gre tudi terapevtom, svetovalni službi in izvajalcem dodatne strokovne pomoči. Budno ste spremljali naš napredek, nas bodrili in spravljali v smeh, ko nam je bilo težko. Zaradi vas smo napredovali na različnih področjih, ob tem pa se je marsikje spletla posebna vez.

Hvala tudi zdravstveni ekipi medicinskih sester in obema zdravnicama, ker bdite nad našim zdravjem in počutjem.

Seveda ne smemo pozabiti na vse naše spremljevalce in negovalce. Pomoč v obliki spodbudne besede, geste, nasveta in opore je pomenila veliko, še posebej v trenutkih, ko smo to res potrebovali. Hvala!

Prvič smo v šolo prišli skupaj s starši. Z vami, naši dragi starši, danes tudi odhajamo. Kljub temu, da smo odrasli, ne le po številki oblačil, ki jih nosimo, ampak tudi s svojo voljo, znanjem, odgovornostjo, pa tudi upornostjo. Vsak od nas ima svoje sanje, cilje in želje, a še vedno ob sebi potrebuje trden steber opore in razuma, ki nam bo pomagal vijugati skozi življenje. Najbolj pa smo hvaležni, ker ste naši najbolj goreči navijači!

Vita Potočnik, 9. razred

Naše zgodbe ...

Brina Markež

Sem Brina Markež. Rodila sem se 17. 7. 2007. Prvih nekaj mesecev sem preživela v bolnišnici, saj sem že drugi dan po rojstvu imela težko operacijo. Ko sem po štirih mesecih končno prišla domov, so me v družino sprejeli mami Nina, ati Tilen in štiri leta starejši brat Svit.

Po uspešnih operacijah so me starši želeli vpisati v vrtec, a za dekcle s posebnimi potrebami to ni bil mačji kašelj, pa vendarle se je našel v vrtcu Najdihojca tudi prostor zame. Iz vrtca imam lepe spomine, saj sem tam spoznala vzgojiteljico Metko, ki je bila do mene zelo nežna in prijazna.

Ko sem bila stara 7 let, sta me starša vpisala v šolo CIRIUS Kamnik, ki je blizu mojega doma. V šoli imam vse terapije, npr. fizioterapijo, delovno terapijo in psihologa. Vsi učitelji so zelo prijazni, prav tako sošolci. Od predmetov so mi bili najmanj všeč matematika, fizika in angleščina, moja najljubša predmeta pa sta športna vzgoja in slovenščina.

Pri športni vzgoji sem vzljubila dvoransko balinanje, pri katerem se udeležujem tudi tekmovanj za invalide. V popoldanskem varstvu se udeležujem tudi namiznega tenisa in nogometa. Namizni nogomet se izvaja v šolski avli, namizni tenis pa v veliki telovadnici.

Že tri leta obiskujem slikarsko šolo Blaža Slaparja. Narisala sem že veliko risb in slik. Všeč mi je kar nekaj slik. Nekatero izmed njih sem tudi predstavila na razstavah, ki jih imamo ob koncu šolskega leta. Pri pouku likovne umetnosti sem narisala risbo z naslovom Drevo, ki je bila nagrajena z bronastim priznanjem.

Obiskujem tudi plesne vaje. Nekaj let nazaj sem imela nastop v Laškem na taboru družin.

Ker obožujem vodo, obiskujem tudi plavalno šolo.

Po končani osnovni šoli bom ostala v CIRIUSU Kamnik, saj sem se vpisala v program pomožni administrator, nato nameravam nadaljevati šolanje v programu administrator, saj upam in verjamem, da se bom po koncu šolanja zaposlila v pisarni, kar bi mi omogočilo samostojno

življenje. V veliko pomoč mi bo tudi znanje slepega desetprstnega tipkanja, za katerega sem našla računalniško pomoč preko aplikacije in me trenutno zelo navdušuje.

Razmišljala sem tudi o poklicu knjižničarke, a mislim, da je študij zame prezahteven.

Janez Rogelj Boštar

Sem Janez Rogelj Boštar. Rodil sem se 14. marca 2007. Na svet sem prišel v Ljubljani en mesec prezgodaj, ker so mamici zaradi zdravstvenih težav morali opraviti carski rez. Po tednu dni sem prišel domov na Visoko pri Kranju, kjer so me pričakali babica, dedek, leto starejša sestra Zala in očka. Pravijo, da nisem bil priden dojenček, ker sem zamenjal dan za noč. Na srečo se tega ne spomnim.

Moj oče ima svoje podjetje, ki se ukvarja z elektroinstalacijami, mama pa je delala kot tajnica v OŠ Predoslje, sedaj pa ima tudi ona svoje podjetje, in sicer »Rozalija apartments«. Zala obiskuje srednjo frizersko šolo, jaz pa zaključujem osnovnošolsko izobraževanje v CIRIUSU.

Že zgodaj sem začel obiskovati fizioterapijo, kjer sem spoznal terapevtko Marijo. Pri štirih letih sem začel obiskovati razvojni vrtec Mojca v Kranju. Moji vzgojiteljici sta bili Dani in Anita. V skupini nas je bilo šest: Katja, Matija, Ana, Sara, Aljaž in jaz. Postali smo prijatelji. S Saro, Ano in Matijem smo še vedno v stikih, saj se vsako leto družimo v Sončkovi koloniji na morju ali na smučanju. Sončkovi tabori in kolonije, ki smo jih obiskovali z družinami, so mi ostali v najlepšem spominu. Tam se je vedno nekaj dogajalo in niti za sekundo ni bilo dolgočasno.

S šestimi leti sem prestopil šolski prag v CIRIUS Kamnik. Takrat sem imel še velike gibalne težave in nisem zmozel samostojne hoje. V prvem razredu so bili moji sošolci: Matic, Inja, Niko, Aljaž, Manca in Ajna. Moja razredničarka je bila Ksenija Krstovski, spremljevalca pa Franja in Tomaž. V varstvu sem imel zelo rad vzgojiteljico Polonco, ker je bilo pri njej vedno zabavno.

Še posebej se rad spominjam dogodkov, ki so se mi zgodili med šolanjem. V drugem razredu sem dobil zlato knjigo za najbolj navdušenega bralca. Na tekmovanju v Vipavi sem se v tretjem razredu pomeril v plavanju in osvojil medaljo žabice. Pri fizioterapiji sem se naučil bobnati po žogi in sem z drugimi učenci nekajkrat nastopil na proslavah. V 7. razredu sem se s šolsko

skupino Tresk-boom udeležil nastopa na Mostu na Soči in dobil priznanje za odličnega bobnarja.

Učna leta v CIRIUSU so hitro minila. Sošolci so prihajali in odhajali. Letos so bili moji sošolci Žan, Matic, Brina, Klara, Melani in Vita. Šolanje bom nadaljeval v CIRIUSU, in sicer v programu pomožni administrator, ker ne maram matematike in naravoslovnih predmetov. Veseli me delo na računalniku. Rad bi zaključil šolanje in delal v knjižnici kot knjižničar, saj imam rad knjige in slovenski jezik.

Klara Senica

Moje ime je Klara Senica. Rodila sem se 10. 2. 2006 v Brežicah. Očim Andrej dela v Avtolinu, mami pa na Kostaku v Krškem. Imam starejšo sestro.

Ko sem bila stara dve leti, sem začela obiskovati vrtec v Krškem, in sicer zaradi svoje bolezni. Shodila sem šele pri štirih letih. Po nekaj letih sem začela hoditi v vrtec na OŠ Senovo, kjer sem tudi začela obiskovati šolo. Tam sem ostala do 6. razreda, ko sem se prepisala v CIRIUS Kamnik.

V prostem času se učim igrati kitaro, treniram dvoransko balinanje, in kadar ni preveč dela za šolo, z veseljem sodelujem v skupnosti International Scalpers.

Pred kratkim sem se udeležila tekmovanja v dvoranskem balinanju ter osvojila 4. mesto in se uvrstila na državno tekmovanje.

Po končanem 9. razredu bom obiskovala SŠ CIRIUS Kamnik, in sicer sem se vpisala v program pomožni administrator.

Matic Novak

Moje ime je Matic Novak. Star sem 16 let in obiskujem 9. razred OŠ. Rodil sem se 23. marca 2007 v Ljubljani, torej sem po horoskopu oven. Ati Klemen je zaposlen v podjetju Nektar Natura kot potnik na terenu, mami Tanja pa dela v podjetju Meso Kamnik kot računovodski referent. Imam še dve leti mlajšo sestro Niko. Prihajam iz Spodnjih Stranj. Skupaj z dedijem in babi živimo v isti hiši. Imamo tudi belgijskega ovčarja po imenu Brut. Ker sem precej visok, sem dobil vzdevek Žirafa.

Ko sem bil majhen, sem imel operacijo glave in dvakrat dimeljske kile. Takrat sem veliko jecljal. Zelo me je motil tudi hrup. Ko so se odrasli smejali, sem začel jokati. Kot otrok sem bil precej neroden, saj sem si v prvem razredu zlomil desno roko, ko sem padel s trampolina. Tudi v petem razredu sem si zlomil roko – levo. Imel sem dvojni zlom.

Preden sem začel obiskovati v OŠ CIRIUS Kamnik sem obiskoval vrtec Mojca na Duplici. Moje vzgojiteljice tam so bile Alenka, Nada in Maja. Vse so bile zelo prijazne do mene. Zaradi mojih težav so se še posebej trudile in mi pomagale pri mojem razvoju. Prav tako sta me babi in dedi vozila na številne terapije, za kar sem jima zelo hvaležen.

Leta 2014 sem začel obiskovati CIRIUS kot prvošolec. Od prvega do tretjega razreda me je učila učiteljica Nataša. V četrtem razredu je bila moja razredničarka učiteljica Simona. V petem razredu me je učila učiteljica Lucija. V šestem razredu je bila naša razredničarka Sarah. V tem letu smo se morali učiti na daljavo zaradi COVIDA. To mi ni ustrezalo, ker nisem imel nobenih stikov s sošolci in primerne razlage. Sedaj je že dve leti naša razredničarka učiteljica Neva. Moji najljubši predmeti v šoli so računalništvo, angleščina in šport.

Ko sem obiskoval peti razred, sem spoznal svojega najboljšega prijatelja Marka. Vsak dan, ko sem prišel v šolo, sva se družila. Z njim sva si na prvi pogled tako podobna, da so naju v šoli večkrat zamenjali. Zelo me je prizadelo, ko je po dveh letih zapustil našo šolo.

Moji hobiji so kolesarjenje, plavanje, igranje košarke in igranje videoiger preko igralne konzole Playstation. Rad se družim s prijatelji in bratrancem. Skupaj igramo video igre.

Najbolj sem ponosen na to, da sem nastopil na 70. obletnici zavoda in na številnih šolskih prireditvah. Ponosen sem tudi na to, da sem dober plavalec in v tem zelo uživam.

Po končani osnovni šoli bom nadaljeval šolanje v Srednji šoli v CIRIUSU na smeri računalnikar, saj me zelo zanimajo računalniki. V prihodnosti si želim ustvariti družino.

Melani Pyvovar

Sem Melani Pyvovar. Rodila sem se 10. julija 2008 na Ptuju. Mama in oče sta se ločila, ko sem bila še majhna. Živim skupaj z mamom Oleno in očimom Dušanom. Mama je zaposlena v Osnovni šoli Kidričevo kot čistilka, Dušan pa dela pri cestnem podjetju v Slovenski Bistrici. Nimam sester ali bratov, saj sem edinka.

Pred vpisom v osnovno šolo sem hodila v Vrtec Kidričevo. Leta 2014 sem začela obiskovati prvi razred Osnovne šole Kidričevo. Ravno ko sem prišla v peti razred, sem 2. septembra imela operacijo ahilovih tetiv. Nekaj mesecev po operaciji nisem bila več zmožna samostojne hoje in od takrat sem na vozičku. Istega leta smo se prvič preselili, in sicer v stanovanje, ki je v kleti šole, katero sem takrat obiskovala. Razlog za selitev je bil ta, da smo pred tem živeli v drugem nadstropju bloka, kjer ni bilo dvigala. 19. oktobra 2020 sem se prepisala v CIRIUS Kamnik, in sicer predvsem zaradi vsakodnevnega zmerjanja in neprijaznega odnosa z mojimi prejšnjimi sošolci. Letos marca smo se ponovno preselili, tokrat v Maribor. Oktobra 2022 sem namreč dobila električni voziček, zaradi česar je postalo stanovanje premajhno in smo morali poiskati primernejšega.

V Osnovni šoli Kidričevo sem od prvega do tretjega razreda nastopala v otroškem pevskem zboru. Od tretjega razreda naprej pa se bolj ali manj sama ukvarjam s petjem. Odkar sem prišla v CIRIUS, me učitelj za glasbo na osnovni šoli individualno uči igrati sintisajzer, kar me zelo veseli. Nastopam na skoraj vsaki prireditvi, in sicer s petjem.

Udeležujem se tudi treningov dvoranskega balinanja in plavanja. Svoj prosti čas najraje preživljam ob poslušanju ali izvajanju glasbe. Moja dva najljubša predmeta v šoli sta angleščina in glasba.

V četrtem razredu sem na tekmovanju Bober osvojila bronasto priznanje. 18. marca letos sem prvič tekmovala na ligaški tekmi dvoranskega balinanja ter osvojila 6. mesto in se tako uvrstila na drugo ligaško tekmo. Ta tekma je bila 14. aprila in osvojila sem 1. mesto. Uvrstila sem se tudi na državno tekmovanje. Bila pa sem tudi na ligaški tekmi parov, na kateri sva s Tilnom osvojila 3. mesto in se uvrstila na državno tekmovanje v parih.

Po končani osnovni šoli bom šolanje nadaljevala na ekonomski šoli v Mariboru. Tam bom obiskovala program ekonomski tehnik, ki je srednje strokovni program, kar pomeni, da se bom morala malce več učiti. V prihodnosti se želim še naprej ukvarjati z glasbo in ostati takšna oseba kakršna sem sedaj.

Žan Hočevár

Moje ime je Žan Hočevár. Rodil sem se 2. oktobra 2007 v Ljubljani.

Oče Marjan je avtoprevoznik in v prostem času koplje z strojem.

Mami Nina dela v gradbeni trgovini. Imam mlajšo sestrico Zalo, ki obiskuje 8. razred. Živimo v Kamniku.

Do vpisa v šolo sem obiskoval vrtec Kamenček v Kamniku. Do 7. razreda sem obiskoval Osnovno šolo Frana Albrehta v Kamniku, nato pa sem se prepisal na Osnovno šolo CIRIUIS Kamnik.

Z družino živimo na kmetiji, kjer rad pomagam pri različnih opravilih. Predvsem rad kosim travo, kaj prebarvam ali popravim, zato sem se vpisal na Srednjo lesarsko šolo v Ljubljani, smer mizar.

V prostem času se dobim s prijatelji, da se malce pozabavamo. Rad vozim svoj motor.

Vita Potočnik

Sem Vita Potočnik. Rodila sem se 31. julija 2007 v Kranju, eno uro pred rojstvom svoje sestre dvojčice Vesne. Imava še sestro Manco, ki je dve leti starejša od naju. Moj oče Aleš dela kot vodja domačega podjetja Pohišstvo Potočnik. Mama Mojca dela v laboratoriju za testiranje mlečnih izdelkov, ki je v lasti Biotehniške fakultete.

Kmalu po rojstvu so mi diagnosticirali redko genetsko bolezen, in sicer spinalno mišično atrofijo, zaradi katere ne morem hoditi in sem priključena na ventilator. Pri štirih letih sem dobila svoj prvi voziček z elektromotornim pogonom. Pri desetih sem se začela zdraviti s prvim zdravilom za mojo bolezen. Imenovalo se je Spinraza.

Do približno četrtega leta starosti sem obiskovala vrtec Mojca v Kranju. Bila sem v razvojnem oddelku. Zaradi pogostih bolezni, ki sem se jih nalezla od drugih otrok, sem po četrtem letu ostala doma do vpisa v šolo. S sedmimi leti sem vstopila v prvi razred programa EIS v osnovni šoli CIRIUS Kamnik. Vsa leta sem bila odlična učenka. Moj najljubši predmet je angleščina.

Že od nekdaj rada plešem. Dve leti sem popoldne hodila na plesne urice. Ob koncu šolskega leta smo tudi nastopali.

Ko sem se naučila brati, sem postala navdušena bralka raznovrstnih knjig. Najraje berem fantazijske knjige. Na televiziji si rada ogledam kuharske oddaje.

V drugem razredu sem osvojila bronasto Cankarjevo priznanje. V četrtem razredu pa sem prejela posebno nagrado na Natečaju za najlepše pismo Svetovne poštne zveze za svoje pismo, ki potuje skozi čas.

Šolanje bom nadaljevala na srednji šoli CIRIUS Kamnik, kjer se bom izobrazila za ekonomsko tehniko. Po končani srednji šoli bi rada študirala na Filozofski fakulteti na smeri bibliotekarstvo ali prevajalstvo. V prihodnosti si želim, tudi da bi bila samostojna in imela svoj dom ter službo.

Urban Miklič (PPVIZ)

Moje ime je Urban Miklič. Rodil sem se 15. 5. 1997 v Ljubljani očetu Jožetu in mami Ani, ki dela v Montessori vrtcu in je tudi moja osebna asistentka, oče pa je zaposlen v Slovenski vojski.

Eno leto po mojem rojstvu se je rodil moj brat Matic, ki je šel med angelčke. Ko sem bil star sedem let, sem dobil brata Benjamina, ki je maturant, saj zaključuje Škofijsko klasično gimnazijo in bo svoje šolanje nadaljeval na Strojni fakulteti. Moj drugi brat Jakob zaključuje drugi letnik Škofijske klasične gimnazije, mlajša sestra Rebeka pa zaključuje osnovno šolo in ima valetu na isti dan kot jaz. Tudi ona bo, kot oba brata, nadaljevala šolanje na Škofijski gimnaziji.

Živimo na vasi v hiši na manjši kmetiji. Imamo konje, koze in kokoši. Zelo rad grem na sprehod s starši in svojo asistentko Tanjo. Uživam, ko gledam brata Benjamina, kako igra na harmoniko. Rad imam tudi kuharske in glasbene oddaje na TV. Zelo rad planiram in organiziram stvari, tako da se ne pozabijo.

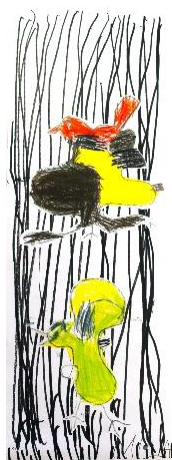
Leta 2004 sem se vpisal v CIRIUS Kamnik. Moja prva učiteljica je bila Ksenija Krstovski, spremljevalka pa Franja Žavbi. Moje razredničarke so bile Andreja Vouk, Irma Golob in Mateja Zagožen. Sedaj je moj učitelj Gordan Pupavac.

Nagrajena likovna dela 2022/2023

Taja Glajncer, 2. r.,
izbrano likovno delo na
razstavi likovnega
natečaja Narodne
galerije v Ljubljani »Ne-
vidna moč«

Mila Gončin, 2. r., posebna
nagrada Kopitarjevo priznanje 7.
likovnega natečaja OŠ Skvarče
Zagorje: Jaz, umetnik »Med
krošnjami«

Žiga Meserko Flajs, 5. r., tretje
mesto 7. likovnega natečaja OŠ
Skvarče Zagorje: Jaz, umetnik
»Med krošnjami«

Mila Gončin, 2. r.,
razstavljeno likovno delo
v Slovenskem
etnografskem muzeju in
Lokarjevi domačiji v
Ajdovščini likovnega
natečaja Mladinske
knjige 16. Cici umetnije
»Moj knjižni junak«

Snežana Maksimović, 6. r.,
srebno priznanje 26.
mednarodnega likovnega
natečaja OŠ Danila Lokarja
Ajdovščina »Kraj sprememb«

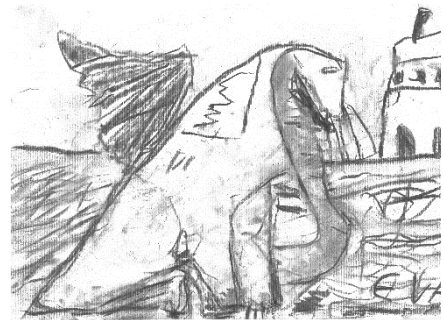
Maj Guštin Jurkošek, 4. r., izbrano
likovno delo na razstavi likovnega
natečaja Narodne galerije v
Ljubljani »Ne-vidna moč«

Tair Alibašić, 2. r., drugo mesto 7. likovnega natečaja OŠ Skvarče Zagorje: Jaz, umetnik »Med krošnjami«

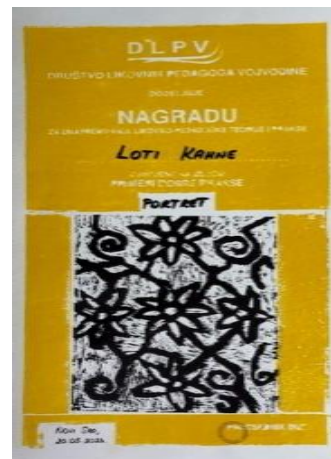
Maj Guštin Jurkošek, 4. r., prvo mesto na petem mednarodnem likovnem natečaju »Zaklad« OŠ Frana Albrehta Kamnik v kategoriji učencev s posebnimi potrebami

Eva Jereb, 4. r., pohvaljeno likovno delo na mednarodnem likovnem natečaju OŠ Trnjanske Zagreb, od 1. do 4. razreda OŠ »Življenje ob reki Savi«

Peter Rus, 5. r., razstavljeno likovno delo na mednarodnem likovnem natečaju DLPV (Društva likovnih pedagogov Vojvodine)

Lota Kahne, nagrada za razvoj likovno-pedagoške teorije in prakse za uvrstitev likovnih del učencev CIRIUSA Kamnik na razstavo Primeri dobre prakse »Portret«

Aleks Pavc, 4. r., bronasto priznanje za likovno delo, izbrano za razstavo na 21. državnem bienalu otroške grafike »Figuralika v otroški grafiki« I. OŠ Žalec

Nail Perviz, 8. r., bronasto priznanje za razstavljeno likovno delo na 21. državnem bienalu otroške grafike »Figuralika v otroški grafiki« I. OŠ Žalec

Eva Jereb, 4. r., bronasto priznanje za likovno delo, izbrano za razstavo na 21. državnem bienalu otroške grafike »Figuralika v otroški grafiki« I. OŠ Žalec

Maj Guštin Jurkošek, 4. r., bronasto priznanje za likovno delo, izbrano za razstavo na 21. državnem bienalu otroške grafike »Figuralika v otroški grafiki« I. OŠ Žalec

Nagrajeni fotografiji na mednarodnem fotografskem natečaju OŠ Frana Albrehta Kamnik na temo Zaklad

Olivia Kavčič Dakić, 2. r., Cekini in poniji, srebrno priznanje

Luka Miletić, 2. r., Igrače in hrustljavi bonboni, bronasto priznanje

Naše življenje – šolsko glasilo Osnovne šole CIRIUS Kamnik, Novi trg 43a

Mentorice prispevkov:	učiteljice OŠ in SŠ
Mentorice likovnih del:	Lota Kahne, Simona Janežič, Matejka Zagožen, Nika Kralj, Irma Golob
Naslovnica:	učenci PPVIZ, učenci 2. in 3. triletja
Zadnja stran:	učenci PPVIZ, učenci 2. in 3. triletja
Lektoriranje:	Ditka Kobol in drugi zaposleni
Urejanje:	Ditka Kobol
Računalniško oblikovanje:	Anja Jeglič

Fotokopirano v CIRIUSU Kamnik

Število izvodov: 100

Šolsko leto: 2022/2023

NAŠE ŽIVLJENJE

2022/23

